

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/11 • 14 Mart 2008 • 50 YKr

**8 Mart'ın kızıllığıyla
Newroz'a, 1 Mayıs'a!**

Devrimci baharı

örgütlemek için

kavga alanlarına!

İÇİNDEKİLER

Devrimci baharı örgütleyelim!	3
Amerikancı cepheye karşı emekçilerin devrimci baharı için!	4
Talabani'nin Türkiye ziyareti üzerine . .	5
Abant Platformu'nun 17. toplantısı.....	6
Kadıköy'de kızıl 8 Mart!	7
Ankara'da devrimci 8 Mart.....	8
8 Mart eylem ve etkinliklerinden.....	9-10
8 Mart etkinliklerinden...	11
8 Mart çalışmalarından...	12
ÇÜ'de şoven gericilere karşı yürüyüş... 13	
Gazi katliamı ve direnişi anıldı.....	14
12 Mart Gazi, 16 Mart Halepçe ve Beyazıt Meydanı.....	15
<i>Emekçi Kadın Kurultayı'na sunulan tebliğlerden...</i>	16-18
Emekçi Kadın Komisyonları'na... . . .	19
Burjuvazinin 8 Mart üzerine hesapları..	20
Makina kırıcılarından insan kıyıcalara...	
Yüksel Akkaya	21
İşçi ve emekçi hareketinden.....	22-23
Yapı-Yol Sen üyeleri Türkiye genelinde iş yavaşlatma ve iş bırakma gerçekleştirdiler.....	24
Genç-Sen faaliyetlerinden.....	25
Gençlik hareketinden...	26
İsrail'e destek, Filistin'e kınama!	27
Birleşmiş Milletler taşeronluğa devam ediyor...	28
<i>Bush işkenceyi yasaklayan yasa tasarısını veto etti!</i>	29
<i>MİB-DER: Sınıf mücadelesinde yeni bir mevzi!</i>	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/11 ● 14 Mart 2008
Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.de>
<http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü birçok kentte gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle kutlandı. Bu sayımızda 8 Mart eylem ve etkinliklerine genişçe bir yer ayırdık. Kuşkusuz bu kadar bir yer ayırmamız nedensiz değil.

Son yıllarda 8 Mart üzerinden yaşanan ayrışmaların gerçek anlamı bu seneki tutumlar üzerinden net bir biçimde açığa çıktı. Devrimci harekette yıllarca feministlerle kolkola olanlar önceki sene çarkedip “iki tarafı” da eleştirdiler, geçen sene ise gönülsüzce devrimcilere katıldılar. Bu sene gene feminist-reformist kampa döndüler. Bu tablonun kendisi bile 8 Mart'ı devrimci ve sınıfsal özü temelinde kutlamanın haklılığını bir kez daha göstermiş oldu.

Bu tablonun sunduğu verileri daha geniş bir değerlendirmeye tabii tutmak bir ihtiyaç olmaktan öte bir zorunluluktur artık.

* * *

Sermaye sınıfının işçi ve emekçilere yönelik saldırıları aralıksız olarak devam ediyor. Bu saldırılara karşı ise işçi ve emekçilerin tepkisi büyüyor, hoşnutsuzluğu artıyor, mücadele dinamikleri birikiyor ve yayılıyor. Sınıf cephesinde her gün yeni bir eylem ve direniş haberi geliyor. Bahar ayları ile birlikte sınıf ve kitle hareketinde bir canlanma ve güçlenme söz konusu olacak. Toplumun çok değişik kesimlerinde yeni arayışlar ve mücadele eğilimleri ortaya çıkacaktır. Bugünkü sınıf ve kitle hareketinin mevcut tablosunun sunduğu sınırlı veriler bile buna işaret etmektedir.

“Emek” örgütleri 14 Mart günü SSGSS saldırısına karşı “çalışmama hakkını kullanarak” 2 saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirilecekler. Açık ki, bu eylemler hiçbir ön hazırlığa ve çalışmaya dayanmadan gündeme girmiş bulunuyor. Dolayısıyla sermayenin mevcut saldırılarını geri püskürtebilmenin bir dinamikten uzaktır. Sendika bürokratları tabandan biriken mücadele eğilimi ve isteğini yeni bir hava boşaltma eylemi ile boşa çıkarmayı hesaplıyor. Özellikle Türk-İş ağalarının sergiledikleri tutum bunu gösteriyor. Yıllardır sermayenin çok yönlü saldırılarına karşı sessiz ve etkisiz kalan “emek” örgütleri geline yerde artık daha fazla suskun kalmamayacağını anlamış bulunuyorlar. Onun için görünürde harekete geçmiş

durumdalar.

14 Mart'taki iş bırakma eylemi bir başlangıç kabul edilmelidir. Saldırıları karşı yürütülen faaliyet daha yoğun, etkin ve bir genel grevi hedefleyecek şekilde sürdürülmelidir. Bu görev başta sınıf bilinçli işçiler ve sınıf devrimcileri olmak üzere sınıfın çıkarlarından yana tüm tüm ilerici ve devrimci güçlerin omuzlarındadır.

* * *

Devrimci 8 Mart kutlamaları devrimci bahara görkemli bir başlangıç yaptı. 8 Mart'ın ardından başta Gazi katliamı olmak üzere tüm katliamların hesabını sormak bilinciyle harekete geçti. Şimdi ise devrimci baharı kazanmak iradesi ve inisiyatifi ile 1 Mayıs'a hazırlanılmalıdır. 1 Mayıs emek ile sermaye arasındaki çatışmada görkemli bir eylem gününe dönüşebilmelidir.

Tüm ilerici ve devrimci güçler, bugünden 1 Mayıs'a hazırlanmalı, tüm çaba ve enerji yüzbinlerin 1 Mayıs'ta alanlara akacağı bir kanala dönüştürülmelidir.

İşçi ve emekçilerin haklarını pervasızca gaspeden, emeklilik, sağlık ve gelecek güvencesini tümünden ortadan kaldırmayı hedefleyen saldırılara geçit vermemelidir. Bu saldırıları durdurabilecek tek güç işçi sınıfının ve emekçilerin örgütlü, birleşik ve devrimci mücadelesi olacaktır. Bunun dışında başka hiçbir güç bunu başaramaz.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı...

Devrimci baharı örgütleyelim!

Emperyalist güç odaklarının vesayetleri altında bulunan bağımlı devletlere karşı kabalaştıkları dönemler vardır. Elbette efendi-uşak ilişkisinin kendisi yeterince kabadır, ancak efendiyi rahatsız eden olaylar ortaya çıktığında -ki hiçbir efendi her zaman rahat değildir- uşakların durumu çok daha zordur.

1 Mart tezkeresinin kazaya uğramasından sonra işbirlikçi Türk burjuvazisi ve onun devletin başına çuval geçirilmesi, bir uşağın dünyanın gözleri önünde nasıl aşağılanabileceğinin çarpıcı bir örneği olmuştur. Yarım asırdan beri emperyalist-kapitalist sistemin savaş aygıtı NATO'ya tetikçilik yapan bir ordu, tereddütsüzce burun sürtme operasyonuna maruz bırakılmıştır.

Kürt halkına karşı havadan ve karadan saldırıya geçen Türk ordusunun, tersi yöndeki efelenmelere rağmen, ABD'den gelen "çekilin!" emri karşısında, genelde askeri darbe saatlerine denk düşen sabaha karşı 04.00'te geri çekilmek zorunda kalması da kaba müdahalelerin bir başka örneği oldu. Öyle ki, siyasi yaşamı boyunca ordu şakşaklığı yapan iki düzen partisi bile bu kadarına tepki göstermek ihtiyacı hissedebildi.

İrkçilikla malul MHP-CHP ikilisi çekilmeye karşı çıkarak, daha çok kan dökülmesinden başka bir işe yaramayan saldırının devamını istediler. Elbette generalleri rahatsız eden bu uğursuz istek değildir. Her iki partinin şefi, geri çekilmenin ABD'den gelen emirle yapıldığını ifade etme "gafleti"nde bulundular. Şu ana kadar başkalarını "hain" ilan ederek siyasi rant devşirenler birden bire "hain" ilan ediliverdiler. Hem de devletin en tepesinden...

Olaylar, Pentagon'dan gelen emirlere uyanların, ülke içinde kendi emirlerine aynı şekilde uyulmasını istediklerini ortaya koydu. Nitekim tartışmayı uzatan Genelkurmay, muhalefet partilerini "terbiye" etmeye niyetli görünüyor. Bu arada demokrasi havariliğini elden bırakmayan dinci gericiliğin başı Tayyip Erdoğan ile müritleri ise, üniformalılara karşı siyasi partileri savunmak bir yana, oluşan atmosferin siyasi rantını devşirmenin derdine düşmüş haldeler.

Kürt halkına karşı ırkçı-inkarcı politikada ısrar ile emperyalizme uşaklığın kesişme noktasında, egemenler cephesinde baş gösteren krizin, yeni gelişmelerle daha da pekişeceğine dair işaretler görünmektedir.

İşbirlikçi burjuva iktidarının gündeminde Irak'ta, Afganistan'da, son olarak Genelkurmay Başkanı'nın ifade ettiğine göre Pakistan'da, ABD ile işbirliğini daha ileri düzeye taşıma hazırlığı var. Bilindiği üzere hem Irak hem Afganistan halen ABD'nin içinde çırpındığı bataklık alanlarıdır.

Savaş kundakçıları, Irak bataklığını kurutmak için direnişin yaygın olduğu bölgelerdeki Sünni Arap güçlerle ilişkileri pekiştirmek için çaba harcıyor. Ancak işgalci güçlerin geliştirdiği manevraların başarı sağlama şansları düşük görünüyor.

Afganistan'daki durum ise günden güne daha vahim bir hal alıyor. İşgalin sorumluluğunu üstlenen emperyalist savaş aygıtı NATO, defalarca üye devletlerden takviye güç gönderilmesi ya da işgale destek veren askeri birliklerin çatışma bölgelerine kaydırılması için talepte bulundu. Belirtmek gerekir ki, bu talepler öncelikle Almanya ile Türkiye'ye iletilmektedir.

Pakistan'a gelince... Özel bir üniversitede yapılan

"Küresel Terörle Mücadele Konferansı"nın açılış konuşmasını yapan general Yaşar Büyükanıt'ın, "Ya Pakistan'da Taliban tipi bir yapı yönetimi ele geçirirse. Bir ihtimal. O zaman bir terör örgütü nükleer güce de sahip olacak. Dünya bu tehdidi görmeli" ifadesi dikkat çekici bulundu. "Dünya bu tehdidi görmeli" şeklindeki ifade, ABD'nin algıladığı "tehdit"e karşı birlikte hareket edileceği mesajını veriyor. Başka bir ifadeyle, Genelkurmay Başkanı, Pakistan'dan algıladığı "tehdit"e karşı ABD ile birlikte hareket edileceğinin işaretini veriyor.

Ancak, geçmişte Sovyetler Birliği'ne karşı nükleer silah deposuna dönüştürülen Pakistan, ne Irak'a ne de Afganistan'a benziyor. Zira bu ülkedeki güçler son derece organize, silahlı ve ordu içinde uzantıları bulunuyor. Dolayısıyla Pakistan'daki egemen klikler arası çatışmaların Yaşar Büyükanıt'ın işaret ettiği noktaya gelmesi durumunda, ne ABD ne onun taşeronluğuna soyunanlar gelişmeleri denetleyebilir. Savaş kundakçılarını kaygılandıran da, kendi elleriyle bu ülkede yaratmış oldukları kaostur.

Tüm bunlara ABD'nin Ankara'daki işbirlikçilerinden İran'a karşı tutum almalarına dair beklentileri de eklenmelidir. Yanısıra Mart ayı başında Ankara'ya geleceği açıklanan ancak uğursuz ziyareti aniden ertelenen "zor işlerin adamı" ABD başkan yardımcısı Dick Cheney'in, 16 Mart günü Ortadoğu gezisine Türkiye'den başlayacağı bildirildi.

Görüldüğü üzere, Türk devletinin ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapması, işçi sınıfı ve emekçilerin önüne ödendikçe kabaran faturalar sürülmesi anlamına gelecektir. Bölgenin giderek artan karmaşık yapısı, sözkonusu faturaların umulmadık düzeyde kabarmasına da yol açabilir.

Gelişmelerin bu yönde seyretmesi, egemenlerin krizini derinleştirmekle kalmayacak, işçi sınıfına, emekçilere, yani tüm ilerici ve devrimci güçlere karşı daha saldırgan politikaların da gündeme getirilmesine yol açacaktır.

İşçi ve emekçilerin, ilerici ve devrimci hareketin, ezilen Kürt halkının verili koşullardaki mücadelesi

henüz düzenin krizini daha da derinleştirip devrimci bir yükselişe evriltme güç ve örgütlülüğünden yoksundur. Bununla birlikte, çelişkileri derinleştirmesi kaçınılmaz olan bir süreçten geçilmekte olduğu da açıktır.

Saldırıları hızlandırma konusunda kararlı görünen sermaye hükümeti, güncel plandaki en kapsamlı saldırı paketi olan SSGSS Yasas Tasarısı'nı meclisten geçireceğini pervasızca ilan etmiş bulunuyor. Dahası tasarıya karşı 14 Mart'ta greve gitme kararı alan sendikalara da saldırıdan AKP hükümetinin başı Tayyip Erdoğan, adet olduğu üzere demagojik söylemle üstüne çıkma manevraları da yapıyor. Kuşkusuz, birkaç saatlik ya da bir günlük grevle bu kapsamlı saldırıyı püskürtmek olası değil. Ama yasanın meclisten geçirilmesi sermaye saldırılarına karşı tepkiyi azaltmak bir yana, daha da arttıracaktır.

Öte yandan, ezilen Kürt halkının emperyalist güçler ya da gerici düzenden sorunlarına çözüm bekleme ham hayallerinin giderek dağılması da, Kürt halkındaki devrimci dinamiği güçlendirecektir. Hala düzen içi çözüm peşinde koşan teslimiyetçi çizgiye yedeklenmiş olsa bile, hiçbir oyalama taktiği devrimci bir dinamiği ortadan kaldırmaya yetmez.

Kısacası, işçi sınıfı ile yoksul müttefiklerinin olsun, Kürt halkının emekçi kesimlerinin olsun, özgürleşmek için birlikte mücadele etmek dışında bir çıkar yolları yoktur.

Büyük bir devrimci dinamiği bağrında biriktiren bu iki gücü her tür gerici ve düzen içi akımın etkisinden kurtarmak, bu uğurda enerjik bir mücadele yürütmek başta komünistler olmak üzere tüm gerçek devrimcilerin temel görevidir.

Devrimci 8 Mart'ın ardından Newroz'un isyan ateşlerini harlarken, 1 Mayıs alanlarında kızıl bayraklarımızı dalgalandırırken, kısacası devrimci baharı örgütlerken, sürecin bize yüklediği bu temel sorumluluğa dair bir bilinç açıklığıyla işe dört elle sarılmalıyız!

İddiamız ve tarih karşısında üstlendiğimiz misyon bunu zorunlu kılmaktadır.

Generaller postal yalayıcılarını hırpalayarak emekçi halkın kirli savaşı ve ABD uşaklığını sorgulanmasının önünü almaya çalışıyorlar...

Amerikancı cepheye karşı emekçilerin devrimci baharı için!

Kara hareketinin aniden, adeta kaçarcasına bitirilmesinin düzen cephesinde yarattığı çatlak gündemdeki yerini koruyor. Kirli savaşta ordunun ateşli destekçileri olan ve siyasal varlıklarını ırkçı-şoven cereyana bağlamış bulunan CHP ve MHP, kara hareketi süresince dizginsizce yükseltile savaşı histerisinden kendilerini kurtaramayınca, bir anda orduyla karşı karşıya kaldılar. İçine düştükleri durumdan bir manevrayla kurtulmaya çalışsalar da, henüz bunu başarabilmiş değiller. Başta Genelkurmay Başkanı olmak üzere generaller, her fırsatta CHP ve MHP'yi topa tutmaya devam ediyorlar.

CHP ve MHP'nin hareketin sona erdirilmesinde ABD baskısının rolü olduğu yönündeki çıkışları, generaller tarafından "seviyesiz" bulunmuş ve "ihanet" sayılmıştı. CHP ve MHP'nin sözlerinin orduya yönelik olmadığı açıklamalarına karşın, general Büyükanıt benzer sert açıklamalarını histerik çıkışlarla sürdürdü. "Kanıtlasınlar, üniformamı çıkarayım", "eleştiri değil hakaret" gibi sözler birbirini izledi. Bu postal yalayıcı partilerden MHP boynunu büküp susmak zorunda kalırken, CHP bizim "hedefimiz AKP" diye söylenerek derdini anlatmaya çalışıyor. Ancak görünen o ki, generaller kendilerine çizilmiş sınırları aşan bu uşaklarına hadlerini bildirmekte kararlı.

Generallerin bu partileri bir terbiye operasyonuna tabi tuttuğu açıktır. Zira bu partiler, ordu ve AKP'nin ABD'ye uşaklık ve Kürt halkına düşmanlık temelinde açık bir mutabakat içerisinde oldukları bir dönemde, bu mutabakatın ürünü politikaların uygulanmasını çıkardıkları çatlak seslerle bir parça zora sokuyorlar. Oysa aynı partiler bugüne kadar büyük ölçüde AKP'yi denetlemenin ve baskı altında tutmanın aletleri olarak davranmaktaydılar. Bu rollerini özellikle 22 Temmuz seçimlerine kadar sadakatle yerine getirdiler.

22 Temmuz seçimleri sonrasında yeni bir dönem açıldı ve "Dolmabahçe mutabakatı" ile zemini oluşturulan bir işbirliği temelinde ordu-AKP ilişkileri amerikancı çizgide yeni bir çerçeveye oturdu. Kürt sorunu ekseninde ve gerisinde ABD'nin olduğu bu yakın ilişki, 5 Kasım anlaşmasıyla açılan yolda pekiştirilerek bugünlere getirildi. Öyle ki, yıllardır türbanı bir rejim sorunu olarak gören ve bunu siyasete müdahalenin bahanesi olarak kullanagelen ordu, türbanı üniversiteye sokan yasa karşısında bilinçli bir biçimde suskun kaldı. Çünkü AKP'nin bu adımı, öncelikle Kürt halkının devrimci enerjisinin bastırılması üzerine kurulmuş bulunan planların bir parçası idi. Böylelikle ordu-CHP ilişkilerinde ilk önemli kırılma gerçekleşmiş oldu. CHP bu süreçte ordudan aradığı desteği bulamadığı ölçüde yalnız kaldı.

Bu dönemde AKP'nin yanında saf tutarak, ordu-AKP ilişkilerinin yeni döneminin yarattığı olanaklardan faydalanan MHP'ye tanınan hareket sınırları da kara hareketiyle birlikte ortaya çıkmış oldu. Esasında ABD ile yapılan kirli pazarlıkların üstünü örtmeyi amaçlayan Güney Kürdistan'a yönelik hareketi şovenist-milliyetçi histerinin büyütülmesi için bir fırsat olarak görerek AKP ile milliyetçilik yarışına tutuşan MHP, kara hareketinin ABD baskısıyla sona

ermesi durumundan kendince yararlanmaya çalıştı. Ancak, ortadaki manzaranın sorumlusu AKP ile birlikte ordu olduğu için de, sınırlarını aşmış oldu ve böylece Generallerin hedefi haline geldi.

Ancak açıktır ki, generallerin amacı sadece, sınırlarını aşmış olmaktan dolayı bu partileri terbiye etmek değildir. Bu postal yalayıcısı partiler ordu tarafından böyle hırpalanırken de önemli bir işlev görmektedirler. Bu işlev, ordunun açıkça karşısına çıkmaya cesaret edemediği toplumun da bu suretle terbiye edilmesidir. Çünkü, sınırsız bir savaş çığırtkanlığıyla ordu arkasında seferber edilen yığınlar, kara hareketinin ABD'nin kaba müdahalesiyle kesilmesi karşısında büyük bir hoşnutsuzluk ve öfke duymuşlardır. Aldatıldıkları duygusuna kapılmışlar, devletin ve ordunun gücüne ilişkin güven duygularında büyük sarsıntılar oluşmuştur. Geri çekilişin hemen ardından *Milliyet* gibi gazetelerin internet sitelerindeki ilgili haberlere düşülen, "generaller ve hükümet bundan böyle hiçbir asker cenazesine katılmasın" türünden okuyucu yorumlar istisna değildi, yaygın biçimde "sokaktaki vatandaş"ın düşüncesini yansıtıyordu.

Şovenizme alet edilen sıradan kitlelerde ortaya çıkan belirgin sorgulama ve kapsamlı psikolojik hareketin ürünü önyargıların sarsılması karşısında, generaller paniğe kapıldılar ve hınçlarını CHP ve MHP'den almak yoluna gittiler. Zira şoven atmosferden beslenen CHP ile MHP kitlelerdeki hayalkırıklığını hükümete yönelik olarak istismar etmek istemiş, fakat bu istismarın ucu ister istemez generallere de dokunmuştur. Generallerin bu partileri hedef alan kontrolsüz saldırganlığına yolaçan bu oldu. Fakat onlar bununla aynı zamanda bu partiler üzerinden toplumdaki sorgulamayı da dizginlemeyi hedeflediler. Söz konusu girişimin yeterince gözetilmeyen en önemli yönü budur aslında.

Ancak açıktır ki, generallerin amacı sadece, sınırlarını aşmış olmaktan dolayı bu partileri terbiye etmek değildir. Bu postal yalayıcısı partiler ordu tarafından böyle hırpalanırken de önemli bir işlev görmektedirler. Bu işlev, ordunun açıkça karşısına çıkmaya cesaret edemediği toplumun da bu suretle terbiye edilmesidir.

Generallerin postal yalayıcı partilere yönelik çıkışları halen devam etmekle birlikte, düzen cephesinin emekçi yığınları kirli savaş siyasetine alet etmeleri eskisi kadar kolay olmayacaktır. Kürt halkının özgürlük taleplerini bastırma karşılığında, ABD'nin kirli emperyalist amaçlarının aktif bekçisi olarak kullanılmaya başlayacakları bir döneme girdikleri hesaba katılırsa, bu zorluk çok daha artacaktır. Emperyalizmin emekçi halklara açtığı savaş ve saldırganlık cephesinin açık bir tarafı haline geldikleri ölçüde, emekçilerle daha fazla karşı karşıya gelecekler, böylece gerçek kimlikleri daha açık görülebilecektir.

Bununla birlikte, düzen cephesi, toplumu yönetmek ve bilinçlerini zehirlemek için psikolojik savaş mekanizmasını ustalıkla harekete geçirmekten geri kalmayacaktır. Bunun için, sürecin gelişme yönünü esasında devrimci inisiyatif tayin edecektir. Bir yandan gerici-şoven düşüncelerin emekçiler üzerindeki etkisinde yaşanan sarsılma ve kırılmaları iyi değerlendirmek gerekmektedir. Diğer yandan ise, "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" temelinde, işçi ve emekçilerin enerjilerini devrimci bir doğrultuda açığa çıkarmak için sürece yüklenilmelidir. İşçi ve emekçi hareketindeki gelişme ile şovenist-milliyetçi cephenin en kilit yerinden zaafa uğramasının aynı döneme denk gelmesi, bu bakımdan önemli fırsatlar sunmaktadır. Olayların seyri bu fırsatların denli başarıyla değerlendirilebileceğine sıkı sıkıya bağlı olacaktır.

Bombardıman eşliğine davet ettiler, top atışları yapmaksızın karşıladılar!..

Talabani'nin Türkiye ziyareti üzerine

Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani'nin Türkiye ziyareti, bugüne kadar hiçbir devlet başkanına yapılmayan aşağılayıcı tavırlar eşliğinde gerçekleşti. Talabani'nin eşi gelemedi, çünkü eşli ziyaret için yapılması gerekenler iptal edildi. Havaalanında Cumhurbaşkanı Abdullah Gül yerine Devlet Bakanı Cemil Çiçek tarafından karşılandı. Ziyaretin Türkiye-Güney Kürdistan geriliminin gölgesinde kalmasını istemeyen Talabani, heyetine Türkiye'nin soğuk baktığı isimleri almadı. Çankaya Köşkünde Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile bir araya gelen Celal Talabani Camlı Köşk'te ağırlandı. Talabani için Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın da yer aldığı akşam yemeği verildi.

Görüşmede, PKK, Kerkük, petrol ve ticaretin ayrıntıları ele alındığı belirtildi. Başta enerji ve petrol alanında işbirliğinin konuşulduğu görüşmede, özellikle Irak gazının Avrupa'ya aktarılması ve Irak petrol sahalarında Türk şirketlerinin yatırım yapması isteği dile getirildi. *"Bu görüşmelerde Türk-İrak ilişkilerinde ve o bölge için ortak bir vizyonumuz olduğunu gördük"* diyen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, bu vizyon çerçevesinde her iki ülkenin bakanlarının biraraya geleceğini ve önemli çalışmalar yapacaklarını kaydetti. Talabani de, Ankara'yı ziyaretinin amacının, Türkiye ile stratejik, sağlam ve uzun süreli bir ilişki kurmak olduğunu vurgulayarak şunları söyledi: *"Ne kadar daha çok boru hattı inşa edersek aramızdaki ilişkiler de o denli çok genişleyecektir. Aramızdaki bu ekonomik ilişkiler, güvenlik, kültürel ve siyasal alanlarda da büyük bir işbirliği sağlayacaktır."*

Görüşmelerde, ekonomi ağırlık noktalarından birini oluştururken, özellikle enerji konusunda işbirliği birçok başlık altında ele alındı. Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen, Irak Petrol Bakanı Hüseyin Şehristani ve beraberindeki heyet ile bir araya geldi. Tüzmen, görüşme sırasında yaptığı konuşmada, Türkiye ile Irak arasındaki ticari hedeflere ilişkin olarak şunları söyledi: *"2008 yılında ikili ticaret hacmimizin 6 milyar dolara yaklaşacağını tahmin ediyoruz. Bu kapsamda, Kerkük-Yumurtalık Petrol Boru Hattının daha etkin çalışmaya başlaması da beklentilerimizi arttırmıştır. Hedefimiz 2010 yılına kadar ikili ticaret hacminde 20 milyar dolar seviyesine ulaşmaktır. Çok büyük potansiyele sahip olduğumuz müteahhitlik hizmetleri sektöründe de bu dönemde güvenlik sorunlarının azalmasına bağlı olarak patlama bekliyoruz. Uluslararası Irak Fuarı'nın üçüncüsünü 22-25 Mayıs 2008 tarihlerinde yine Gaziantep'te organize edeceğiz."* Tüzmen temel amaçlarının, iki ülke ekonomilerinin en geniş anlamda entegrasyonunun sağlanması olduğunu altını çizdi.

Irak Petrol Bakanı Hüseyin Şehristani de, Türkiye'ye ihtiyacı olan petrol ve doğal gazı sağlamayı hedeflediklerini, ayrıca Türkiye'nin, Irak'ın petrol ve doğal gazının Avrupa'ya ihracatında transit ülke olmasını istediklerini söyledi. Türk şirketlerini Irak'ta elektrik santrali kurmaya davet eden Şehristani, bu santrali kuracak olan Türk şirketlerine, istediği miktarda petrol ya da gazı temin edeceklerini, ayrıca bu şirketlerin işleteceği santralde üretecekleri elektriği de satın alacaklarını ifade etti. Türkiye'nin, özellikle TPIC aracılığıyla, Irak'ta istediği yerde petrol rafinerisi kurabileceğini vurgulayan Şehristani, Kerkük ve Musul'un, petrol rafinerisi için uygun

yerler olduğunu kaydetti.

Talabani Türk işadamlarını Irak'ta yatırım yapmaya davet etti *"Irak'ın 25 milyar dolarlık bir yatırım bütçesi ayırdığını"* belirterek, *"Irak şu anda bütün dostlarına ve onların şirketlerine açıktır. Çalışmalarınızda gereken bütün kolaylıklar gösterilecek"* dedi. "25 milyar dolarlık" yatırım vaadi, sermaye sınıfının iştahını kabartmış bulunuyor. Türk-İrak İş Konseyi Başkanı Ercüment Aksoy'un *"iki ülke arasında önemli bir açılım sağlandı"* tespitini bu çerçevede değerlendirmek gerekir.

PKK için "musibet" nitelemesini kullanarak, bundan ancak ortak mücadeleyle kurtulabileceğini söyleyen Talabani, ziyaretinin son gününde ilişkilerin geliştirilmesi için bir yüksek kurul oluşturulmasını istedi. Talabani'nin kapalı kapılar ardında ise PKK konusunda bir açılım yapılmasını istediği ve Güney Kürdistan yönetimiyle doğrudan temas kurulmasını önerdiği belirtiliyor. Güney Kürdistan yönetimiyle temaların da paralel bir biçimde gelişmekte olduğu basına yansıyan bilgiler arasında. Başbakan Erdoğan'ın danışmanı Ahmet Davutoğlu tarafından yürütüldüğü belirtilen temaların Kuzey Irak tarafında KDP Dışilişkiler Sorumlusu Safin Dizayi bulunuyor.

Ziyaret sırasında çeşitli "hassasiyetler"e de dikkat edildi. Irak Cumhurbaşkanı Talabani'nin Türkiye ziyareti "resmi ziyaret" olarak değil, "çalışma ziyareti" olarak nitelendirildi. Bulunan bu formülle, Talabani'yi törenle karşılamak istemeyen generallerin endişesi giderilmiş oldu. Talabani onuruna verilecek yemeğe Genelkurmay Başkanı katılmadı. Konuk devlet başkanlarının geçeceği güzergâha ülkelerinin bayraklarının asılması protokolde yer almasına rağmen Talabani'nin geçeceği güzergâha Irak bayrağı asılmadı.

Bilindiği gibi, resmi ziyaret Cumhurbaşkanı düzeyinde gerçekleşiyor. Konuk devlet başkanı törenle karşılanıyor, onuruna devlet protokolünün davetli olduğu resmi akşam yemeği veriliyor. "Çalışma ziyareti"nde karşılama töreni ya da protokolün katılacağı akşam yemeği zorunluluğu yok. Ev sahibi cumhurbaşkanı, konuğu onuruna yemek verse bile, buna devlet protokolünden sadece ziyaretle ilgili olanlar davet ediliyor. Resmi ziyarette kırmızı halılı karşılama, 'şeref kıtası'nın hazır bulunması, 21 pare

top atışı yapılması, konuk cumhurbaşkanının Anıtkabir'i ziyareti gerekiyor. Çalışma ziyaretlerinde Köşk'te askeri karşılama yapılmıyor ve marş çalınmıyor.

Hatırlanacağı üzere, Talabani'ye ilk davet, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün 21 Şubat akşamı Güney Kürdistan'a dönük kara harekâtın başladığını bildirmek için yaptığı telefon konuşmasıyla iletilmiş ve bu davet memnuniyetle karşılanmıştı. Harekât sürerken Irak'a giden heyet de daveti resmi olarak Talabani'ye iletti.

Talabani, Irak Cumhurbaşkanı olarak davet edildi, fakat "KYB lideri" muamelesi gördü! Böyle bir muameleyi göreceği baştan belliydi, buna rağmen bu daveti kabul ederek tüm hakaretleri sineye çekeceğinin işaretlerini daha baştan vermiş oldu. Kuşkusuz onun bu konudaki pişkinliği bir ilk değil. Topraklarının bombalanmasını seyreden, kendi denetimindeki topraklarda Kürt kardeşlerinin katledilmesine itiraz bile etmeyen bir yönetimin rezaletidir söz konusu olan. Yaşananların da gösterdiği gibi, verili koşullarda Güney'deki yönetimin sınırları, Türk burjuvazisinin hassasiyetlerini gözetken ABD'nin çizeceği alanın ötesine geçmeyecektir.

Öte yandan, ABD Dışişleri Bakanlığı, Türkiye ile Irak arasında iyi komşuluk ilişkileri ve temalarını teşvik ettiğini belirterek, Irak Devlet Başkanı Celal Talabani'nin Türkiye ziyaretinden memnuniyet duyduğunu bildirdi. Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Tom Casey, *"terör örgütü PKK'ya karşı işbirliği sağlanmasının yanı sıra, ekonomik açıdan da önemli konuların Türkiye ve Irak'ın gündemlerinde yer aldığını"* kaydederek, *"Türkiye, Irak'ın komşularını ve diğer ilgili ülkeleri kapsayan süreçte, çok pozitif bir rol oynuyor"* diye konuştu.

Sermaye devletinin de *"kapsamlı bir ziyaret"* olarak değerlendirdiği Celal Talabani'nin ziyareti,

Türkiye ile Irak ve Güney Kürdistan arasındaki ilişkilerde yeni bir dönemin başlangıcına işaret ediyor. Talabani'nin ziyareti, ABD'nin bölge politikaları açısından da önem arz ediyor. 5 Kasım tarihli Bush-Erdoğan görüşmesinde, “PKK’ye karşılık Güneyli yetkililerin tanınması” şartı, ABD'nin önemli talepleri arasındaydı. Buna göre; ABD “PKK pazarlığı” üzerinden Türkiye’yi Güneyli güçleri tanımaya zorlayacak. Böylece Ortadoğu’da ABD’nin politikaları doğrultusunda, özellikle de İran’a karşı etkin olabilecek Türkiye, Güney Kürdistan ve Irak ittifakı oluşturulacak. Talabani’nin ziyareti bu açıdan da önemli bir adımdır.

Başbakan Erdoğan’ın 5 Kasım’da Bush ile görüşmesi ve ardından başlatılan hareket hem ülke egemenlerinin kendi aralarındaki uzlaşmanın, hem de bu güçlerin bölgede ABD stratejisine daha ileriden bağlanmasının bir adımıydı. Erdoğan Bush görüşmesinden sonra Türkiye, ABD, İngiltere ve İsrail arasında geliştirilen görüşme trafiği, AKP’si ve Genelkurmayı ile düzen güçlerinin bölgedeki rollerinin hangi stratejiye bağlı olarak geliştirildiğini anlamak bakımından dikkat çekicidir.

ABD stratejisi, bir yandan ülke içinde Kürt hareketinin etkisizleştirilmesini amaçlarken, öte yandan bölgesel planda ise, Türkiye, Irak ve Bölgesel Kürt Yönetimi ve İsrail’in GOP etrafında birleştirilmesi oluşturmaktadır. Bugün ABD, Türk ordusunun gerçekleştirdiği sınır ötesi harekâtları özellikle Türkiye ve Güney’deki Kürt Bölgesel Yönetimi’nin GOP etrafında birleştirmesi yönünde kullanmaya çalışmaktadır. ABD bir yandan Irak Kürt Yönetimini PKK’nin tasfiyesi konusunda ikna ederken, Türkiye egemenlerini de geleneksel politikalarını terk ederek Güney’deki Kürt yönetimi ile ilişki geliştirmeye yönelmektedir. Talabani’nin ziyareti bu yönde atılmış adımlar olarak değerlendirilmelidir.

Geleceğini ABD’nin bölge politikalarında arayan ve bu eksende AKP Hükümeti ile bir ‘Amerikan Baharı’nı yaşayan Genelkurmay ise, politik duruşunu kendine biçilen role uygun bir şekilde yenilemeye yönelmiştir. Nitekim Ocak ayı sonlarında Talabani’nin ziyareti ile ilgili soruları Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, “Geçen yıl Şubat ayında ABD’de yaptığım bir basın toplantısında hatırlarsanız dedim ki, ‘Asker olarak görüşmemizde yarar yok. Ama bu, devletin diğer kurumlarının görüşmeyeceği anlamına gelmez.’ Burada bizim ipotek koyma imkânımız yok” şeklinde yanıtlamıştı. Bu sözlerin anlamı, Talabani’nin Türkiye ziyaretine ilişkin ordu vetosunun kaldırılmasının örtülü de olsa kabulüdür. Talabani’nin ziyaretinin “resmi ziyaret” yerine “çalışma ziyareti” olarak gerçekleşmiş olması ve generallerle yüz yüze gelmemesi ortada birtakım pürüzlerin olduğunu gösterse de, sonuçta yine de bu ziyaretin gerçekleşmiş olması, Genelkurmayın dünden farklı bir noktada durduğunun da kanıtıdır.

Talabani’nin ziyareti, gerek Türkiye gerekse Irak ve Güney Kürdistan egemen güçlerinin emperyalizme uşaklık ortak paydasında birleştiklerini, ABD’nin çıkarları sözkonusu olduğunda “kırmızı çizgileri”ni rahatlıkla pembeleştirebildiklerini bir kez daha göstermiştir. Ayrıca bu ziyaret, Türk sermaye devletinin Kürt düşmanlığının iliklerine kadar işlediğini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Öyle ki, sırf Kürt kimliğinden dolayı bütün devlet başkanlarına uygulanan protokol Talabani sözkonusu olduğunda bir yana bırakılabilmektedir. Ama aynı Kürt düşmanları, 25 milyar dolarlık karlı yatırımın kokusunu aldıklarında dalkavukluğu da elden bırakmamışlardır. Milliyetleri farklı da olsa aynı mülk sahibi sınıfın mensubu olarak Talabani onları bu konuda en iyi anlayan biri olduğunu göstermiş, kahkahalar eşliğinde “ne kadar boru, o kadar dostluk” diyerek durumu veciz şekilde ifade etmiştir.

Besbellidir ki, Kürt ulusunun varlığının inkârına dayalı geleneksel milliyetçi-şoven politikaların veya ABD emperyalizminin Türk, Kürt ve Araplar arasındaki sorun ve çatışmaları kendi bölge politikalarına hizmet edecek bir şekilde kullanması halkların lehine değildir. Gidişatın işçi sınıfı ve halkların lehine çevrilmesi ise, işçilerin birliği-halkların kardeşliği ekseninde mücadelenin yükseltilmesinden geçmektedir.

Abant Platformu’nun 17. toplantısı...

ABD’nin “ılımlı müslüman”ı Fethullah Gülen’in “ılımlı Kürt” projesi!

Fethullah Gülen’in fahri başkanlık yaptığı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından organize edilen Abant toplantılarından 17.si, Kürt sorunu gündemli toplanacak. Geçen yıl yapılan 16.sının gündemi Türkiye’nin yeni anayasasıydı. Toplantılara, ağırlığı İslamcı kesimden olmak üzere çeşitli yazar ve akademisyenlerin yanı sıra, hükümette ve muhalefette yer alan gerici partilerin temsilcileri de katılıyor.

Bu özellikleriyle Abant toplantıları, o toplantının gündemi üzerinden gericilik platformunun görüşlerinin yanı sıra, Gülen’in ve ABD’nin konuya bakışı hakkında da oldukça açık fikir verebiliyor.

Bu yılki toplantının katılımcı yelpazesi ise, konusu itibarıyla, oldukça geniş tutulmuş görünüyor. Urfa Helsinki Yurttaşlar Derneği’nden Ali Fuat Bucak, Hak ve Özgürlükler Partisi Genel Başkanı Sertaç Bucak, Güneydoğu Sanayici ve İşadamları Derneği Başkanı İsmail Bedirhanoglu, Demokratik Toplum Partisi’nden Aysel Tuğluk, MİT eski Müsteşar Yardımcısı Cevat Öneş bu “değişik” isimler arasında yer alıyor.

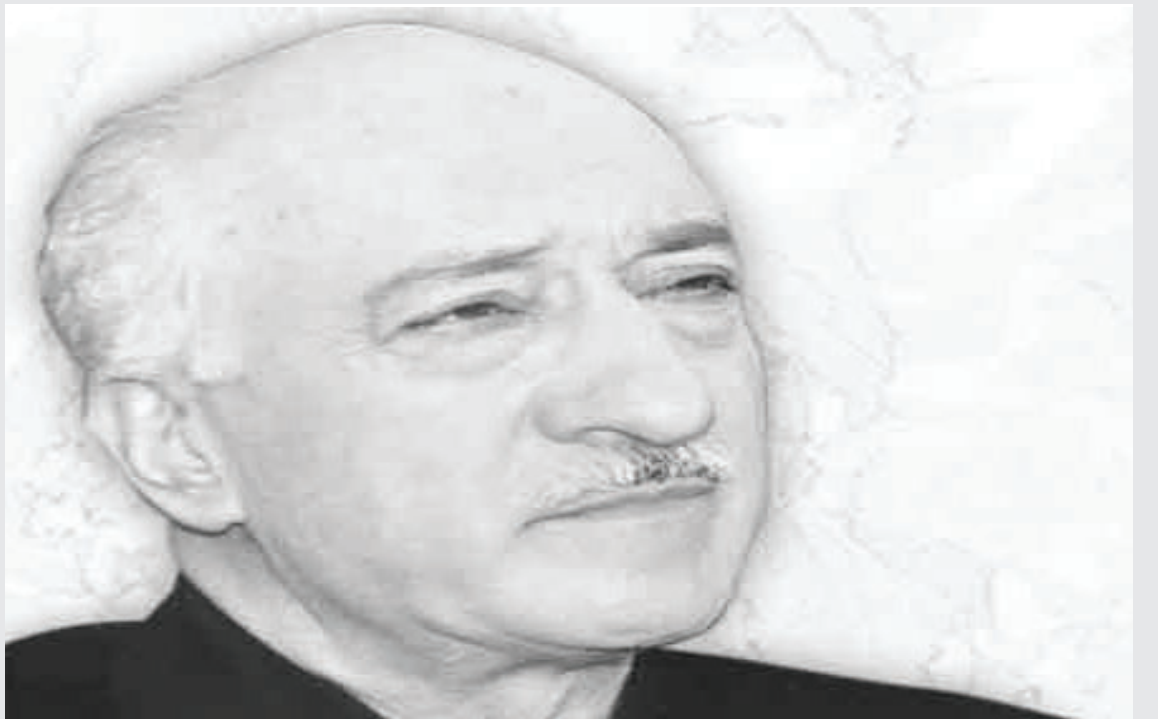
ABD’nin Kürt sorunu konusundaki çözüm önerisinin gizli saklı bir yanı bulunmadığına göre, toplantıdan çıkacak sonuç da şimdiden belli sayılmalı. ABD her ne kadar çözüm konusunda kafa karıştırıcı, sahte tartışmaları kışkırtıcı tutum ve açıklamalarda bulunsu da, aslında, klasik emperyalist çözümde hiç de uzaklaşmadığını, sermaye devletinin son saldırılarına verdiği destekle bir kez daha kanıtlamıştı. Bu emperyalizm klasiğinin özü, “ez ve çöz” formülünden ibarettir. Nitekim, işin “ez” kısmını Türk sermaye devleti sistemli biçimde yürütmektedir. Çözmeye ilişkin pek “demokratik” açılımlar ise, Abant Platformu gibi, ABD-Gülen finansmanı ile düzenlenen toplantılarda ortaya sürülüp tartışmaya açılacaktır. Burada konuşulup tartışanlarla gündem oluşturulurken, bir yandan da “ezme” işlemi bütün şiddetiyle sürdürülecektir.

Soros Vakfı’ndan esinlendiği çok açık olan Gülen’in vakıf faaliyetleri, ağırlıklı olarak Türkiye ve Türki cumhuriyetlerde sürüyor. Buralarda okullar açılıyor, “ılımlı müslüman” politikacılar eğitilip yetiştiriliyor, hükümetlere (AKP örneğinde olduğu gibi) yerleştiriliyor, dernekler, vakıflar, platformlar kurulup finanse ediliyor, yazarlar, akademisyenler besleniyor, basın-yayın organları kurulup işletiliyor ve benzeri. Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, Gülen okullarına izin veren devletlerin başkanlarına ödülleri dağıtıyor.

Tıpkı Soros Vakfı’nın beslediği yazar ve akademisyenler gibi, Gülen vakfının doyurdukları da ilişkiyi reddetme, gizleme eğilimindedir. Ancak Gülen’in böyle bir yaklaşımı bulunmuyor. Örneğin Abant Platformu’nun toplantıları, Gülen’in internet sitesinden günü gününe duyuruluyor, destekleniyor.

ABD’de ikamet eden Gülen’in ve finanse ettiği kuruluşların desteklenmesi, bir kez daha, emperyalizmin her türlü gericilikle olan bağını, her türlü gericilikten destek alarak, onu kullanarak ayakta kalma çabalarını da ortaya koyuyor. Gerçi, Gülen’i de kapsayan ılımlı İslam projesinin kendisi bunun en güzel kanıtıdır. Tıpkı Soros vakıflarının çeşitli ülkelerde deneyip başardığı renkli/çiçekli “devrim”lerinin bir benzeri, Gülen vakfının da katkılarıyla, Türkiye’de çiçekli türban devrimi şeklinde hayat buluyor. Silahsız-kansız, güle-oynaya yapılan bir gerici atılım şeklinde... Nitekim Abant Platformu’nda yer alan kimi “demokrat” aydın-akademisyenin türbancı açılıma da destek çıktığı biliniyor. Yaşadıkları tüm değişime rağmen, halen demokralık iddiasında bulunmaları ise, herhalde Gülen’in direktifiyle, Abant’ın gerçek bir platform olduğu, her fikirden insanın yer aldığının kanıtı olarak korunuyor.

Elbette, yolu Gülen’in ve ABD’nin “ılımlı İslam”ına çıkan her fikirden kişi bu platformda yer alabilir, bu toplantılarda fikir belirtebilir. Buna hiç şüphe yok.

Kadıköy’de kızıl 8 Mart!**“Emperyalizme, şovenizme, gericiliğe, sosyal yıkıma, sömürüye ve ayrımcılığa karşı örgütlü mücadeleye!”**

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü 9 Mart günü Kadıköy’de gerçekleştirilen mitingle sınıfsal özüne ve tarihsel anlamına uygun bir biçimde kutlandı. 4 bin civarında işçi, emekçi ve gencin katıldığı devrimci 8 Mart mitingi “*Emperyalizme, şovenizme, gericiliğe, sosyal yıkıma, sömürüye ve ayrımcılığa karşı kadınlar, örgütlü mücadeleye!*” şiar altında örgütlendi.

Miting saat 14.00’te kortejlerin Tepe Nautilus önünde toplanmasıyla başladı.

İlerici ve devrimci kurumlar tarafından örgütlenen mitingte, süren emperyalist işgaller ve işçi ve emekçi kadınların kurtuluşunun devrimde ve sosyalizmde olduğu vurgusu önplana çıktı. Yanısıra, meclisten geçirilmek istenen Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı’nın geri çekilmesine dair sloganlar atıldı. Yürüyüş boyunca atılan sloganlarda çifte sömürüye ve eşitsizliğe karşı emekçi kadınlar mücadeleye çağrıldı.

Kadıköy’de devrimci 8 Mart!

En önde “*Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!*” şiarının yazılı olduğu ortak pankartın yer aldığı kortej düzeni, Yeni Demokrat Kadın, Partizan, Divriği Kültür Derneği, HÖC’lü Kadınlar, Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF), Proleter Devrimci Duruş (PDD), Halk Kültür Merkezi’nden Kadınlar, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Hareket, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri, Türkiye Komünist Partisi (TKP), Yurtsever Cephe Kadınlar, Kaldıraç, ODAK, KÖZ, Devrimci Parti Mücadelesi’nden Devrimci Komünistler ve Öğrenci Gençlik Sendikası (Genç-Sen) üyeleri tarafından açılan pankartlarla tamamlandı. KESK’li Kadınlar, Belediye-İş 2 No’lu Şube, Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu da kendi pankart ve dövizleriyle etkin bir katılım sağladılar.

Emekçi kadınlar bir adım ileride!

BDSP korteji yürüyüşün başından sonuna kadar, gerek kortejinin düzenliliği ile gerekse de görselliği ile miting alanındaki en renkli kortejlerden biriydi. 24 Şubat günü gerçekleştirilen Emekçi Kadın Kurultayı’nın birikimiyle 8 Mart’a hazırlanan Emekçi Kadın Komisyonları tüm disiplin ve coşkularını mitinge yansıttılar. Sınıf kardeşleriyle yürüyen emekçi kadınlar, emekçi kadın kurultayında öne çıkardıkları temel mücadele taleplerini içeren dövizler ve kızıl bayraklar taşıdılar. İşçi kadınlar mitinge işçi önlükleriyle katılım sağladılar.

Mitingde Emekçi Kadın Komisyonları’nın “*Özgürlük ve eşitlik için emekçi kadınlar bir adım ileri!*” pankartının yanısıra BDSP imzalı “*Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!*” ve “*Çifte sömürüye, baskılara, sosyal yıkıma ve operasyonlara karşı kadın-*

erkek elele örgütlü mücadeleye!” pankartı taşındı. Miting boyunca “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganlarını attılar. BDSP’liler yürüyüşte ve miting alanında Clara Zetkin, Alexandra Kollontai, TKİP Ölüm Orucu Şehidi Hatice Yürekli’nin fotoğraflarını taşıdılar.

Kadının kurtuluş mücadelesinde tersane işçileri de yerini aldı!

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) de mitinge tersane işçileri, işçi eşleri ve çocuklarıyla katıldı. Baretleriyle yürüyüşte ve alanda yerlerini alan tersane işçi eşleri ve aileleri “*Gemileri yaktık geri dönüş yok!/TİB-DER*” pankartını açtılar. “Katil GİSBİR hesap verecek!”, “Tersanede grev tersanede direniş!”, “Artık ölmek istemiyoruz!”, “Kadın erkek elele örgütlü mücadeleye!” sloganlarını atan TİB-DER üye ve eşleri, yürüyüş ve miting programı boyunca coşkularını korudular.

Dünyanın dört bir yanında direnen kadınlar!

Kortejlerin miting alanına girişinin tamamlanmasıyla

miting programı başladı.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen kadınlar şahsında yapılan saygı duruşuyla başlayan mitingte ÇHD İstanbul Şubesi’nden Zeycan Balcı, mitingi düzenleyen kurumların ortak metnini okudu. Metinde 8 Mart’ın tarihsel kökenine değinilerek, 8 Mart’ın emekçi kadınların verdiği mücadelenin bir sonucu olduğunu vurgulandı. Kürt halkı üzerindeki inkar ve imhaya dikkat çekildi. Emperyalist işgal ve katliamlarda katledilen kadınlara, hapishanelerde direnen devrimci kadınlara değinildi.

Konuşma şu sözlerle sona erdi: “*Mücadelede daha fazla kadının ön saflarda yer alması, kadının daha fazla özgürleşmesi için buradayız! Kadınıyla erkeğiyle işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini büyütmek için buradayız! 1857 yılından başlayan bu direniş ateşini harlamak ve her tarafa yaymak için buradayız! Kadının kurtuluşunun ancak sınıfsız, sömürsüz ve sınırsız bir dünyada olduğunu haykırmak için bu meydanlardayız! Bizler, bu kürsüden bir kez daha, tüm kadınları emperyalizme, şovenizme, gericiliğe, sosyal yıkıma ve ayrımcılığa karşı örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz!*”

Program Yasemin Göksu’nun söylediği şarkılarla devam etti. Şair Ruhan Mavruk da sahneden okuduğu şiirlerle programda yer aldı. Miting, Grup Yorum’un söylediği coşkulu türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir’de coşkulu 8 Mart!

İzmir’de devrimci ve ilerici güçler üç yıldır 8 Martlar’ı tarihsel anlamına, sınıfsal içeriğine, devrimci özüne uygun bir zeminde kutluyorlar. Bu yıl da biraraya gelen devrimci güçler 8 Mart’ı alanda kutladılar. Eyleme yaklaşık 600 kişi katıldı.

8 Mart günü İzmir’de üç ayrı 8 Mart kutlaması gerçekleşti. Reformistler ve feministler Bornova’da bir miting düzenlediler. Devrimci, ilerici güçlerin ortaklaştığı 8 Mart eyleminden çekilen Alınteri ve Partizan ise Konak’ta saat 13:00’te bir basın açıklaması yaptı.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Kadın Hareketi, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Kaldıraç, KÖZ, Mücadele Birliği Platformu, Özgür Yaşam Kooperatifi’nin örgütlediği eylem ise Konak’ta gerçekleşti.

Günler öncesinden bildirisiyle, afişiyle, açıklamasıyla duyurusu yapılan eylem saat 14:00’te kitlenin TÜMTİS önünde toplanmasıyla başladı. Ortak sloganlarla kitle saat 14:30’da yolu tek şerit trafiğe kapatarak eski Sümerbank önüne doğru yürüyüşe geçti. En önde ortak imzalı “*Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!*” pankart taşındı. Eylemi örgütleyen bileşenler ortak pankart arkasında yerlerini aldılar. Eyleme TÜMTİS, PSA Çiğli ve Menemen Şubeleri, Cem ve Kültür Evi pankartlarıyla katılarak destek verdi.

Eski Sümerbank önüne gelindiğinde saygı duruşu yapıldı. Daha sonra ortak basın metni okundu. Kadınların 8 Mart’ı can bedeli bir mücadeleyle yarattığı vurgulandı. Sınıfsal, cinsel, ulusal baskı ve sömürüye maruz kalan kadınların emperyalist savaşlarda, toplumsal yaşamın tüm alanlarında yaşadığı sorunlar anlatıldı. Kürt kadınlarının ulusal kimliklerinden dolayı bir kat daha ezildiği ve katledildiği ifade edildi. Devrimci kadınların uğradığı devlet terörü teşhir edildi. Kadın-erkek tüm işçi ve emekçiler emperyalizme, kapitalizme, şovenizme karşı mücadeleye çağrıldı. Kadınların kurtuluşunun devrimde ve sosyalizmde olduğu vurgulandı.

Tanya oyununu sergileyen Ayışığı Sanat Merkezi tiyatro grubunun ardından Günişığı müzik grubu devrimci türkü ve marşlarıyla etkinliğe renk kattı.

Komünistler eyleme “*Emperyalizme, şovenizme, köleliğe karşı mücadeleye!/BDSP*” imzalı pankartları, kızıl bayrakları ve devrimci kadın önderlerin fotoğraflarının yer aldığı dövizleriyle katıldılar. 17 Şubat’ta emekçi kadın kurultayı gerçekleştiren ve mücadele heyecanını alana taşıyan Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu, kadınları mücadeleye çağıran pankartıyla eyleme katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara'da devrimci 8 Mart...**“Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!”**Adana'da devrimci 8 Mart...**“Cinsel, ulusal, sınıfsal, sömürüye son!”**

Kadın sorununa bakışın bir ürünü olarak yıllardır yaşanan ayrışma bu yıl da yaşandı, Adana'da iki ayrı eylem gerçekleştirildi. Reformist-feminist anlayış, bu yıl da oluşturduğu “Adana 8 Mart Kadın Platformu” üzerinden “erkeksiz” bir 8 Mart süreci örgütledi.

Bunun karşısında 8 Mart'ı sınıfsal özüne ve devrimci tarihsel anlamına uygun olarak kutlamak isteyen güçlerin oluşturdukları “Devrimci 8 Mart Platformu”, 8 Mart akşamı Çarşı Merkezi'nde meşaleli bir yürüyüş ve İnönü Parkı'nda bir etkinlik gerçekleştirdi.

Saat 18.00'de Beşocak Meydanı'nda “Cinsel, ulusal, sınıfsal, sömürüye son!/Devrimci 8 Mart Platformu” pankartının açılması ve atılan sloganlarla başlayan yürüyüş, Çakmak Caddesi'nin trafiğe kapatılmasıyla devam etti.

Yol boyunca meşalelerle yapılan yürüyüşte, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”, “Şan olsun 8 Mart'ı yaratanlara!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleyle!” sloganları atıldı. İnönü Parkı'nda basın metninin okunmasından önce, 6 Mart günü Çukurova Üniversitesi'nde İP çetesinin gerçekleştirdiği saldırı anlatıldı ve saldırıların hesabının sorulacağı vurgulandı.

Basın metninde, 8 Mart'ın tarihsel anlamı ve sınıfsal içeriği anlatıldı, bundan 151 yıl önce Amerika'da başlatılan mücadelenin halen yolumuzu aydınlatmaya devam ettiği vurgulandı. Ardından sloganlarla etkinlik programına geçildi. Grup Diyar'ın müzik dinletisinden sonra Adana Gençlik Derneği Müzik Topluluğu bir dinleti sunmak üzere sahneye çıktı.

8 Mart eylemine küçük-burjuva dar grupçu anlayış gölgesi!

Bu yıl 8 Mart ön sürecinde örgütlenme çalışmalarında yaşanan dizi eksiklik, ön tartışmalarda sergilenen ilkesiz ve geri tutumlar eyleme de taşındı. Tartışmaların ardından “kabul edilen” imzasız ve şehit resimlerinin olduğu bir pankart ile eyleme katılan HÖC, eylemin başından sonuna kadar ısrarla kendi sloganlarını atmayı sürdürdü ve “ayrı bir kortej olarak” yürüdü. Eylemin bütünlüğü ve alınan kararlar böylece çiğnendi. Etkinlikte kitleye bir dinleti sunacak olan Adana Gençlik Derneği müzik topluluğunun dinletisine Grup Yorum'un “Zafer yakında” marşı ile başlaması tartışmalara yolaçtı. Yaşanan tartışmalar sonucu BDSP kitlesi eylem alanını terketti.

BDSP eyleme “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Toplumsal yaşamın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Özgürlük ve eşitlik için emekçi kadınlar bir adım ileri” şiarlı dövizler ve BDSP flamalarıyla katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Ankara'da BDSP, Alinteri, HÖC, DHD, Partizan, Kaldıraç ve Odak'ın içinde yer aldığı Devrimci 8 Mart Platformu, 8 Mart günü fiili-meşru bir eylem gerçekleştirdi.

Devrimci 8 Mart Platformu, 2 bin afiş ve 10 bin bildiriye Mamak, Dikmen, Altındağ, Balgat, Batıkent, Yenimahalle, OSTİM ve Kızılay'da kullanarak, emekçi kadınları 8 Mart'ta alanlara çağırdı.

Saat: 12.00'de Sakarya Caddesi'nde biraraya gelen kitle “Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!/Devrimci 8 Mart Platformu” imzalı ortak pankartın arkasında kortej oluşturdu. Ortak pankartın arkasında kendi pankartlarıyla yer alan platform bileşenlerinin yanı sıra ÇHD Ankara Şube, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği, Umud Kültür Derneği ve Anarşistler de pankartlarıyla eyleme katıldılar.

Eylem Sakarya Caddesi'nde sloganlarla başladı. Burada kortejler

oluşturan kitle Mithat Paşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak Abdi İpekçi Parkı'na yürüdü.

Kitlenin Abdi İpekçi Parkı'nda toplanmasının ardından programa geçildi. Program saygı duruşuyla başladı. Dünyada ve Türkiye'de devrim ve sosyalizm davasında ölümsüzleşen kadın devrimcilerin isimleri okunarak hep bir ağızdan “yaşıyor” denildi.

Ardından Devrimci 8 Mart Platformu adına basın açıklaması okundu. Eylem programın kürsüden sunulmasıyla devam etti. Sunumda

1800'lü yıllardan bugüne devrimci kadınların direniş geleneği öne çıkartıldı. Program emekçi kadınların serbest kürsüde konuşmalarıyla sürdü.

Önce TAYAD'lı bir ana içerde ve dışarıda verdikleri mücadeleyi anlattı. Devrimci kadınların direnişini selamladı. Kürt bir ana kısa bir konuşma yaptı. Devrim şehidi Özgür Kemal Karabulut'un annesi Sultan Karabulut, devletin katliamcı geleneğine karşı anaların dimdik ayakta durduklarını vurguladı.

Ardından ölüm orucu direnişçisi Fatime Akalın yaptığı konuşmada kadının mücadele içerisinde özgürleşeceğini söyledi. Son olarak SES üyesi bir sağlık emekçisi, kadının sendikada ve iş yaşamında karşı karşıya kaldığı sorunlara ve sosyal yıkım saldırısının emekçi kadın üzerindeki etkisine değindi ve emekçi kadınları mücadeleye çağırdı.

Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu türküler ve halaylardan oluşan bir müzik dinletisi sundu. Çekilen

halayların ardından eylem sona erdi.

Eylem 8 Mart'ın tarihsel ve devrimci anlamına uygun bir disiplin ve kararlılıkla gerçekleştirildi.

Sınıf devrimcileri eyleme “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!/BDSP” imzalı pankartları ve “Emekçi kadınlar, baskıya eşitsizliğe ve sömürüye karşı mücadeleye!” şiarlı

dövizleriyle katıldılar. Eyleme 500'ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / AnkaraBursa'da 8 Mart coşkusu...**“Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!”**

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel ve sınıfsal anlamına uygun olarak kutlanması için bir araya gelen devrimci kurumlar, 8 Mart'ı yürüyüş yaparak tüm kızılığıyla kutladılar.

Partizan, EKD, ESP, SGD, DHP, KÖZ ve BDSP'nin düzenlediği yürüyüş saat 14.00'da Fomara meydanından başladı. En önde “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!/Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!” yazılı ortak pankart taşındı.

Osmangazi Metro İstasyonu önüne gelindiğinde kurumlar adına basın açıklaması yapıldı. Açıklamada kadınların evde, fabrikada, okulda, cezaevinde ve yaşamın bütün alanlarında yaşadığı sorunlar aktarıldı. Açıklamanın devamında şunlar söylendi:

“Emekçi kadınlar olarak ulusal, cinsel, sınıfsal baskıya birkez daha son demek için, bizler kadın bedeninin metalaştırılmasına karşı sesimizi yükseltmek için, eşit işe eşit ücret talebimizi haykırmak için, ırkçılığa, şovenizme karşı Kürt kadınlarıyla dayanışmayı büyütmek için bir aradayız.”

Davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla eylem sona erdi. Eyleme yaklaşık 130 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

8 Mart eylem ve etkinliklerinden...**“Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!”****Kadıköy'de “erkeksiz” 8 Mart!**

2008 8 Mart mitingleri bir kez daha ayrışmalara sahne oldu. Feminist çevreler, reformist partilerin kadın örgütlenmeleri ve çeşitli kurumlar 8 Mart günü Kadıköy'de gerçekleştirdikleri “Mor Miting” ile 8 Mart'ı sınıfsal özünden ve tarihsel anlamından uzak bir biçimde, karnaval havasında kutladılar.

Saat 12.00'de Carrefour Tepe Nautilus önünde toplanmaya başlayan kadınlar kortejler oluşturarak Kadıköy İskelesi'ne yürüdüler. Gövdesini DTP'li kadınların oluşturduğu mitingte pankartlarıyla yer alan kadın örgütlenmelerinin 8 Mart'ın sınıfsal özünü ve içeriğini boşaltan çarpık bakışları mitingte bir kez daha kendini gösterdi. Kadınlar “Susmayacağız! Durmayacağız! / 8 Mart Kadın Platformu” pankartı arkasında yürüyüşe geçtiler.

Mitingin görüntüsünü değiştiren tek şey DTP'li kadınların sağladığı kitlesel katılım ve inkar ve imhaya karşı atılan yoğun sloganlardı. Demokratik Özgür Kadın Hareketi, Barış Anneleri İnisiyatifi pankart arkasında toplanan Kürt kadınları yürüyüşte ve alanda etkin bir biçimde yer aldılar. İkibini aşan kitlesiyle kirli savaşa ve operasyonlara karşı sloganlarını haykırdılar. Yürüyüş boyunca şehit kadın gerillaların fotoğraflarını taşıdılar.

Demokratik Özgür Kadın Hareketi, Barış Anneleri İnisiyatifi, EMEP'li Kadınlar, Kolektif Feministler, EKD, TMMOB Kadın Komisyonu, DİSK Kadın İşçiler Komisyonu, Çağrı, KÖZ, EHP'li Kadınlar, Anti Kapitalist Kadın, Uluslararası Af Örgütü'nden Kadınlar, ÖDP'li Kadınlar, DİP(G), Tüm İGD'li Kadınlar, Genç-Sen, Lambda İstanbul, Halkevci Kadınlar, LÖB'lü Kadınlar, KESK'li Kadınlar, Limter-İş işçi ailelerinden kadınlar, Genç Kadın Avukatlar, İlbel Tekstil İşçileri, Tekstil-Sen pankartları sıralandılar.

Miting Tertip Komitesi'nin aldığı karar doğrultusunda kortejlere, tek tük göze çarpan kişiler dışında erkekler alınmadı. Yürüyüş boyunca gözlenen bu tablo mitingün içeriği ve politik olarak iflasını belgeliyordu. Yürüyüşteki “erkeksiz kortejler görüntüsü” miting alanına erkeklerin alınmamasıyla başka bir boyuta taşındı. Kürsüden yapılan anonslarla alanda bulunan sınırlı sayıdaki erkeğin dışarı çıkması istendi. Polisler erkeklerin alana alınmaması konusunda yapılan pazarlığın ürünü olarak erkekler yer yer polisler tarafından alandan uzaklaştırılmaya çalışıldı.

Miting programı, kortejlerin alana girmesiyle başladı. Sahneden yapılan konuşmalarda Mersin'de SCT'de süren grev, Novamed işçileri, KOÜ'deki

Oleyis grevi, İlbel Tekstil ve Tekel direnişleri selamlandı. Kürsüden “barış” isteği sıkça dile getirildi. Kürt sorununun demokratik ve barışçıl çözümü istendi. Türkçe ve Kürtçe yapılan konuşmalarda kadın sorununun kapitalist sistemden kopuk ele alınması da dikkat çekti. Mitinge 4 bine yakın bir katılım gerçekleşti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da kadınlardan 8 Mart eylemi

8 Mart günü 8 Mart Kadın Platformu tarafından Ankara'da bir eylem gerçekleştirildi. Saat 14.00'de Toros Sokak'ta buluşan platform bileşenleri buradan Abdi İpekçi Parkı'na bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Parka gelindiğinde bir konuşma yapıldı. Ardından Türkçe ve Kürtçe olarak basın metni okundu. EKD'li bir kadın, Mersin'den gelen grevdeki bir kadın işçi, “barış annesi” ve Dikmen Vadisi'nde oturan bir ev kadını tarafından kısa konuşmalar yapıldı.

Erkeksiz olarak kurgulanan eylem esnasında kürsüden erkeklerin alanı terketmesi için uyarı yapıldı. Yürüyüş sırasında ve alanda “Yaşasın kadın dayanışması!”, “Kadınız, anayız, barıştan yanayız!” sloganları atıldı.

Eyleme, Anti-kapitalist kadınlar, feministler, travestiler, EKD, Marksist Bakış, PSAKD Kadınları, AÜ. Kadın Çalışmaları, Kaos GL, Geleceğimizi İstiyoruz Platformu, Kolektifçi Kadınlar, Halkevci Kadınlar, İGD'li Kadınlar, SDP'li Kadınlar, DTP'li Kadınlar, Gazi Genç-Sen ve DİSK temsilcileri katıldı.

Eylem biterken, eylem sırasında konuşan “barış annesi”nin gözüaltına alındığı söylendi. Bunun üzerine alandaki kitle “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganı attı.

Yürüyüşe ve eyleme bini aşkın kadın katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Eskişehir'de coşkulu 8 Mart!

8 Mart günü saat 12.30'da BDSP, DGH, Eskişehir Gençlik Derneği, Mücadele Birliği ve ODAK'ın ortak örgütlediği bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eylem İl Sağlık Müdürlüğü'nden Adalar Migros önüne kısa bir yürüyüşle başladı. Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasında, toplumların tarihinin gelişimiyle birlikte kadının toplumdaki yeri, hak ve özgürlüklerinin gelişimi üzerinde duruldu. Kapitalizmle birlikte kadın ve erkek işçilerin sefalette eşitlendiğine vurgu yapıldı. Kadın ve erkek işçilerin özgürlüğünün, onları bu sefalette mahkum eden

kapitalizm ortadan kaldırılmadan gerçekleşmeyeceği belirtilerek, mücadele çağrısında bulunuldu.

90 kişinin katıldığı basın açıklamasında, “Eşit işe eşit ücret!”, “Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde!”, “Devrime meşale bizim kadınlarımız!”, “Kadın erkek elele, örgütlü mücadeleye!”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!”, “Kadınlar mücadeleye, özgürleşmeye!” ve “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!” sloganları atıldı. Basın açıklamasına TKP ve DPG de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Trabzon: “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!”

8 Mart'ın bir hafta öncesinden itibaren Trabzon'daki devrimci ve demokrat güçler (Ekim Gençliği, HÖC, ÖEP, YDG) olarak birleşik ve devrimci bir 8 Mart çalışması başlattık. Bir etkinlik ve ardından alanda bir basın açıklaması yapmak üzerinden planlanan programın duyurusunu el ilanları ve afişlerle yaptık. Hemen hemen her sınıfta, fakültede ve üniversitenin giriş kapısında ortak el ilanı dağıtımı yapıldı. Üniversite yakınında öğrencilerin yoğun olarak yaşadığı mahalleye ve Trabzon Meydan civarına afişler yapıldı.

8 Mart günü saat 12:00'de Trabzon İnsan Hakları Derneği salonunda bir etkinlik düzenledik. Açılış konuşmasından sonra 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesinden bahsedildi. Ardından serbest kürsü bölümünde işçi ve emekçi kadınların ev ve iş hayatında ve yaşamın her alanında yaşadığı sorunlara değinildi. Yaklaşık 15 kişinin söz aldığı serbest kürsü bölümünün ardından şiir dinletisine geçildi. Ardından bir müzik dinletisi sunuldu. Etkinlik, alanda yapılacak basın açıklamasına ve örgütlü mücadeleye çağrı ile son buldu. Etkinliğe 45 kişi katıldı.

Basın açıklamasının okunacağı alanda, Filistinli kadınların verdiği mücadeleyi anlatan, kirli savaşı teşhir eden ve ilgiyle izlenen bir tiyatro oyunu sergilendi. Ardından basın metni okundu. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı açıklama alanda çekilen halaylarla son buldu.

Eylemde, “Kadın-erkek elele, emperyalizme karşı mücadeleye!” pankartı taşındı. Genç komünistler olarak bizler “Yaşasın 8 Mart!”, “8 Mart kızıldır kızıl kalacak!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” şiarlarının yazılı olduğu Ekim Gençliği imzalı dövizleri taşıdık. Eylemde HÖC, Kaldıraç ve YDG dövizleri de taşındı.

Ekim Gençliği / Trabzon**Tokat'ta 8 Mart kutlaması**

8 Mart günü Gaziosmanpaşa Üniversitesi demokrat ve devrimci öğrencileri, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Tokat Sigara Fabrikası işçilerini ziyaret ettiler. Eylem, demokrat ve devrimci öğrenciler, demokrat öğretmenler, Sosyalist Kamu Emekçileri ve Emek Partisi temsilcilerinin katılımı ile gerçekleşti.

Kitle fabrikaya 500 metre uzaktan sloganlarla yürüyüşe geçti. Eyleme katılanların ağırlığını öğrenciler oluştuyordu. Bileşenlerinin ÖDP, Emek Partisi ve Eğitim-Sen'in oluşturduğu SSGSS Karşıt Platform, destek vereceğini açıklamasına rağmen eylemde varlık göstermedi. Buna rağmen eylemi sahiplenmeye çalışmaları kitle tarafından eleştirildi.

Fabrika önüne varıldığında işçiler kitleyi alkışlarla karşıladı. Fabrika önünde uzun süre atılan sloganlara Tekel işçilerinin coşkulu katılımı dikkat çekti. Daha sonra eylemdeki işçilerle konuşmalar gerçekleştirildi. Eyleme 60 kişi katıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat**Sivas'ta 8 Mart etkinliklerinden...**

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Sivas'ta üç ayrı etkinlik gerçekleştirildi.

İlk olarak Cıbrırlar Parkı'nda saat 12.00'de yapılan basın açıklamasıyla kutlandı. KESK Şubeler Platformu adına yapılan basın açıklamasını, SES Şube Basın Yayın Sekreteri Sevgi Başkavak okudu. Açıklama sırasında, "Her gün 8 Mart, her gün mücadele!", "Yaşasın 8 Mart, yaşasın mücadelemiz!", "Kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleye!" sloganları atıldı. Açıklamaya kadın-erkek 60 kişilik bir kitle katıldı.

İkinci etkinlik ise Kız Meslek Lisesi toplantı salonunda saat 13.30'da başladı. Emekçi kadınların ağırlıkta olduğu etkinliğin ilk konuşmacısı SES üyesi bir emekçi kadın oldu. Konuşması gerek ideolojik politik içeriğiyle gerekse de militan üslubuyla ilgiyle dinlendi. İkinci konuşmacı ise KESK Hukuk Sekreteri Şükran Öz idi. Konuşmasında SSGSS Yasa Tasarısı'nın genelde tüm emekçilere özelde ise emekçi kadınların kazanılmış haklarına yapılmış bir saldırı olduğuna vurgu yaptı. Güncel örnekler üzerinden etkili bir sunum gerçekleştirdi. Konuşmaların ardından etkinlik, coşkuyla dinlenen müzik ve şiir dinletisiyle son buldu. Etkinliğe 200 kişi katıldı.

Üçüncü olarak, "Sivas Geleceğimizi İstiyoruz Gençlik Girişimi" yine Cıbrırlar Parkı önünde saat 13.00'de bir basın açıklaması yaptı. 50 kişinin katıldığı eylemde "Kadın-erkek elele, mücadeleye!", "İşyanımız, eşit, özgür bir dünya için!", "Kadınlar sokağa, özgürleşmeye!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Sivas**Kayseri'de 8 Mart**

Kayseri'de 8 Mart dolayısıyla Eğitim-Sen, BES, SES, Eğit-Der, Pir Sultan Abdal Derneği, Hacı Bektaş Veli Derneği, İnşaat Mühendisleri Odası, CHP, DSP,

EMEP, ÖDP tarafından basın açıklaması düzenlendi. Açıklamaya yaklaşık 100 kişi katıldı.

Açıklamada şunlar söylendi: "Biz çalışan kadınlar sosyal haklarımızın tasfiyesine sessiz kalmayacağız. Kamusal ve özel alanda, eşitlikçi ve özgürlükçü düzenlemelerin yapıldığı, şiddetten arınmış hayatın özlemine taşıyoruz. Yoksulluğa dur demek için, şiddetten arınmış onurlu bir yaşam için, sosyal haklarımıza sahip çıkmak için alanlardayız."

Kızıl Bayrak / Kayseri**Kırşehir'de 8 Mart**

Kırşehir Ahi Meydanı'nda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle basın açıklaması yapıldı. KESK bileşeni sendikalar, CHP, ÖDP, DTP, DSP ve Kızıl Bayrak gazetesi okurlarının destek verdiği basın açıklamasına yaklaşık 100 kişi katıldı. Basın açıklamasını Eğitim-Sen Kırşehir Şube Sekreteri okudu. Eylem sırasında "Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları sıklıkla atıldı.

Kızıl Bayrak / Kırşehir**Alinteri'nden Tuzla'da 8 Mart etkinliği!**

Alinteri 8 Mart'ı, son dönemde iş cinayetleriyle gündeme oturan Tuzla tersanelerinde kutladı. 8 Mart günü Dearsan Tersanesi önünde biraraya gelen Alinteri okurları, burada basın açıklaması ve kısa süreli bir etkinlik gerçekleştirdiler.

"Bursa'da yanan, Davutpaşa'da parçalanın, Tersanelerde ölen biziz! Yaşasın 8 Mart" pankartının açıldığı açıklamada; "Eşit işe eşit ücret!", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleye!" vb. dövizler taşındı. Yapılan açıklamada, 8 Mart'ın sınıfsal özü ve anlamı hatırlatıldı, kadın ve erkek sınıf kardeşlerinin ortak mücadelesi vurgulandı. Etkinlik, iş cinayetine kurban giden bir tersane işçisinin annesini yaptığı konuşma,

gitar eşliğinde söylenen şarkı ve "Ekmek ve gül" şiirinin okunmasıyla devam etti. Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul**HÖC'lü kadınlardan açıklama**

Bu yıl Bursa'da 8 Mart'ı tek başına kutlayan HÖC'lü Kadınlar bir basın açıklaması yaptılar. HÖC'lüler Orhangazi Parkı'ndan AVP Tiyatro önüne yürüdüler.

Basın açıklamasının ardından eylem müzik dinletisi eşliğinde çekilen halaylarla son buldu. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı açıklamada sivil faşistlerin provokasyon çabası geri püskürtüldü.

Kızıl Bayrak / Bursa**Halkevci Kadınlar: "Yaşasın kadın dayanışması!"**

Halkevci Kadınlar, 8 Mart günü İstanbul Halkevi'nde toplanarak Galatasaray Lisesi önüne kadar yaptıkları yürüyüş ile 8 Mart'ı kutladılar. "Herkes sussun kadınlar konuşsun!" pankartı ve "Yaşasın 8 Mart", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!", "Yaşasın kadın dayanışması!", "Parasız eğitim!", "Kızkardeşliğin ülkesini kuracağız!", "Herkes için kadınlar için parasız eğitim!", "Bu zamlarla yaşanmaz, türban karın doyurmaz!", "Gericiliğe karşı biz varız!", "Yoksulluğa karşı biz varız!" dövizleri açıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul**Genç-Sen 9 Mart'ta Kadıköy'deydi!**

Genç-Sen içerisinde bugüne kadar birçok politik süreçte ortaya çıkan ayrım, 8 Mart'ın ön günlerinde de kendini gösterdi, liberal-reformist kanat 8 Mart'ı, sınıfsal özünden koparılmış bir biçimde ele alınan 8 Mart Kadıköy mitingine katılarak kutlamayı tercih etti. Buna karşın Genç-Sen içerisindeki devrimci güçler, 9 Mart günü Kadıköy mitinginde "Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!" pankartı açtı. Mitingde sık sık "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!" sloganı atan kitle, 8 Mart'ın içini boşaltmaya çalışanlara inat 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı.

Alanda ayrıca "Parasız eğitim, parasız sağlık!", "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı. Mitinge yaklaşık 40 Genç-Sen'li katıldı.

İstanbul Ekim Gençliği

8 Mart etkinliklerinden...

Esenyurt'ta coşkulu ve kitlesel etkinlik...

9 Mart mitingine hazırlık çalışmalarımızın bir parçası olarak Esenyurt'ta 8 Mart günü kitlesel ve coşkulu bir etkinlik gerçekleştirdik.

Ağırlığını emekçi kadınların oluşturduğu, yaklaşık 130 kişinin katıldığı etkinliğimiz, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. 8 Mart'ın tarihçesi kısaca anlatıldıktan sonra, Emekçi Kadın Komisyonları tarafından hazırlanan "Yaşamın yarısından kavganın yarısına!" adlı sinevizyon gösterimine geçildi. Sinevizyon ilgiyle izlendi.

Daha sonra Emekçi Kadın Komisyonları adına bir konuşma yapıldı. Emekçi kadınların kapitalist düzende karşı karşıya oldukları sorunlar anlatılarak, emekçi kadınlar üzerindeki çifte sömürünün ağırlaşarak devam ettiği vurgulandı. 24 Şubat'ta yapılan Emekçi Kadınlar Kurultayı'nda alınan kararların da kısaca özetlendiği konuşmada, kurultayın emekçi kadınlar açısından taşıdığı öneme değinildi. Emekçi kadınlara mücadeleye katılma ve 9 Mart'ta alanlara çıkma çağrısı yapıldı.

Dostumuz Ali Haydar Geçkin'in seslendirdiği türkülerin ardından Şair Rahime Henden düzeni teşhir eden konuşmalar eşliğinde kısa bir şiir dinletisi sundu. Ardından Koma Karker sahneye çıkarak marşlar ve türkülerle etkinliğe renk kattı.

Bir kadın emekçinin kendi yazdığı şiiri okumasının sonrasında, hazırlıkları süren Büyükçekmece İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi adına yapılan bir konuşmayla örgütlenme ve mücadele çağrısı yapıldı.

Katılım ve nitelik olarak başarılı bir etkinlik gerçekleştirdik. Katılımın birçok fabrikaya dayanması etkinliğin en başarılı yönüydü.

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu

Şakirpaşa'da 8 Mart etkinliği!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde düzenlenen bir etkinlikle kutlandı. Ön süreçte hazırlanan el ilanları yaygın biçimde

dağıtıldı. Emekçi Kadın Komisyonu tarafından çıkarılan *Emekçi Kadın Komisyonu Bülteni* de etkin olarak kullanıldı.

Emekçi Kadın Komisyonu tarafından düzenlenen etkinlik emeğin özgürleşmesi mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında Adnan Yücel'in *Biz Kazanacağız* şiirinin okunmasının ardından programa geçildi.

Programda ilk olarak "Yaşamın yarısından kavganın yarısına!" adlı sinevizyon gösterildi. Ardından Şakirpaşa İşçi Kültür Evi Emekçi Kadın Komisyonu adına 8 Mart'ın tarihçesini anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşmada emekçi kadınlar eşitlik ve özgürlük için bir adım ileri çıkmaya ve komisyon çalışmalarında aktif rol almaya çağırıldı.

Ardından Şakirpaşa İKE Tiyatro topluluğu 8 Mart'la ilgili olarak hazırladığı oyunu sundu. Oyun gerek içeriği gerekse de iyi bir şekilde sergilenmesi nedeniyle beğeniyle izlenildi. Tiyatro gösteriminin ardından müzik topluluğu sahneye çıktı. Devrimci ezgilerin hep birlikte söylendiği dinleti coşkuyu arttırdı. Müzik dinletisinin ardından etkinlik Kültür Evi dışında devam etti. Dışarıda marşlar ve halaylarla etkinlik coşkulu bir şekilde sürdürüldü. 60 kişinin katıldığı etkinlik halayların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak /Adana

Mamak'ta emekçi kadın buluşması!

"Eşitlik ve özgürlük için emekçi kadınlar buluşması" 9 Mart günü Mamak İşçi Kültür Evinde gerçekleştirildi. Etkinlik sunumla başladı. 1867'den bugüne sınıf kavgasında bir adım öne çıkan emekçi kadınlar ile Hatice Yürekli yoldaş şahsında mücadelede ölümsüzleşen devrimci kadınlar selamlandı. "Yaşamın yarısından kavganın yarısına!" belgeselinin coşku ve ilgiyle izlenmesinin ardından Mamak İşçi Kültür Evi müzik topluluğu türkü ve halay parçaları eşliğinde bir dinleti sundu.

Sunumda 8 Mart'ın tarihçesine değinilerek emekçi kadının cinsel, sınıfsal, ulusal sömürsü üzerinden güncel vurgular yapıldı. Sosyal yıkım saldırılarının emekçi kadınlar üzerindeki etkisine değinilerek taleplerimiz anlatıldı.

Etkinliğin sonunda emekçi kadınların karşı karşıya kaldığı sorunlar ele alındı. Ev kadınlarının ev işi ve çocuk bakımı nedeniyle sosyal alanda yer alamadığı ifade edildi. Kreş hakkı, iş, sağlık ocaklarımızı sattırmama taleplerine değinildi. SSGSS saldırısının ev kadınlarını nasıl etkileyeceği konuşuldu. Etkinliğe 35 kişilik bir katılım gerçekleşti.

Mamak İşçi Kültür Evi

Kayseri İKE'de 8 Mart

8 Mart Kayseri İşçi Kültür Evi tarafından coşkulu bir etkinlikle kutlandı. Etkinliğe 50 civarında emekçi katıldı.

Emekçi kadın mücadelesi tarihinin anlatıldığı ve kadınların mücadeleye çağrıldığı bir konuşmayla başlayan etkinlik, mücadelemizde ölümsüzleşen yiğit kadınlar anısına yapılan saygı duruşuyla devam etti.

Sonrasında şiir ve müzik dinletileri ile devam edildi. Emekçi kadınlar, duygularını paylaşmak üzere kürsüye davet edildi. Kadınların günümüze kadar neler yaşadıkları, mücadele tarihleri, türban ve SSGSS üzerine saatlerce devam eden sıcak bir sohbet ortamı oluştu. Etkinlik mücadele çağrısıyla bitirildi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Eskişehir'de 8 Mart etkinliği

Devrimci kurumlar tarafından 8 Mart günü bir etkinlik gerçekleştirildi. Kısa bir açılış konuşmasının ardından saygı duruşu yapıldı. Emekçi Kadın Komisyonlarının hazırladığı "Yaşamın yarısından, kavganın yarısına" başlıklı sinevizyon gösterimi ilgiyle izlendi.

Ardından panele geçildi. Panele konuşmacı olarak Sibel Özbudun, DKH temsilcisi ve Emekçi Kadın Komisyonları temsilcisi katıldı.

Sibel Özbudun, istatistiksel verilerle kadınların üretimdeki yerini anlattı ve ataerkil kültürün kadınlar üzerindeki etkisini açıkladı. Kadınların sosyalizmden önce ve sosyalizmde bile kendi bağımsız örgütleri içinde hakları için mücadele etmeleri gerektiğini vurguladı.

DKH adına konuşan Eylem Yıldız, 8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne uygun kutlanabilmesi için, kadınların kendi örgütleriyle alanlarda olması gerektiğini vurguladı. Kadın emeğine yönelik saldırılara ve kadının tarım sektöründe daha fazla yer aldığına değindi. Emekçi kadınların 8 saatlik iş günü, eşit işe eşit ücret vb. mücadele taleplerini sıraladı.

Emekçi Kadın Komisyonları temsilcisi ise, 8 Mart'ın tarihsel onurunun işçi sınıfı ve sosyalist harekete ait olduğunu belirtti. Toplumda emekçi kadınların yaşadığı, güvencesiz çalışma, işsizlik, cinsel meta olarak kullanılma vb. sorunlardan bahsetti. Kadınların kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu, fakat kadınların bugünden mücadele etmesi gerektiğini vurguladı. Kadınların örgütlenmesi sorununa değinerek, Emekçi Kadın Komisyonları'nın bağımsız kadın örgütlenmesine yaklaşımını ortaya koydu.

Ardından soru-cevaplarla birlikte bir söyleşi gerçekleşti. Etkinliğin ikinci bölümünde "Tanya" isimli bir oyun sergilendi. Şiir ve müzik dinletisiyle etkinlik sona erdi. Etkinliğe yaklaşık 80 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

PTT Avrupa yakası dağıtım işletmesinde 8 Mart!

Topkapı'daki PTT dağıtım işletmesinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili bir etkinlik düzenlendi. Haber-Sen 9 No'lu şube tarafından düzenlenen etkinlik yemekhanede yapıldı. Yaklaşık 100 işçi ve emekçinin katıldığı etkinlik, 8 Mart'ın tarihsel anlamını ve güncel önemini anlatan bir açılış konuşmasıyla başladı. Ardından bir sinevizyon gösterimiyle, 8 Mart'ın nasıl ortaya çıktığı ve emekçi kadınların mücadelesi anlatıldı. Müzik dinletisiyle program sona erdi.

Topkapı İşçileri

Nevşehir'de 8 Mart etkinliği

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle Nevşehir Eğitim-Sen olarak bir kutlama programı hazırladık. Programın hazırlanış sürecine birçok emekçi kadın ve öğrenci arkadaş destek verdi. Bir aylık bir çalışma sonunda programımızı gerçekleştirdik. Etkinliğine diğer sendika başkanları da katıldı.

Program 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesini anlatan bir metnin okunmasıyla başladı. Ardından, kapitalizme karşı işçi kadınların verdiği mücadeleyi konu edinen, "Bu bahar önce kadınlar yürüyecek!" başlıklı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Eğitim-Sen şube başkanı ve kadın sekreteri birer konuşma yaptılar. Emekçi kadınları örgütlenmeye ve mücadeleye çağırdılar. Emekçi kadınları konu alan şiirler ve şarkılar kitleyi coşturdu. Programın sonunda bütün emekçi kadınlar "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!" sloganını haykırdılar.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Nevşehir

Varto'da 8 Mart etkinlikleri

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Varto'da yapılan etkinliklerle kutlandı. İlk olarak DTP ilçe binasında yapılan etkinlik sabah 10.00'da başladı. Bin kişinin katıldığı etkinlikte kadına karşı şiddet ve kuzey Irak operasyonu kınandı.

İkinci etkinlik Eğitim-Sen, SES, Tüm-Bel Sen, Genel-İş, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin girişimiyle yapıldı. 400'ü aşkın bir katılımın gerçekleştiği etkinlikte, şiddet, cinsel istismar, çalışma hayatına katılım vb. sorunlar tartışıldı. Asıl sorun olan sınıfsal sorunun işin esas başlığını oluşturduğu, bu çözülmeden diğer sorunların askıda kalacağı dile getirildi. Newroz ve 1 Mayıs'ı alanlarda coşkuyla kutlama çağrısı yapıldı. 8 Mart'ın seneye mutlaka alanlarda kutlanması gerektiği vurgulandı.

8 Mart çalışmalarından...

Eskişehir'de devrimci 8 Mart faaliyeti

Eskişehir'de bu yıl devrimci bir 8 Mart için ortak bir faaliyet örüldü. Geçtiğimiz yıllarda feminist yaklaşımların gölgesinde kalan 8 Mart, bu yıl devrimci bir müdahaleyle sınıfsal özüne uygun ve devrimci bir temelde örgütlendi. BDSP, DGH, Eskişehir Gençlik Derneği, Mücadele Birliği ve ODAK'ın örgütlediği 8 Mart süreci yaygın bir afiş çalışmasıyla başladı. Anadolu Üniversitesi'nde ve şehir merkezinde afişlerimizi kullandık. Sürecin ilk etkinliği olarak 5 Mart günü KESK toplantı salonunda "Demir Çeneli Melekler" adlı filmin gösterimini yaptık. Etkinliğe yaklaşık 40 kişi katıldı.

Aynı zamanda BDSP olarak 7 Mart günü Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili merkezi bildirileri dağıttık. İşçi ve emekçilerin oturduğu Gültepe ve Yenikent mahallelerinde bildirileri yaygın bir şekilde kullandık. Özellikle Gültepe Mahallesi'nde emekçi kadınlar bildirilere ilgi gösterdiler. (BDSP Eskişehir)

Mamak'ta 8 Mart çalışmasına saldırı!

"Mamaklı emekçi kadınlar eşitlik ve özgürlük için mücadeleye!" şiarıyla yürüttüğümüz şenlik çalışmasının çağrı bildirisini Tek Mezar Mahallesi'nde sabah servislerine ve otobüs durağına dağıtıran çalışanlarımız polis tarafından saldırıya uğradı. Bölgede oturan bir çevik kuvvet polisi çalışanımıza fiili müdahalede bulunmaya çalıştı. Saldırıya gereken yanıt verilirken, emekçiler de tepki göstererek bizleri sahiplendiler. Arbede bir süre devam etti. Çevik kuvvet polisinin ihbarı sonucu çalışanlarımız Tuzluca'yı Polis Karakolu tarafından gözetlente alınıldılar. (Mamak İşçi Kültür Evi çalışanları)

Devrimci 8 Mart faaliyetine saldırı!

Ümraniye BDSP, bir yandan ziyaretlerle 8 Mart'a katılım örgütlenirken, diğer yandan bildiri ve afişlerle 8 Mart çağrılarını alanlara yaydı. Dudullu OSB'de kadın işçilerin yoğun olarak çalıştığı fabrikalarda, Sarıgazi ve 1 Mayıs Mahallesi semt pazarlarında işçi ve emekçileri 8 Mart alanlarına çağıran BDSP'liler, 6 Mart günü de sanayi havzasının çevresini ortak miting afişleri ve yerel imkânlarla hazırlanan ozalitlerle donatmışlardı.

7 Mart günü de İMES A Kapısı'nda 8 Mart'a çağrı bildirileri dağıtan BDSP'liler özel güvenlikçilerin saldırısına uğradılar. Bir özel güvenlikçinin bildiriye

buruşturup atmasına müdahale eden bir BDSP'li sözlü ve fiili saldırı ile karşı karşıya kaldı. Bu özel güvenlikçiye hak ettiği yanıt verildi. Aldığı yanıtı hazmedemeyen bu sermaye uşağı, yanına 10-15 özel güvenlikçiye katarak kudurmuş bir şekilde bir kez daha BDSP'lilere saldırdı. Saldırıya direnen BDSP'liler bu azgın saldırganlara hak ettikleri dersi verdi ve bildiri dağıtımına devam ettiler. İşe giriş saatinin sonuna kadar dağıtım devam etti. (Kızıl Bayrak / Ümraniye)

Çiğli'de devrimci 8 Mart çağrısı!

Yaptığımız ev ziyaretleri ile 8 Mart'a katılım örgütlenirken bir yandan da bildiri ve afişlerle Konak'taki devrimci 8 Mart eylemine çağrı yaptık.

8 Mart'a çağrı bildirilerimizi Güzeltepe, Küçük Çiğli gibi emekçi semtlerine yaygın bir şekilde dağıttık. Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde kadın işçilerin ağırlıklı olduğu gıda ve tekstil işkolundaki fabrikalarda da bildirilerimizle 8 Mart'a katılım çağrısı yaptık. İzmir'de aynı gün iki 8 Mart eyleminin olması nedeniyle işçi ve emekçilerin soruları üzerine konu hakkında sohbet ettik. Devrimci güçlerin 8 Mart'ı tarihsel anlamına ve sınıfsal özüne uygun olarak kutlamak amacıyla feminist-reformist anlayışla yaşadığı ayrışmayı İşçi ve emekçi kadınlara anlattık. (Çiğli BDSP)

Nevşehir 8 Mart hazırlığı...

Eğitim-Sen olarak, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarını ilk gündem maddesi olarak ele aldık. 8 Mart ön hazırlık çalışmalarına hemen başladık.

Tüm eğitim çalışanlarının katılımını önemsedik. Ön hazırlık çalışması boyunca emekçi kadınların özneleştirilmesi hedefine kilitlendik. Tüm çabamıza rağmen, hazırlık çalışmasına daha çok Nevşehir Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksek Okulu'ndan kadın arkadaşlar katıldı.

Şiir ve müzik dinletisi için arkadaşlar zaman buldukça çalıştılar. Salona ilişkin hazırlıklar yapıldı. Konuşmalar, sunumlar düzenlendi. Günün anlam ve önemini vurgulamak ve emekçi kadınları etkinliğimize çekmek için kart bastırıldı. Kartların yoğun dağıtımı gerçekleştirildi.

Nevşehir Belediyesi'nce 8 Mart günü yürüyüş düzenleneceğini öğrendik. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, "Dünya Kadınlar Günü"ne çeviren belediye, eylemde pankart taşınmamasını da dayatınca, eyleme katılmama kararı aldık. (Sosyalist Kamu Emekçileri / Nevşehir)

ÇÜ’de soven gericilere karşı yürüyüş...

“Gericiliğe, ırkçılığa karşı yaşasın halkların kardeşliği!”

6 Mart günü Çukurova Üniversitesi’nde İP’li çete tarafından ilerici ve devrimci öğrencilere yönelik bir saldırı gerçekleştirilmiş, 6 kişi aldıkları demir sopa darbeleriyle ağır yaralanmıştı. Saldırının ardından İP’li grup kaçarak okulu terketmiş, polis ise “güvenlik” için okula gelerek hedef olarak kendisine R1 dersliklerindeki öğrencileri seçmişti. Üniversite öğrencilerinin saldırıyı ve polisin okulda bulunmasına protesto etmesi üzerine polis bir süre sonra okulu terketmiş ve saldırıya karşı birçok tepki geliştirilmişti.

11 Mart günü gerçekleştirilen saldırıyı protesto etmek, saldırıların hesabının sorulacağını haykırmak için bir eylem gerçekleştirildi. Dağıtılan bildiriler ve afişlerle hazırlanan eylem saat 12.00’de R1 derslikleri önünde “Gericiliğe, ırkçılığa karşı yaşasın halkların kardeşliği!/Çukurova Üniversitesi Öğrencileri” pankartının açılması ile başladı. Sloganlar ve alkışlarla toplanma yeri olan Fen-Edebiyat Fakültesi’nin önüne yüründü.

Fen-Edebiyat Fakültesi önünde, saldırının teşhir edildiği ve mücadele çağrısının yapıldığı bir konuşma ile yürüyüş başlatıldı. Kitle R1 derslikleri önünden geçerek saldırının gerçekleştiği yemekhane önüne geldi. Coşkulu sloganların gür bir şekilde haykırılmasının ardından yürüyüş devam etti. Ziraat Fakültesi’nde bulunan kantinlerin önüne gelindiğinde, yine saldırıları teşhir eden bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada şunlar söylendi:

“Bundan önce olduğu gibi bundan sonra da Çukurova Üniversitesi’nde gericilerin, ırkçıların, faşistlerin propaganda yapmalarına izin verilmeyecek. Bu üniversite bizindir. Üç-beş çapulcu bu gerçeği değiştiremez ve gerçekleşen saldırının hesabı en kısa zamanda sorulacaktır!”

İP’li çetenin elini kolunun sallaya sallaya demir çubuklarla gerçekleştirdiği saldırı sırasında okulda olmayan çevik kuvvetin eylem sırasında okula yığınak yaptığı belirtildi. Kitle konuşmayı “Polis defol, üniversiteler bizindir!”, “Bedel ödedik, bedel ödeceğiz!” sloganlarıyla karşıladı. Ardından kitle sloganlarla yürüyüşünü sürdürerek ana caddeye çıktı. Ana cadde trafiğe kapatılarak üniversitenin ana giriş kapısına kadar yüründü. Yürüyüş sırasında sürekli artan coşku ve kararlılık, üniversitenin ana kapısına gelindiğinde doruğa ulaştı. Yaklaşık 300 kişilik kitle coşkulu sloganlar eşliğinde üniversiteye araç girişini durdurdu. Burada yapılan konuşmada şunlar söylendi:

“Bugün gerçekleştirdiğimiz eylem bir uyarı eylemidir. Bizler bundan sonra üniversitede gelişebilecek hiçbir olaydan sorumlu olmayacağız. Tüm sorumluluk üniversite yönetimi ve polisindir. Bizler kimseden bir şey beklemiyoruz ve kendi hesabımızı kendimiz soracağız. Bu üniversitede herkes artık haddini bilecek.”

Konuşmanın ardından sloganlar eşliğinde okunan basın açıklamasında şunlar söylendi: *“Bu çapulcu grubun saldırısı ne iltir, ne de son olacaktır. Son dönemde üniversitelerde gericilerin, ırkçıların, faşistlerin öğrencilere karşı gerçekleştirdiği saldırıları çokça duyar olduk. Daha dün yine faşist grup, Uludağ Üniversitesi’nde öğrencilere sallama saldırılarla saldırmış, birçok öğrenciyi ağır yaralamıştır. ... Çukurova Üniversitesi öğrencileri olarak bizler, gericiliğe ve ırkçılığa şimdiye kadar izin vermedik, bundan sonra da vermeyeceğiz. Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim hakkımızı savunmaya ve halkların kardeşliği şiarını haykırmaya devam edeceğiz.”*

Basın metninin okunmasının ardından kitle R1 dersliklerine doğru yürüyüşünü sürdürdü. Hep bir ağızdan “Gündoğdu” marşı söylendi. Yol boyunca atılan sloganların ardından kitle R1 alanına “Hernepeş” marşıyla girdi. Hep birlikte söylenen marşın ardından atılan sloganlarla ve zılgıtlarla eylem bitirildi.

Yürüyüş boyunca “Üniversiteler bizindir bizimle özgürleşecek!”, “Perinçek’in itleri yıldıramaz bizleri!”, “Çukurova faşizme mezar olacak!”, “Faşizme geçit vermeyeceğiz!”, “Polis defol üniversiteler bizindir!”, “Bedel ödedik bedel ödeceğiz!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Berxwedan jiyane!” sloganları sıklıkla atıldı.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

Uludağ Üniversitesi’nde faşist saldırıya yanıt:

“Faşizme karşı omuz omuza!”

Uludağ Üniversitesi’nde 10 Mart sabahı Çardak Cafe’de oturan devrimci, demokrat ve yurtsever 6 öğrenciye, 60 kişilik bir faşist grup saldırmış, 3 arkadaşımız ağır yaralanmıştı. Saldırının olduğu sırada olaya müdahale etmeyen ÖGB’ler, saldırıyı protesto etmek için rektörlüğün önünde toplanan devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere dağılmalarını, aksi halde müdahale edeceklerini bildirdiler.

11 Mart günü Rektörlüğün önünde toplanan öğrenciler, “Rektör uyuma öğrencine sahip çık!” sloganları atarak Tıp Fakültesi Hastanesi önüne geldiler. Ardından tüm fakülteler ve kantinler dolaşarak, faşist saldırı teşhir edildi. Öğrencilerin bu saldırıya karşı sessiz kalmamaları, eyleme destek vermeleri gerektiğini belirten ajitasyon konuşmaları ile Fen-Edebiyat Fakültesi kantininde saldırıyı kınayan bir konuşma yapıldı.

Daha sonra yolu kapatan öğrenciler sık sık “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Türkeş’in itleri yıldıramaz bizleri!”, “Susma haykır faşizme hayır!”, “Faşistler dışarı bilim içeri!”, “Jandarma defol üniversiteler bizindir!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji biratiya gelan!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Uludağ faşizme mezar olacak!” sloganları atarak Mediko’ya doğru yürüyüşe geçtiler. İİBF, Mühendislik, Mimarlık, Eğitim fakültelerini ve kantinlerini dolaşarak yürüyen öğrenciler, bu faşist saldırıyı teşhir ettiler.

Yaklaşık 300 kişiyi bulan devrimci ve demokrat öğrenciler, Gündoğdu Marşı’nı söyleyerek faşist beslemelerin barınağı haline gelen KYK yurtlarına doğru yürüyüşe geçtiler. Yurtların önüne gelen öğrenciler yurtlara girmek istediler. Bu isteme kolluk kuvvetlerinin yanıtı biber gazı ve azgın saldırı oldu. Saldırıda bir arkadaşımızın başı yarıldı, bir arkadaşımız ise biber gazının etkisiyle baygınlık geçirdi. Bu azgın jandarma terörüne öğrenciler taşlarla atarak karşılık verdiler. Çıkan çatışmada devletin kolluk güçleri geri çekilmek zorunda kaldı. Takviye gelen kuvvete de öğrencilerin yanıtı taşlamak oldu.

Bir grup arkadaşımız yaralanan arkadaşlarımızı hastaneye götürdü. Öğrenciler de yaralanan arkadaşlarını görmek için hastaneye doğru yürüyüşe geçtiler. Arkadaşlarını görmek isteyen öğrencilere jandarma azgınca saldırdı ve 67 öğrenci gözaltına alındı.

Yaşanan devlet terörüne karşı 11 Mart günü Eğitim-Sen Bursa Şubesi’nde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Kurumlar adına basın açıklamasını okuyan Eğitim-Sen Bursa Şubeler Platformu Başkanı Kemalettin Yıldız şunları söyledi: *“Üniversitelerimizde yaşanan olaylar yıllardır hiç değişmedi. Hatta bu olaylar bir Türkiye klasiği haline gelmiş vaziyettedir. Önce üniversitelerde bir ortam yaratılır, ardından faşistler devrimci demokrat öğrencilere jandarma, polis eşliğinde saldırır; daha sonra da ‘sopa’ yiyen, saldırılan öğrenciler gözaltına alınır; işkence yapılır, okuldan uzaklaştırılır. Ancak saldırganlar kesinlikle tutuklanmaz veya ceza görmezler. Bu manzara yıllardır hiç değişmemiştir.”*

Daha sonra avukatlar arkadaşlarımızın durumuyla ilgili bilgi verdiler. Gözaltına alınanların ifadelerinin alındığı sırada kaba dayak ve sert davranışlara maruz bırakıldıklarını, bu keyfi işkencelere ve hukuksuzluğa karşı suç duyurusunda bulunacaklarını belirttiler. Arkadaşlarımızın Osmangazi Adliyesi’ne getirileceklerini açıkladılar.

12 Mart günü Bursa’daki devrimci, demokrat ve yurtsever insanlar ve gözaltında olan arkadaşlarımızın aileleri ile birlikte yaklaşık 80 kişi, adliyenin önünde beklemeye başladık. Arkadaşlarımız 8’er kişilik gruplar halinde adliyeye getirildiler. Bu esnada TMMOB temsilcisi kısa bir konuşma yaparak saldırıyı kınadı. Ardından “Türkeş’in itleri yıldıramaz bizleri!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları atıldı.

Adliye önünde beklediğimiz sırada, 1 Mart günü yaşanan çatışmada biber gazından etkilenen arkadaşımızın hastanedeki jandarma saldırısında bacağının kırıldığını, başından yaralanan arkadaşımızın ise parmağının kırıldığını öğrendik.

19:00’a kadar devam eden duruşma sonucunda 35 arkadaşımız serbest bırakıldı. Diğer arkadaşlarımızın da bugün adliyeye çıkarılacağı haberini aldıktan sonra dağıldık.

Ekim Gençliği / Bursa

Gazi katliamı ve direnişi anıldı...

Katil sermaye devletinden hesabı işçi ve emekçiler soracak!

12 Mart 1995 faşist devletin kanlı yüzünü bir kez daha gösterdiği tarihtir. Devletin korumasında hareket eden eli kanlı katiller, işçi-emekçi ve yoksulların yoğun olarak yaşadığı Gazi Mahallesi'nde dört kahveyi kurşun yağmuruna tuttu. Olayın duyulmasıyla binlerce insan sokaklara döküldü. Dört gün boyunca süren çatışmalarda 18'i Gazi Mahallesi'nde olmak üzere 23 devrimci ve ilerici katledildi.

Gazi 12 Mart Platformu bundan 13 yıl önce yaşanan devlet katliamını lanetlemek için 12 Mart'ta Gazi'de bir eylem gerçekleştirdi. Anmaya 1500'ü aşkın kişi katıldı.

Gazi Eski Karakol'un önünde saat 10.00'da toplanmaya başlayan kitle saat 11.00'de sloganlarla yürüyüşe geçti. En önde ortak "Yaşasın devrimci dayanışma!/Gazi 12 Mart Platformu (Alinteri, BDSP, DHP, DTP, ESP, Mücadele Birliği, Partizan)" pankartını taşıyan 60 kişilik bir kitlenin arkasından sırayla; ESP "Adalet.. Adalet.. Adalet... Katiller yargılsın!", DHP "Gazi, Sivas Çorum, Maraş son değil devlet katliamı sürüyor!", Özgür Demokratik Alevi Hareketi "Gazi ve Ümraniye katliamlarını unutmamak, unutturmayacağız!", DTP "Gazi, Maraş, Halepçe ve İran'daki katliamları kınıyoruz!", Mücadele Birliği Platformu "Yaşasın Gazi ayaklanması!", Partizan "Gazi'nin, Çorum'un, Sivas'ın, Maraş'ın katili patron-ağa devletidir!", Alinteri "Taş, yürek, barikat, yaşasın Gazi direnişimiz!", DİP, TÖP, KÖZ, PDD, Kaldıraç ve Halkevleri de pankart ve flamlar taşıyarak, sloganlarla yürüdüler.

Gazi Cem Evi'nin önüne sloganlarla gelindiğinde, ilk önce Gazi direnişinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu. Şehitlerin adı sayılarak "yaşıyor!" sloganı atıldıktan sonra 12 Mart Platformu adına ortak basın açıklamasını Sevinç Sönmez yaptı.

Sönmez, devletin gelişen toplumsal duyarlılığın önünü kesmek için daha fazla baskı ve sömürünün emekçilere dayatıldığını, yargısız infazların artarak devam ettiğini, gözaltında kayıpların birbirini izlediği bir süreç yaşandığını, tüm bu saldırılara karşı devrimci ve demokrat ve yurtseverlerin 12 Mart 1995'de yapılan saldırılara karşı can bedeli direnerek tepkilerini ortaya koyduğunu belirtti. Sönmez, devletin değişmeyen katliamcı geleneğinin ortaya çıktığını, kitlenin üzerine ateş açılarak 17 kişinin katledildiğini, 1 Mayıs Mahallesi'ndeki protestolarda ise 6 kişinin katledildiğini ifade etti.

Sönmez şunları söyledi: "Bunlar bizleri yönettiği sürece daha nice katliamlar devam edecektir. İşçinin, köylünün ve memurun hakları gaspedilecek ve buna karşı gelenler katledilecektir. Çünkü bu gerici iktidarların yapabilecekleri başka bir şeyleri yoktur. Bunlar kan ve göz yaşı üzerine inşa ettikleri iktidarlarını korumak için, kuralsızlıkta sınır tanımayacak kadar gözü dönmüş, savaş tüccarlarıdır."

Açıklama şu sözlerle sona erdi:

"Gazi katliamının yıldönümünde bir arada olmanın anlamı büyüktür. Daha fazla mücadele etmenin ve omuz omuza yürümenin getirdiği güvenle, faşizmin barikatlarını yıkmanın zamanıdır. Dünyayı kan deryasına çevirenlere karşı öfkemizi kuşanarak sokağa çıkmanın zamanıdır. Sömürünün, baskı,

gözyaşının olduğu her yerde, daha fazla mücadele ederek, katillerden hesap sormanın zamanıdır. Bu sebeble baskıya, zulme, sömürüye karşı boyun eğmeyenlerin anıları önünde bir kez daha saygıyla eğiliyor ve mücadeleleri mücadelemizdir diyoruz."

Daha sonra, şehit yakınları Maside Ocak ve Menekşe Poyraz bir konuşma yaptılar. Ardından DTP Milletvekili Sebahat Tuncel bir konuşma yaparak, Gazi olaylarını aydınlatmak için mücadele edeceklerini belirtti.

Alinteri İşçi Korosu ve Cengiz Sağlam'ın söylediği şarkılardan sonra kitle kortej oluşturarak mezarlığa doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş ve eylem boyunca sık sık "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!", "Gazi faşizme mezar olacak!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Gazi/Ümraniye şehitleri ölümsüzdür!", "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Gün gelecek devran dönecek katil devlet hesap verecek!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Anaların öfkesi katilleri boğacak!" sloganları atıldı.

Kitle mezarlığa vardığında ilk olarak tekrar şehitlerin mezarı başında saygı duruşuna geçildi. Daha sonra 12 Mart Gazi Platformu adına bir konuşma yapıldıktan sonra Zeynep Poyraz'ın annesinin istediği üzerine bir ezgi seslendirildikten sonra eylem sona erdi.

Komünistler eyleme, "Gazi'nin katili sermaye devleti!/BDSP" pankartı ve kızıl bayraklarla katılırken, ortak sloganların dışında, "Barikatta bir ses Habib/Ümit/Hatice yoldaş ölmez!", "Katillerden hesabı emekçiler soracak!", "Marx, Engels, Lenin Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!", "Partiyi kazandık partiyle kazanacağız!", "Yeni Ekimler için ileri!", "İşçi sınıfı savaştık sosyalizm kazanacak!", "İşçiler partiye, devrime, sosyalizme!", "Yaşasın TKİP" sloganlarını haykırdılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mamak'ta Gazi katliamı lanetlendi!

Mamak'ta planlı devlet katliamlarından biri olan Gazi katliamı BDSP, HÖC, ESP ve Kaldıraç tarafından protesto edildi. Meşaleli yürüyüş Tuzluca'yı Muhtarlık önünden sloganlarla ve kortejlerin oluşturulması ile başladı.

"Gazi katliamının sorumlusu devlettir, hesap sorduk soracağız!" şiarlı ortak pankart en önde yer aldı. Eylemde sıklıkla "Yaşasın Gazi direnişimiz!", "Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz!", "Katil devlet hesap verecek!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganları atıldı.

Tuzluca'yı Muhtarlık önünden Tuzluca'yı meydana çıkan kitle burada yolu trafiğe kapattı. Ardından eylem

programı saygı duruşu ile devam etti. Saygı duruşu sırasında Gazi şehitlerinin isimleri tek tek okunarak "yaşıyor" şeklinde haykırıldı. Ardından ortak basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında Gazi katliamını unuttuğumuz, unutturmayacağımız vurgulandı.

Açıklamanın ardından sloganlarla Tuzluca'yı Menekşe Erbay Parkına doğru kortejler halinde yürüyüşe geçildi. Eylem başından sonuna Gazi direnişinin ruhuna uygun bir atmosferde ve coşkuda geçti. Tuzluca'yı yol ağzında Mamak'lı emekçilerin ilgisi yoğundu. Eyleme yaklaşık 120 kişilik bir katılım oldu.

Komünistler toplanma yerine sloganlarla, kortej düzeniyle geldiler ve eylemde "Gazi'nin hesabını işçi ve emekçiler soracak!/BDSP" imzalı dövizleriyle yer aldılar.

Mamak BDSP

Adana'da Gazi katliamı ve 12 Mart protestosu

12 Mart Gazi katliamı ve 12 Mart askeri faşist darbesi Adana'da gerçekleştirilen bir eylemle protesto edildi.

12 Mart günü İHD Adana Şube binası önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını okuyan Şube Yöneticisi Hüseyin Beyaz, Gazi katliamının üzerinden 12 yıl geçmiş olmasına rağmen halen faillerin ortaya çıkartılmadığı söylendi. Bunun, devletin Maraş, Çorum ve Sivas'tan bu yana katliamcı yapısının devam ettiğinin bir kanıtı olduğu vurgulandı. Açıklamada 12 Mart faşist askeri darbesi de protesto edildi.

SES, TİHV, Alinteri, ATAK, BDSP, ÇHKM, DİP-Girişimi, EMEP, ESP, Kurtuluş, PSAKD, ÖDP ve SDP'in destek verdiği eylem, 12 Mart darbesinin yarattığı sonuçların ve cuntacıların gerçekleştirdiği katliamların asla unutulmayacağı ve hesap sorulacağının belirtilmesinin ardından sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

12 Mart Gazi, 16 Mart Halepçe ve Beyazıt Meydanı....

Katliamcı sermaye devletine karşı mücadeleye!

Türk sermaye devletinin tarihinin hemen her sayfasına bir katliam notu düşülebilir. Maraş'tan Çorum'a, Sivas'tan Kızıldere'ye bu hep öyledir. Özellikle Mart ayı bu katliamların ardı ardına yaşandığı, deyim yerindeyse Türk sermayesinin işçi ve emekçiler, onların temsilcileri ile ezilen halkların kanı ile beslendiği bir tarih olarak hafızalara kazınmıştır. Mart ayının ilk yarısından özellikle akıllarda yer eden iki alçak katliam ise açık ki 12 Mart'ta Gazi'de, 16 Mart'ta ortaya çıkanlardır.

Esasında gerek ezilen halkları hedef alan saldırılar, gerekse işçi ve emekçi kesimlere reva görülen sistematik devlet terörü, salt Türk sermaye devletine özgülenemez. Dünyanın dört bir yanında azıllı kapitalist devletler benzer saldırıları, katliamları örgütlediler ve halen de örgütlemekteler. Farklı siyasal temellere sahip olmakla beraber İrlanda'nın Kanlı Pazarı, Amerika'da yakılarak öldürülen dokuma işçisi kadınlar, tarihin en kanlı ve soysuz imha operasyonlarından biri olan Sabra ve Şatila katliamı bir solukta sayılabilenler... Yine bunlardan biri de, yanibaşımızda kardeş Kürt halkını hedef alan Halepçe katliamı... Bir gecede binlerin kimyasal silahlarla katledildiği bu saldırı da, ezilenlerin uluslararası ölçekte aynı sömürü ve talana maruz kaldığına, aynı baskı ve imha politikaları eşliğinde can çekişmekte olduğuna işaret eder gibi, 16 Mart tarihine denk düşüyor. Yani Beyazıt'ta 7 gencin bombalarla parçalandığı günle aynı güne, yani Gazi'de emekçilerin faşist çetelerin ve onların koruyucusu kolluk güçlerinin kurşunları ile katledildiği 12 Mart'tan dört gün sonrasına...

Sermaye düzeninin sınır ötesi saldırganlıkla kolkola girmiş bir biçimde Kürt halkına dönük imha saldırılarının dizginlerinden boşaldığı, farklı bir düzlemde hemen her gün tersanelerde iş cinayetlerinin yaşandığı şu günlerde katliam yazıları kaleme almak, ölüleri yad etmek için değil elbet, fakat en büyük silahımız olan öfkemizi ve bilincimizi diri tutabilmek için gerekiyor...

Unutmadık ki hatırlayalım!

Belki de önce buradan başlamak gerekiyor: Bizler unutmadık ki hatırlayalım. Bir gecede sessizce katledilen binleri, üzerine kurşunlar yağdırılan emekçi kitleleri, devlet eliyle bombaların hedefi haline getirilen genç devrimcileri unutmak için ya taşlaşmış bir yürek, ya da hatırlamaktan korkmak gerekir. Bu yüzden bizler hatırlamıyoruz, ancak inat ve ısrarla, sabır ve altını çize çize hatırlatıyoruz. Bugün demokrasiden dem vurarak türban pazarlayanlar, bugün işlerine geldiğinde özgürlükten dem vuranlar, bugün sosyal demokrat maskesi altında kan pazarlığına oturanlar, dün Beyazıt Meydanı'nı ve Gazi'yi kana bulayanlardı, Halepçe'de yatan cansız bedenleri alkışlayanlardı. Ve bugün de bizleri iliklerimize kadar sömüren bu asalaklar, güvencesiz çalışma koşulları altında bizleri fabrikalarda diri diri yakan, tersanelerde vinçlerin altında başımızı ezenler, daha fazla kan, daha fazla zulüm için can atıyorlar. Ne de olsa sermaye sınıfı kanla besleniyor...

Ve işte bu gerçeği bilmek ve bu gerçeğe karşı

mücadele etmek, bu kan denizinin ufkunda sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın yeşermesinin kavgasını vermek, unutmamayı ve kararlılıkla, inadına hatırlatmayı gerekiyor. Hatırlayabildikten, unutmamayı öğrendikten sonra korkuya da yer yok. Zira yaşanan onlarca katliama rağmen bugün halen daha sermaye düzenine kafa tutanlar, bu düzenle kıyasıya vuruşanlar varsa, hiçbir katliam, devlet eliyle şekillenen hiçbir terör eylemi sonuç üretememiş demektir...

12 Mart Gazi, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe...

Yıl 1977... Yer Beyazıt Meydanı... Uğursuz bir pusunun bütün işaretleri ortada... Her gün polis kaynayan meydana in cin top oynuyor. Her gün ortalıkta caka satan sivil polislerin yerinde yeller esiyor. O yıllardaki deyimleriyle birkaç tane "toplum polisi", üniversiteyi kararlılıkla ve toplu bir biçimde terk eden ve devrimci üniversitelilerden oluşan korteje eşlik ediyor. Ve derken bomba sesleri ve yere düşen 7 genç yiğit devrimci...

Yıllar sonra olay yerindeki resmi polislerden birisi konuşacak ve katliamın nasıl bir büyük organizasyonun ürünü olduğunu anlatacak. Bombayı atanın peşinden koştuğunu ama amirlerinin kendisini durdurduğunu söyleyecek. Yıllar sonra bir fotoğraf karesinde tetikçinin 16 Mart şehitlerinin görkemli cenaze törenindeki görüntülerine rastlanacak. Ve yine bu aynı tetikçinin ablası yaşanan katliamı da lanetleyecek, kardeşini eli devrimci kanına bulaşmış bir tetikçiye dönüştüren sermaye düzenini de... Asıl büyük başlarla ise '90'larda tekrar karşılaşılacak. Katliamın emrini verdiği söylenen tescilli faşist, Susurluk kazasında avlanacak. Tetikçinin peşinden koşmak isteyen toplum polisine dur emrini veren emniyet amirinin izine izi Hrant Dink cinayeti sonrasında Trabzon'da rastlanacak...

Yıl 1988... Başka bir 16 Mart... Halepçe Kasabası'na bir gece yarısı, bütün kasaba uykudayken kimyasal bombalar yağdırıldı. Irak ve İran savaşının sürdüğü süreçte 5 bin kişi Saddam'ın ikili hedeflerinin kurbanı oldu. Öyle ki bir gece içerisinde Saddam hem süregelen savaş içerisinde o zamana kadar elde etmediği bir üstünlüğü elde etmişti, hem de yıllar yılı topraklarında imha tehdidi altında barındırdığı Kürtler'in 5000 kişilik bir nüfusunu bir anda katlederek tarihin görülebilecek en kanlı tehditlerinden birini savurmuş oldu. Yıllar sonra Saddam'ın sonu o zamanlarda 5000 Kürdü bir gece içerisinde kimyasal

silahlarla katletmesine destek olan ABD emperyalizminin yağlı urganı ile geldi. Saddam, daha önceleri kendisini besiyeye çeken aynı emperyalist haydut sürüsünün elinde can verdi...

Ve yıl 1995... Yer Gazi... Açık bir devlet provokasyonuna karşı Gazi emekçilerinin başlattığı direniş, yine sermaye düzeninin sivil faşistlerle

kolkola girmiş kolluk güçlerinin silahları ile karşılandı. Devlet tarafından azgınca uygulanan teröre rağmen Gazi'deki direniş günlerce devam etti. Bugün halen daha sokakları kana bulayan devlet terörüne nasıl hafızalarımıza kazınmışsa, orada ortaya konan direniş gücü de aynı oranda bilincimizdedir.

Sermaye düzeninin korkusunu kabusa çevirelim!

İçinden geçtiğimiz sürecin yeni katliamlara, yeni saldırganlıklara gebe olduğunu görmek ve hazırlığımızı buna göre yapmakla karşı karşıyayız. Sermaye düzeni gerek yasaları ile gerekse politik söylemleri

ile bir süredir bunun yolunu düzlüyor. Sınır ötesinde yaşanan ve binbir şaklabanlığa rağmen üstü örtülemeyen hezimetin ardından, devletin yıllar yılı özenle çizdiği "güçlü" ve "sarsılmaz" imajı fazlasıyla yaralandı. Önümüzdeki süreçte muhtemeldir ki bu imajı yeniden güçlendirmek adına akla gelebilecek her türlü zor ve baskıyı uygulamaktan geri durmayacaklar.

Ancak bu çabalar beyhudedir. Türk sermaye devletinin iplerinin ABD'nin elinde olduğunun en dolaysız bir biçimde açığa çıktığı şu günlerde ortada çıkması muhtemel her türlü gösterisinin en fazla sabun köpüğü değeri taşıdığı açıktır.

Sermaye düzeni her ne kadar saldırılarını hızlandırmış görünse de ciddi bir kriz içerisinde debelenmekte ve bu krizin işçi sınıfının yükselcek mücadelesi ile iyiden iyiye içinden çıkılmaz hale gelmesinden ölesiye korkmaktadır. Bugün işçi sınıfı mücadelesini, emekçi halkların mücadelesini dizginlemenin yolu devlet terörü olarak görülmekte, bir korku toplumu yaratılarak ezilenler hizada tutulmak istenmektedir.

Bu durumda biz devrimcilere ve emekçilere düşen sermaye düzeninin korkusunu kabusa çevirmektir! Mart ayı bunun olanaklarını fazlasıyla taşımaktadır. Katliamlarda yitirdiklerimizden güç alarak sermaye düzenine karşı mücadeleyi yükseltmek, katliamları lanetlemenin ve yeni katliamları önlemenin tek yoludur!

Emekçi Kadın Kurultayı'na sunulan tebliğlerden...

“Özgürlük ve eşitlik için emekçi kadınların mücadelesi”

Kadın sorunu ve kadının kurtuluşu

Günümüz burjuva toplumunda kadın sorunu, kendini yaşamın her alanında göstermektedir. Örneğin, erkek halen ailenin reisidir. Burjuvazinin, “toplumu oluşturan en küçük birim” olarak tanımladığı ailede bu böyleyse eğer, toplum planında da farklı olması mümkün değildir. Nitekim kadın, tıpkı önceki sınıflı toplumlarda olduğu gibi, burjuva toplum ve değer yargıları içinde de aşağı bir cinstir. Burjuvazi bunu daha incelikli biçimlerde ifade etse de, özünde egemen olan aynı bakış, aynı yaklaşımdır. Kendi sınıfsal-toplumsal değer yargılarının yanısıra, burjuvazi kadını aşağılamada dinlerin o en ilkel ve kaba yaklaşımından yararlanmayı sürdürmektedir.

Genel toplumsal alanın yanısıra, burjuvazi, üretim ilişkileri alanında da kadın aleyhine net bir ayrımcılık uygular. Uluslararası işçi hareketinin en yakıcı istemlerinden biri olan “eşit işe eşit ücret” talebinin temelinde, kapitalist üretim ve sömürü ilişkilerinde kadın aleyhine yerleşmiş ve kurumlaşmış ayrımcılık vardır. Kadın, erkekle aynı iş yaptığı halde aynı ücreti alamamakla kalmaz, kapitalizmin yol arkadaşları olan bunalım ve işsizlik de, her seferinde öncelikle onu vurur.

Kapitalist düzen kadın emekçiyi iki kat sömürmek ve ezmekle de yetinmez, aynı zamanda onu metalaştırır. Günlük yaşam içindeki aşağılayıcı yaklaşımdan reklam nesnesi bir cinsel obje olarak kullanılmasına, dahası, kapitalist piyasanın fuhuş sektöründe bir meta olarak alınıp satılmasına kadar, yaşamın her alanında bu böyledir.

Kadın sorunu, mevcut toplumsal ilişkilerin bir ürünü olan, bu ilişkilerin bütününden kaynaklanan bir sorundur. Günümüzün toplumsal ilişkileri kapitalist sınıf ilişkileridir ve kadın sorunu da bu ilişkilerin bir ürünü olarak karşımızdadır. Dolayısıyla, sorunun çözümü bu ilişkilerde köklü bir devrimci değişimle mümkün olabilecektir. Bu alanda bugüne dek yapılmış kimi reformlar, kazanılmış kimi haklar işçi sınıfının zorlu mücadeleleri sayesinde mümkün olabilmektedir. Ve mücadeleyle kazanılan diğer tüm haklar gibi, sınıf mücadelesinin gerilediği her evrede kaybedilme riskiyle karşı karşıyadır.

Kapitalist toplum kadının köleliğini kendinden önceki toplumlardan devraldığına göre, sorun, aynı zamanda tarihsel bir sorundur da. Yani, tarihin belirli bir evresinde, belirli üretim ilişkilerinin ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Öyleyse, diğer tüm tarihsel sorunlar gibi, tarihin başka bir evresinde, onu ortaya çıkaran koşulların ortadan kalkması/kaldırılmasıyla yok olacaktır. Kadın sorununu geçmişte sınıflı toplum ilişkileri üretti ve her yeni sınıflı toplum onu kendi yapısına ve ihtiyacına uydurarak sürdürdü. Gelecekte, sınıfların ortadan kaldırılmasıyla, sınıflı

topluma ilişkin tüm diğer eşitsizlikler gibi kadın sorunu da ortadan kalkacaktır.

Burjuvazi, kendinden önceki sınıflı toplumlarda olduğu gibi, kadının mevcut konumunun doğal işbölümünün gereği olduğuna, dolayısıyla değişmez olduğuna toplumu inandırmaya çalışır. Dinlerin de bunu emrettiğini söyler. Biz komünistlerse, sorunun tarihin belirli bir evresinde ortaya çıktığını ve başka bir evresinde de ortadan kalkacağını/kaldırılacağını bilimin ve tarihin verileri ışığında dile getiririz.

Toplumsal her sorunun olduğu gibi, kadın sorununun da çözümü, onu ortaya çıkaran ve sürdüren toplumsal koşullardan, bu koşulların ortadan kaldırılmasından ayrı düşünülemez. Öyleyse, kadın sorununun çözümü için anahtar da, onu ortaya çıkaran tarihsel-toplumsal koşullarda mevcuttur. Kadın sorununu özel mülkiyet ve sınıflı toplum düzeni yarattı, sınıflı toplumlar devam ettiği sürece de sorun biçimsel farklılıklar yaşasa da özü itibarıyla varlığını sürdürdü. Demek ki sorunun ortadan kalkması da, temelde sınıflı toplumun ortadan kaldırılmasına bağlıdır.

Bu da sorunun çözümünü dolaysız biçimde toplumsal bir devrime, sosyalizme bağlar. Kadının gerçek kurtuluşu, sömürü üzerine kurulu bu düzenin ortadan kalkmasıyla mümkün olacaktır. Sosyalizm, kadına yönelik eşitsizliğin, cinsel baskının zeminini de kuracaktır. Bunun ötesinde, kadın ve erkeği, insanlaşma sürecinin bir üst düzeyinde özgür ve gelişmiş insan olarak eşitleyecektir.

Ancak bu bilimsel gerçek, hiç de, çözümü devrim sonrasına ertelediğimiz anlamına gelmez. Tersine biz, mevcut düzen koşullarında, tüm diğer toplumsal sorunlarda olduğu gibi, kadın hakları için mücadeleye de gereken önemi veririz. Kalıcı ve kesin çözüme toplumsal bir devrimle ulaşılacağı gerçeğini unutmadan, acil demokratik talepler uğruna mücadeleyi yükseltmek için olanca çabayı gösteririz.

Kadın sorunu sözkonusu olduğunda bu, sadece bu düzen sınırları içinde olanaklı her hakkın alınması ve kullanılmasının da ötesinde, kadının mücadele içinde bilinçlenmesi, gelişmesi ve özgürleşmesi için gereklidir.

Sınıf mücadelesi sadece emekçi kadının gelişmesi ve özgürleşmesine değil, emekçi erkeğin de kadına daha eşitlikçi bir gözle bakacak düzeye gelebilmesine, böylece kadın-erkek eşitliğinin proleter sınıf düzleminde bugünden hazırlanmasına da imkan sağlar.

Sorunun tümüyle ortadan kaldırılmasına ilişkin maddi imkanlar ise, kapitalist özel mülkiyetin ortadan kaldırılması ve birikmiş zenginliklere el konulmasıyla, proleter devrim tarafından yaratılacaktır. Kadın sorununun çözümüne giden yolda ilk elden örgütlenmesi gereken temel toplumsal kurumlar için ihtiyacımız olan birikim, kapitalist tekellerin kasalarında mevcuttur.

Tüm bunları elde edebilmemiz için de, emekçi kadınların mücadeleye aktif olarak katılması ve ön saflarda yer alması gerekiyor.

Emekçi kadınlar bir adım ileri!"

Cinsel sömürü ve ezilmeye son!

Günümüz burjuva toplumunda kadınlar, ezilen cinsi oluşturuyor. Bunu yaşamımızın her alanında bizzat yaşıyor ve görüyoruz. Kadınlar, cinsel kimliklerinden dolayı eziliyor, horgörülüyor, aşağılanıyor ve yok sayılıyor.

Bunu bir bütün olarak kadın cinsi yaşıyor olsa bile, cinsel ezilmişlik yine de özü ve esası yönünden sınıfsal bir nitelik taşıyor. Dolayısıyla da sorun temelde işçi ve emekçi kadını ilgilendiriyor. Emekçi kadın, bir emekçi olarak ezilmek, sömürülmek ve horlanmakla kalmıyor, bütün bunları bir de kadın olma konumu ve kimliği üzerinden yaşıyor. Sınıfsal kimliğinden gelen sorunlar cinsel kimliğinden gelen sorunlarla birleşiyor, böylece burjuva kadınınkinden tümüyle farklı bir kapsam ve nitelik kazanıyor.

Sorunun özüne ilişkin bu temel vurgunun, cinsel baskı ve sömürünün bizzat emekçi kadının sorunu olma olgusunu belirtmemizin ardından, sorunun nasıl yaşandığına bakalım:

Kadının cinsel kimliğine yönelik yaşadığı saldırıların başında şiddet geliyor. Kadına yönelik şiddet farklı biçimlerde yaşanıyor. Fiziksel şiddet (tokat atmak, dövmek vb.), sözel şiddet (aşağılayıcı sözler söylemek, hakaret etmek, vb.), ekonomik şiddet (kadının çalışmasına izin vermemek vb.), cinsel şiddet (tecavüz, taciz, cinsel istismar vb.), sosyal şiddet, psikolojik şiddet, devlet şiddeti (gözetiminde, cezaevlerinde cinsel taciz, tecavüz, işkence vb.)...

Biçimleri değişse de, tüm bu şiddet uygulamaları aynı amaca hizmet ediyor. Kadınlara boyun eğdirme, denetim altında tutma ve sindirme amacı taşıyor.

Şiddet olgusu sanıldığından da fazla yaygınlık taşımakta, "geleneksel" biçimlerinin yanısıra bazı yeni biçimlerle güçlenmektedir.

Kimi rakamlara göre, Türkiye'de kadınların %79'u fiziksel şiddete, %52'si sözel şiddete, %29'u duygusal şiddete, %18'i ekonomik şiddete maruz kalmaktadır. En yaygın şiddet biçimi aile içi şiddet olarak yaşanmaktadır. Kadına yönelik cinsel şiddetin en önemli ayağını ise, devletin uyguladığı şiddet oluşturmaktadır. 1997-2006 yılları arasında, resmi rakamlara göre, 166 cinsel taciz, 70 tecavüz olayı yaşanmıştır. Kürt halkına yönelik saldırılardan da en fazla Kürt kadınları etkilenmektedir. Gözetiminde taciz ve tecavüz vakaları en çok Kürt illerinde yaşanmaktadır.

Şiddetin bir biçimi olarak töre ve namus cinayetleri de günümüz toplumunda hala ciddi boyutlarda yaşanmaktadır. Geleneksel anlayışın egemen olduğu, yasaların yetersiz kalmak bir yana adeta teşvik edici bir rol oynadığı ülkemizde töre cinayetleri, her yıl çok sayıda kadının canını almaktadır. Üstelik bunlar vahşi işkenceler eşliğinde gerçekleşmektedir. Burun kesme, sokak ortasında taşlama, intihara zorlama vb. Devletin bu konudaki suçunun bariz örneği ise, Ceza Yasası'nın

haksız tahrik maddesi nedeniyle bu tür suçlarda ceza indirimine gidilmesidir.

Kadın cinsine yönelik saldırılardan bir diğeri de kadının metalaştırılmasıdır. Bir cinsel meta haline getirilen kadın, her türlü metanın pazarlanmasında da reklam aracı olarak kullanılır. Sermaye daha fazla kâr elde etmek için kadını cinselliği üzerinden metalaştırır. Bugün medya aracılığıyla kadın cinselliği en iğrenç bir biçimde pazarlanmaktadır. Kadın cinselliğinin meta olarak kullanılageldiği en açık adreslerden birisi de kapitalizmin en karlı sektörlerinden biri olan fuhuş alanıdır. Sistemin tüm çirkefliliğini ve pisliğini gözler önüne seren fuhuş, kadın cinsinin meta olarak pazarlanması üzerinden sermayeye devasa kâr alanları açmaktadır.

Resmi ve gayri resmi olarak bu sektör her geçen gün büyümektedir. Yapılan araştırmalara göre, Türkiye'de faaliyet gösteren 56 genelevde kayıtlı 3 bin kadının yanısıra, "kayıt dışı" çalışan 100 bin kadın bulunuyor. Yani Türkiye'de her 350 kadından biri resmen veya fiilen fuhuş yapıyor. İşin en acı yanlarından biri ise, verilere göre, kadınların %30'unun eşleri, %10'nun baba, anne ve ağabeyleri, %3.4'ünün de beraber olduğu erkekler tarafından satılıyor olmasıdır. Bu durum da, toplumsal çürümenin aldığı boyutu gözler önüne seriyor.

Binlerce yılı bulan bir süreçten bugünlere gelen ataerkil ideoloji ve kültür ise kadınların ezilmesinde ve yok sayılmasında en temel etken durumundadır. Bu kültür sayesinde kadınların ezilmişliği, bu toplumu oluşturan erkekler, dahası bizzat kadınlar nezdinde olağan hale gelmiştir. Bir araştırmanın verileri bu açıdan çarpıcıdır. Hacettepe Nüfus Etütleri Enstitüsü'nün 1998 yılında yaptığı bir araştırmaya göre; erkeklerin yüzde 44.9'u, kadın kocasına itaat etmediğinde kocanın karısını dövme hakkına sahip olduğunu, yüzde 66.2'si evde erkeğin mutlak otorite olduğunu ve kadının ona itaat etmesi gerektiğini, yüzde 53.7'si bir cins olarak erkeğin kadından üstün ve akıllı olduğunu ve yüzde 64'ü kadının kocasıyla anlaşmazlığı durumunda, tartışmaması ve kocasının görüşünü kabul etmesi gerektiğini düşünüyor. İşin en

kötü yanı ise, kadınların da bu ideoloji ve kültürün esiri olmasıdır. Kadının gündelik yaşama ilişkin tüm görev ve işleri tanımlıdır. Erkek de kadın da o tanımlamaya göre davranır.

Kadının bu konumunun meşrulaştırılmasında din de çok temel bir rol oynamaktadır. Özellikle son yıllarda hızla tırmanan dinsel gericilik, kadını erkeğin kölesi haline getiren bakış ve anlayışı daha da derinleştirmektedir.

Kadının cins olarak sömürülmesi ve ezilmesi sorunu bu düzen çözemez. İstedikleri kadar "haydi kızlar okula" desinler, "kadına yönelik şiddete son" kampanyaları örgütlesinler, "sözde" kadın bakanlığı kursunlar... Bunlar sorunu çözmeye değil, emekçilerin gözünde perdelemeye yarar. Fuhuş da, kadının eve hapsedilmesi de, köle gibi görülmesi de, şiddet ile baskı altına alınması da bu düzenin işine gelmektedir. Yapılan her uygulama zaten bu düzenin ruhunda vardır.

Bugün, bu düzenin yıkılması hedefine bağlanarak, kadın cinsine yönelik saldırılara karşı mücadelenin örgütlenmesi, acil bir görev ve sorumluluktur. Bu mücadele önümüzdeki dönemde temel gündem maddelerimizden biri olmalıdır.

Emekçi Kadın Komisyonları, yasalarda ve toplumsal yaşamın her alanında cinsiyete dayalı ayrımcılığa son verilmesi, her alanda kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık ilkesinin hayata geçmesi, şiddet gören kadınlar için çeşitli tedbirlerin alınması, devletin uyguladığı cinsel şiddetin sona erdirilmesi taleplerini yükseltmelidir. Aynı zamanda kapitalizmin kadını metalaştıran tutum ve uygulamalarına, kadını köleleştiren kültüre, değer yargılarına ve dinsel gericiliğe karşı mücadele yürütülmelidir.

Emekçi Kadın Komisyonları, kadınların bu sorunlar ve çözümleri konusunda tam bir bilinç açıklığına kavuşması ve ona karşı mücadele etmesi için eğitici çalışmalar yapmalıdır.

Emekçi Kadın Komisyonları, emekçi kadınları eylem alanlarında özgürleşmeye çağırmalı, 25 Kasım gibi mücadele günleri vesilesiyle kadına yönelik cinsel baskı ve saldırılara karşı eylemli tepki örgütlemelidir.

Kadınların örgütlenme ve mücadele sorunu!

Tebliğimizde, işçi ve emekçi kadınlar için mücadelenin gerekliliğine ve bu mücadelenin önemli ve vazgeçilmez bir aracı olarak kadınların örgütlenmesi sorununa değineceğiz.

Kadın sorunu toplumsal, siyasal ve kültürel boyutları içinde cinsler arası bir eşitsizlik olarak yansıyor olsa bile, onu temelde cinsel değil fakat sınıfsal ilişkiler ve farklılıklar üretmiştir. Tüm kesimlerden kadınlar kapitalizmin erkek egemen anlayışının kurbanıdır ama aslanan ezilen sınıfın bir parçası olan ve çifte sömürüye ve baskıya maruz kalan işçi ve emekçi kadınlardır. Dolayısıyla, mücadelenin asıl muhatapları da onlardır.

Kadının toplumsal konumu, çifte sömürüsü ve ezilmişliği, onun toplumsal yaşam ve mücadele içinde geri planda durmasına yol açıyor. Fakat tersinden, kadının verdiği mücadele onun özgürleşmesini, zincirlerini kırmasını kolaylaştırıp hızlandırır. Ve kadının kimlik kazanması, özgürleşmesi bugünün mücadelesinin büyümesinde temel bir rol oynar.

Geçmişten günümüze kadınlar tüm toplumsal gelişme süreçlerinde mücadelenin bir öznesi olmuşlardır. Uluslararası sınıf hareketinin tarihi, kadının bu mücadeleler içinde oynadığı role ışık tutmaktadır. Bu mücadele dün olduğu gibi bugün de devam etmektedir.

İşçi ve emekçi kadın, yaşadığı çok yönlü sorunların çözümü için mücadele etmek ve örgütlenmek zorundadır. Örgütlülük mücadelenin temel önemde bir aracıdır. Bugün de yapılması gereken, işçi ve emekçi kadın kitlelerini mücadelenin içine çekmek, yönlendirmek ve eğitmek olmalıdır. Emekçi kadının, devrimci proletaryanın saflarında sınıf mücadelesinin etkin bir bileşeni olmasını sağlamak gerekmektedir.

Kadın da erkek de, aynı sınıfın mensupları olarak, sınıfsal baskı ve kölelik ilişkilerine mahkûm olarak yaşamaktadırlar. Sınıfsal konum üzerinden şekillenen bu toplumsal sorun her iki cinsi de kapsamaktadır. Fakat yine de, işçi ve emekçi kadınlar bu sorunların yanı sıra kadın olmaktan kaynaklı bir dizi sorunla yüzyüzedirler. Bu ise onların, hem sınıfsal hem de cinsel sömürüsüne ve ezilmişliğine karşı bir adım ileride mücadele etmelerin zorunlu kılar. Çünkü işçi ve emekçi kadın sadece ücret sorunu için değil, sigorta sorunu için değil, kreş hakkı için değil, aynı zamanda cinsel sömürüye, şiddete, töreye, aşağılanmaya, aile ve toplum içindeki ikincil konumuna karşı da mücadele etmek zorundadır.

Kadın mücadelesi, burjuva ve küçük-burjuva feminist akımlar tarafından, kadının salt kadın olmaktan kaynaklı sorunlarına indirildi. Bu çerçevede, bu sorunun çözümü, sorunun kaynağı olarak görülen erkeğe ya da bir takım geleneksel değer yargılarına karşı yürütülen mücadele ile sınırlandı. Böylece gerçek özünden sapıtıldı, daraltıldı ve alabildiğine güdükleştirildi. Oysa kadın mücadelesi, burjuva ve küçük-burjuva feminist akımların çizdiği yüzeysel çerçevenin çok çok ötesinde, güçlü toplumsal temellere ve sınıfsal

mantığa dayalı bir mücadeledir. Her şeyden önce bu mücadele, orta sınıf kadınının biçimsel hak eşitliği arayışından temelden farklı olarak,

proleter ve emekçi kadının çifte ezilmişliğe ve sömürüye karşı sınıfsal mücadelesidir.

Kadının gerçek kurtuluşunun ancak sosyalizmle mümkün olacağını söyleyen biz komünistler, kadınların yüzünü iktidarı alma mücadelesine dönmesini sağlamak durumundayız. Bu genel perspektifi gözden kaçırmamak kaydıyla, kadın ezilmişliğine karşı gündelik mücadele, bu mücadelenin sorunları ve özgül talepleri üzerinde de gereğince durmalıyız. Nasıl ki işçi ve emekçilerin acil ve güncel taleplerine dayalı bir çalışma ve mücadele onları uzun vadeli devrimci hedeflere kazanmanın zorunlu bir gereği ise, aynı şekilde, kadının ezilmişliğine karşı mücadele ve güncel istemler uğruna etkin bir çalışma da, kadınları sınıf mücadelesine ve devrime kazanabilmenin zorunlu bir gereğidir.

Emekçi kadınlara yönelik çalışmada açıklık getirilmesi gereken önemli noktalardan biri, “bağımsız kadın örgütlenmesi” sorunudur. Bizler, burjuva feminist akımların ve onların soldaki versiyonlarının öne sürdüğü tarzda bir bağımsız kadın örgütlenmesine karşı tutum alıyoruz. Zira biz kadın sorununu kendi içinde yeterli, salt cinsiyet temeline dayalı, ayrı bağımsız bir sorun olarak görmüyoruz. Bu sorun genel toplumsal sorunun bir parçasıdır ve özgül bir boyutudur. Dolayısıyla mücadele ve örgütlenme planındaki yerini ve anlamını da buna göre bulacaktır.

Bunun işçi ve emekçi kadın için anlamı toplumsal mücadelede erkek işçi ve emekçi kardeşleriyle omuz omuza olması ve örgütlenme sorununu da bu birleşik mücadelenin örgütsel araçları üzerinden ele almasıdır. Kadın ve erkek emekçiler, parti örgütünden sendikal örgütlere, bugünün kültürel kurumlarından yarının devrimci meclislerine kadar tüm sınıf örgütlerinde birlikte, omuz omuza yer alacaklardır. Amaç emekçi kadınla erkeği birbirinden ayırmak değil, fakat mücadele içinde ve ileri bir düzeyde birleştirmek, omuz omuza devrimci

sınıf savaşına sürmektir. İşçi ve emekçilerin bir parçası olan kadınları alıp ayrı bir örgütlenmeye sevk etmek, devrimci sınıfın gücünü bölmekten; işin özünde, kadını, salt kendi özgül sorunlarına dayalı sınırlı bir örgütlenme içinde, bir kez daha ikinci planda bırakmaktan başka bir anlama gelmez, bundan başka bir sonuç doğurmaz.

Dolayısıyla emekçi kadının örgütlenmesi sorunu, herşeyden önce onun mevcut tüm sınıfsal örgütler içinde geniş kitleler halinde birleştirilmesi, bu

örgütler bünyesinde etkin ve inisiatifli bir biçimde öne çıkmasının sağlanması demektir. Emekçi kadının mevcut örgütsüzlüğünün giderilmesinin ve etkin bir biçimde mücadeleye çekilmesinin en tayin edici halkası tam da budur.

Fakat bu kendi başına yeterli de değildir. Genel sınıf mücadelesi içinde bir yandan kadına ilişkin özgül sorunların ve istemlerin başarılı bir biçimde ele alınabilmesi ve öte yandan emekçi kadının mücadele isteği ve enerjisinin etkin biçimde açığa

çıkarılabilmesi için, siyasal, sendikal ve

kültürel tüm emekçi örgütleri bünyesinde özel ve uzmanlaşmış örgütlenmelere de ihtiyaç vardır. Bugünün koşullarında işçi ve emekçi kadın komisyonları bu ikili amaca ve ihtiyaca yanıt verebilecek en uygun araçlardır. Mevcut sınıf ve emek örgütleri bünyesinde örgütlenecek olan işçi ve emekçi kadın komisyonları, işçi ve emekçi kadınların özgül sorunları üzerinde yoğunlaşacak, özgül taleplerini daha etkin bir biçimde dile getirecek ve

bünyesindeki örgütlerin gündemine taşıyacak, öte yandan işçi ve emekçi kadının mücadeleye ve örgütlenmeye daha geniş kesimler halinde ve daha etkin bir biçimde katılabilmesi için yoğunlaşmış bir özgün çalışma içinde olacaktır. Bu komisyonlar emekçi kadının kendini ve sorunlarını daha etkin ve dolaysız bir biçimde ifade edebilmesinin de uygun zeminleri olacaktır. Böylece ortak mücadele ve örgütlenme içinde öne çıkmasını, özgüven ve inisiatif kazanmasını kolaylaştıracaktır.

Soruna böyle bakıyor, işçi ve emekçi kadınları kendi sınıf ve meslek örgütlerinde örgütlenmeye, bu örgütlenmenin özgül bir alanı olarak da, yine bu örgütlerden bağımsız olmayan işçi ve emekçi kadın komisyonlarında örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıyoruz. Sendikal örgütlenmelerden meslek örgütlerine, derneklerden kültür kurumlarına kadar kadın işçi ve emekçilerin ön saflarda yer alması, hem sınıf mücadelesini ilerletecek ve besleyecek, hem de daha özgür ve eşit bir yaşam kurma mücadelesinde önemli bir kazanım olacaktır.

Sonuç olarak, kadın mücadele içinde özgürleşecektir. Mücadelesi ise, örgütlülük ile etekemiğe bürünecek, sağlamlaşacak, ilerleyecek ve büyüyecektir.

Öyleyse;

* Tüm işçi ve emekçi kadınlar, işyerlerinde ve fabrikalarında yaşadıkları çok yönlü sorunlar etrafında örgütlülükler, komisyonları oluşturmalıdır.

* Tüm işçi ve emekçi kadınlar, başta sendikalar olmak üzere, mevcut tüm sınıfsal ve mesleki örgütlerde, yanısıra mücadeleye hizmet eden tüm öteki devrimci demokratik kitle örgütlerinde yer almalıdırlar.

* Mevcut sınıf örgütlerinde kadınların yaşadıkları genel sorunların yanı sıra özgül sorunlarını da ele alabilmek için, işçi ve emekçi kadın komisyonları oluşturulmalı ve etkinleştirilmelidir.

* Bu çerçevede, işçi ve emekçi kadınların bilinçlenmesi, mücadeleye çekilmesi ve örgütlenmesi amacıyla çok yönlü ve çeşitli araçlar kullanılmalıdır.

Damarlarında devrimin şifresini taşıyanlara...

Emeğin kurtuluşu yolunda özgürleşen ve özgürleşecek tüm toplumlar adına, var gücümüzle selamlıyoruz onları, damarlarında devrimin şifresini taşıyanları, emekçi kadınlarımızı...

Göğün yarısı, yaşamın, onu yaratan emeğin yarısı... Kadınlar, emekçi olanları, burjuva kırılmalıklara yabancı, kendi izleri olanlar; kuru bir somun ekmeğin, eski tip sobaların küllerini alırken yaşamın çektirdiklerini de içine gömmek zorunda bırakılan, sömürünün katmerlisiyle yüzyüze olanlar, bileğin sıkısından güneşin ısısına, sırttan akan bir damla terden bir yudum soğuk, öğle arası molası işçi kardeşin elinden içilen suya kadar...

Bir günün başlangıcından, bitişine kadar dizelerce anlatılabilecek olanların da üzerinde bir dopdolu ve coşkunun hiç eksilmediği, mücadele inancının yeni yüzler ve yeni ümitler ile bilendiği Emekçi Kadın Kurultayı'nı geride bıraktık. Aylar öncesinden çabası yüklü, yapılan tüm çalışmaların bir meyvesi olarak bu toplantıdan özgürleşecek olan emeğin mücadelesinde daimi yol arkadaşı olanların, işçi ve emekçi, yüklü bir sömürü ve baskı yumağına dolanmış her bir yüreğin attığı, o içinde kızıl çiçekler açan buluşmadan aktarabileceklerim, bir yoldaş gözüyle umut verici olabilir, olabilmeli! Hırslandırılmalı, sisteme karşı hırslandırılmalı ve daha da amaçlandırılmalı devrime diye düşünürken yükselen emeğin özgürlüğü sloganları ile bütünleşmiştik.

Salonun tamamını dolduran onlarca kızıl çiçeğin yazılı tebliğlerini sunmaları ile başlayan kurultayı, yine salonu inleyen sloganlarımız titretmekteydi. Kadın arkadaşların elbetteki çoğunluğunu oluşturduğu koltuk sıralarında konuşulanlar, sözkonusu olanlar o gün ne bir "televizyon dizisi" bölümü, ne de komşu kızının "kocaya kaçması" idi. Bu sefer konumuz, ezilenlerin en çok hor görüleni, en çok şiddeti tadını ve tatmaya devam eden, yani kendileri ve onun kurtuluş yolunda atacağı çelik adımların nasıl olması, mevcut sistemi nasıl sarsabileceği üzerineydi. Onlarla sunumlarımızda isteklerimizi dile getiriyor, değişim için haykırıyorduk. "Sınıf!" diyorduk, "sınıfımız" diyorduk, "mücadele" diyorduk bizi kurtuluşa götürecektik. Saatler akıp geçerken yelkovan ile akrep, zaman işçileri de bir o kadar dinç ve bilinçliydi sanki bu buluşmanın daha çok uzamasını istercesine, yavaşlamışlardı, zamana direniyorlar, mümkün olan her anı dolu dolu yaşatabilmek için karşı koyuyorlardı. Evinde eşine çocuklarını bırakarak diğer sınıf kardeşlerine sesini duyurmaya gelen hanım teyze yoldaştan, düzen medyasının çirkef ve aşağılık sözlü ve yazılı saldırısına maruz kalan, kızıklar içindeki "türbanlı komünist"imize kadar gördüğümüz mücadele isteği

ve azim 8 Mart'ın nasıl olacağı üzerine rahatlıkla bir izlenimi insanların, katılımcıların zihninde oluşturabiliyordu.

Sinyallerini verdik birlikte tüm ezenlere korkmaları gerektikleri üzerine, tüm hakim ideolojiye mesaj gönderdik. "Kısa mesaj" değil, sayfalarca yazılar ve araştırmalar ile alınları açarak güneşe, o gün yeni bir filiz yeşerttik mücadele ovasında, tüm kızılıyla, sosyalizmin ateşiyle, tüm kadın yoldaşlarla. Biz de kimi zaman onlarla kadın olduk. O dakikalarda acılarını paylaştık, ortak olduk, yeniden zihinlerde fikir arkadaşı

olduk, her görüşümüzü de eksiksiz paylaştık, konuştuk, tartıştık. Gücümüz sözlerimiz eşliğinde ışınladı zihinlere o anlarda, alanlara çağıran taleplerin eşliğinde tüm sloganlarımız ile yeri, duvarları inletir olduk yine. Güzel olanı, olması gerekeni, güzel günleri, içleri gibi güzel bir dünyayı arzularken tüm arzularından vazgeçirilenler bu kez ezenlerin arzularına karşı idiler. Onların rezil sermaye düzenine, kar arzularına, onların her türlü karaçalmalarına,

bin bir şekildeki sindirme, yıldırma oyunlarına karşı tek yürek olarak haykırımlar yine onlardı.

Kürsüde "Yaşasın sosyalizm" diye bağırın, bir tencere kuru makarnayı birkaç basit el hüneri ve malzeme ile leziz bir ziyafete çevirebilen yoldaş aklamdan, sunuş ve içerik açıklama konuşmalarını kalplerinden oradaki, salondaki "kalplere" e aksettiren tüm yoldaşlarımıza kadar herkesin dilinde onların, emekçi kadınlarımızın acı türküsü vardı. Kimi zaman ellerinden içtiğim bir sıcak çayın tadı, kimi zaman siper yoldaşlığının tarif edilemez hazzı ile tutturduğumuz bir köşe başı türküsü gibi idi o gün, sadece "onlar" a bezenmişti her yan, her köşe, her bucak.

O gün, o salonda ne bir endişe, ne de bir çekince vardı. Umudun kendisi içeride dolaşırken tüm dünya korkabilirdi, tüm düşmanlar irkilebilirdi dolaşan "hayalet"ten. Yükselcek devrimci ivmeden... Umudu kendisine araç edinenlere bir övünç kaynağı, o gün, tüm ezilenlere teselli ve bir sade tebessüm idi geleceği müjdeleyen. Sıcak sohbetin yanısıra hep bir ağızdan söylenen Çav Bella ile kendi sözleri gibi, daha söyleyecek çok sözleri olduğu gibi, eller, yumruklar sıkılı, bir diğer gün için ancak bu kadar çok fidan yeşerebilirdi toprakta o gün, o salonda. Emeğin kurtuluşu yolunda özgürleşen ve özgürleşecek tüm toplumlar adına, var gücümüzle selamlıyoruz onları, damarlarında devrimin şifresini taşıyanları, emekçi kadınlarımızı...

Küçükçekmece'den bir yoldaşınız

Emekçi Kadın Komisyonları'na...

Kurultayın gerçekleşeceği salona vardığımızda kafamdaki çoğu soru işaretlerine yanıt almıştım. Rahatlamıştım. Katılım nasıl olacaktı? Emekçi kadınlar ne kadar ilgi gösterecek? Çoğunluğu kadınlar mı oluşturmaktı? Gelen emekçilerin yüzlerindeki ilgi ve merak heyecan vericiydi. Kadın komisyonlarının hazırladığı, kadınıyla-erkeğiyle tüm emekçileri kesen "kadın sorunu"nun kaynağına işaret ediyordu. Israrla.

Tebliğler dolu dolu akıyordu emekçilerin bilincine, süzülüyordu yüreklerine...

Emekçilerin sabırla ve ilgi ile izlemelerini takdir etmemek elde değildi. Bu ilgi ve sabrı, kadın sorunun çözümüne ilişkin duyulan istek ve ihtiyacın göstergesi olduğunu düşünüyorum.

Yürekler taşı. Mola verildi.

Kurultay sinevizyon gösterimi ile daha güçlendi. Sosyalizmin bir adım ötede idi. Perdeyi aralayıp, sosyalizmin aydınlığının yansımasını hissettim, yüzlerde... "Hemen şimdi sosyalizm olmalı!" dedim. İmrendim sinevizyondaki karelere...

Ardından, bize mücadele deneyimlerini anlatan işçi ve emekçi kadınların sözlerinde, yüzlerinde, sınıf bilinci ile yoğurulan kadının özgürleşme yolunda ne kadar hızlı yol katettiğini gördüm.

Kadınlarımızın kürsüde seslerini birleştirme cesareti ve taşıdıkları bilinç umudumuzu yeşertti. Bu daha ilkti.

İlk adım atıldı, ileri!

Kurultayda kadın sorunun ele alınışından ortaya konan önerilere kadar emekçi kadının ileri atacağı her adımda, sorunu daha da katmerleştiren kapitalist sistemin köküne indirilecek darbeleri güçlendirecektir.

Bu bilinçle 8 Mart'ın kızılığında buluşmak dileğiyle... ***Bir kamu emekçisi / İstanbul***

Emekçi adınlar, bir adım ileri!..

Yazıma işçi kardeşlerimi selamlayarak başlamak istiyorum. Biz emekçiler, özellikle de kadın emekçiler verdiğimiz yaşam kavgasında iki kez eziliyoruz. Akşama kadar işyerinde sümürülüyor, ardından da bitmeyen mesaimize evde devam ediyoruz. Buna karşın birçoğumuz bunun üstesinden nasıl geleceğimizi konusunda yeterli bir özveriye gösteremiyoruz.

Emekçi Kadın Komisyonları'nın düzenlemiş olduğu kurultay bu konuda bizlere yol göstermesi yönüyle çok anlamlı oldu. Öncesinde yaşadığım mahallede afişler yapıldı, pazarda bildirileri dağıtıldı.

Ben de çevremi kurultay konusunu duyurmuş ve bilgilendirmiştim. Pazarda birçok kişiye bildiri vermiştim. Çünkü bu kez kürsü bizim inisiyatifimizdeydi. Kendi kurultayımızda sorunlarımızı konuşacak ve çözüm üretecektik.

Heyecanım kurultay günü de devam ediyordu. O gün yapılan konuşmalar, anlatılan mücadele örnekleri beni daha da coşkulandırmıştı. Ben de o gün kürsüde çalışma alanımdaki sorunları ve örgütlenme ihtiyacını anlattım. Yapılan tüm konuşmalar birlikte hareket etmenin önemini anlatıyordu.

Kurultay gerek işçi ve emekçi kadınların yoğun katılımı, gerekse hiçbir ciddi sorun yaşanmadan tamamlanmış olması büyük bir başarıyı anlatıyordu. Kurultayı bizler için bir ilk adım oldu. Bunu kadın-erkek emekçilerin ortak mücadele zeminine taşıyacağız.

Ümraniye'den bir gündelikçi

Burjuvazinin 8 Mart üzerine hesapları...

Kimileri burjuvaziye meydanlarda çanak tutuyor!

Bu yıl 8 Mart öncesinde gazetelerde yer alan ve altında birçok sermaye kuruluşunun imzasını taşıyan “kadınlar günü kutlama” ilanının ana vurgu noktasını “kadınlar ne ister?” sorusu oluşturdu. Bu soru daha önce de burjuvazi tarafından, 8 Mart üzerinden olmasa da çeşitli vesilelerle sorulmuştu. Bu soru her ortaya atıldığında alt metninde verilen yanıt, erkek egemen düzenin kadına biçtiği rolün bir tekrarından ibaret oldu.

Gerçekten de “kadınlar ne ister?” sorusunun rezilce yanıtlarla karşımıza çıkartıldığı birbirinden farklı onlarca örnek sayılabilir. Bir reklam filminden hatırlanacağı üzere bir otomobile sahip olmak için bedenini ortaya koyan kadınlardan, tek derdi zayıflamak olan ve bunu da genellikle erkeklerle güzel görünmek için önemseyen kadınlara, bütün mutluluğunu “tek taşlara” adanmış olanlardan, toplumsal eşitsizliği dolgun saçlarla dengelemeye çalışanlara kadar onlarca örnek... Kadınları tüketim cenderesi içerisine sıkıştırabilmek için üretilmiş bütün bu araçlarla metalaştırılan, aşağılanan ve özünde aldatılan hep kadınlar oldu.

Düzenin türlü yöntem ve araçlarıyla “saçı uzun aklı kısa” sözünün güncel versiyonlarının yaratılması bir yana, toplumsal işbölümünün kadının çifte sömürsünü derinleştiren ayakları rant amacıyla derinleştirildikçe derinleştirildi. Ayşe Teyze elindeki deterjanı pazarlamak için her kapıyı çaldığında, kadınlara “çamaşır sizin işiniz” denildi. Gıda ürünleri, beyaz eşyalar hep aynı alt metinle pazarlandı. Reklam karelerinde yer alan kadınlar erkeklerden değerli bir hediye beklentisine girdiklerinde, sanki ekrandan “aile ekonomisi erkeğin sorumluluğudur” alt yazısı geçiyordu. Ve kadınlara her daim istediklerini elde etmelerinin aracı, yani tek silahları olarak bedenleri işaret edildi. Açılıp saçılacak, saçını boyayacak, kozmetik sektörüne adak adayacaktı. Dolgun saçlar, sıkışık bir otoparktaki son yerden başlayarak tek taş pırlantaya varana dek geniş kazanımlar vaat ediyordu. Bu yolla bir yandan her fırsatta kadınların toplumsal yaşamdaki ikincil konumları hatırlatılırken, diğer yandan geniş bir emekçi kadın kesiminin sınıfsal bilinci allak bullak edilmek isteniyor, televizyon ekranlarından sürekli bir biçimde ne idüğü belirsiz bir ayrıcalık söylemi tekrarlanarak geniş bir rant alanı güvenceye alınmak isteniyordu.

Sermaye açısından bu özetlenen tabloda yıllardır esasa ilişkin bir yenilik yok. Ancak 8 Mart öncesi görüldü ki sermaye düzeni yeni bir adım atmanın peşinde. Yıllar yılı devrim ve sosyalizm mücadelesi ile özdeşleşen ve işçi sınıfının bir mücadele günü olmasıyla toplumsal anlamını bulan 8 Mart, adım adım ticarileştiriliyor. Önümüzdeki dönemde gerçek anlamda iki farklı 8 Mart tablosu ile karşı karşıya olacağız. Bir yandan hediyelere boğulan kadınlar, diğer yandan mücadele alanlarını dolduran emekçiler... Gerçekten de sermaye düzeni söz konusu ilan ile “Kadınlar Günü” genellemesi üzerinden yeni bir piyasa yaratmak niyetinde olduğunu açıklamış oldu. Altında sermaye devletinin en azılı sermaye kuruluşlarının imzalarını taşıyan bu ilanla, esas itibarıyla 8 Mart'ın sınıfsal özüne dönük bir ideolojik

savaşın da startı verilmiş oldu.

Bir mücadele günü üzerinden bir rant alanı yaratmak!

Newroz'u Nevruz, 1 Mayıs'ı Bahar Bayramı yapan zihniyet var gücüyle çalışmaya devam ediyor. Hedefte bu kez 8 Mart var. Amerikalı tekstil işçisi kadınların sermaye düzeni ile giriştikleri dışı dışı mücadelenin ürünü olan bugün, tıpkı anneler günü, sevgililer günü gibi tüketim toplumuna kurban edilmek isteniyor. 2008 8 Mart'ı öncesinde gazetelere verilen tam sayfa ilanlardan düzen partileri tarafından şehir meydanlarına asılan bez pankartlara kadar hemen her araçla ikiyüzlü kutlama mesajları yayımlandı. Önümüzdeki senelerde muhtemeldir ki bu soytarıklara süslü vitrinler ve televizyon reklamları eklenecek... Şiar bugünden belli: “Kadınlar ne ister?” Kitle iletişim araçları aracılığı ile yürütülecek olan bu yozlaştırıcı kampanyanın ortak fonunu ise, feministler ve onlara alkış tutan sözde “sosyalistler” emin olsunlar ki, mor rengi oluşturacak. Nasıl ki 14 Şubatlar'da üzerinde kırmızı kalp figürü olan kibrit çöpü dahi değere biniyorsa, 8 Martlar'da da muhtemeldir ki içerisinde mor olan hemen her şey vitrinlere çıkartılacak.

Açık ki sermaye düzeni kendi sınıfsal çıkarlarına tümüyle uygun davranıyor. Bir yandan 8 Mart günü üzerinden bir rant alanı yaratırken, diğer yandan sınıf mücadelesi açısından taşıdığı önemden ileri gelen nedenlerle sermaye düzeni açısından ciddi bir tehdidi ifade eden bir günü etkisizleştirmenin adımı atıyor. Tarihsel olarak emekçilere ait bir gün, en lanet yol ve yöntemlerle ellerinden alınıp, altın tepsi ile burjuva kadınlara sunulmak isteniyor.

Yakın geçmiş kısaca gözden geçirildiğinde oynanan orta oyununun ne kadar açık olduğu da görülecektir. Daha birkaç yıl önce Beyazıt Meydanı'nda Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarında terör estiren sermaye düzeni, bu yıl “kadınlar barış ister”, “kadınlar şiddetin olmadığı bir toplum ister” vb. genel geçer söylemlerle meydan dayacağından geçirdiği kadınların yanaklarını okşuyor. Ve diyor ki “buyurun size 8 Mart, sizleri hediyelere boğacağız!” Ne pahasına!? Elbette hamurlu ellerinize bulaşmış makine yağları ile barışık yaşamınız pahasına... Elbette size vurduğumuz çifte kölelik prangalarını ömür boyunca taşımanız pahasına... Bir mor menekşe karşılığında

maruz kaldığınız şiddeti de, sosyal yıkım saldırılarını da sindirmeniz pahasına...

Bugün arada kalanlar yarın enkaz altında kalacak!

Özenle sınıfsal özünden kopartılan, erkeksizleştirilen, “mücadele günü yerine şenlik”, “kızıl yerine mor” denilerek inceden inceye altı oyulan, “emekçi” vurgusundan bir veba gibi kaçınılan 8 Martlar, şimdi burjuvazinin elinde bir metaya dönüştürülmek isteniyor. Geline yerdeki tablo gösteriyor ki, 8 Mart'ın bütün kadınlara hasredilmesi görevini burjuvazi üstlenmek istiyor, deyim yerindeyse bu işi birilerinin elinden almaya soyunuyor! Yeni bir rant alanı yaratmak ve sınıf mücadelesine yeni bir darbe vurabilmek için... Şaşırtıcı mı? Kesinlikle hayır! Burjuvazi kendi doğasına uygun olanı yapıyor.

Bundan daha önemli olan noktayı ise burjuvaziye bu cesareti kimin verdiği, bu alanı kimin yarattığı sorusu oluşturuyor. Bu soruya özellikle feministlerin kuyruğuna takılarak yol yürüyenlerin özeleştiril bir yanıt verebilmeleri gerekiyor. Zira startı verilmiş bu ideolojik saldırının kökleri tam da sınıfsal özü bilinçli bir biçimde karartılan 8 Mart tartışmalarında yatıyor.

Sol hareketin faşist darbe ile birlikte içine girdiği ideolojik bunalımın ve tasfiye sürecinin ürünü olan kafa karışıklığı işte bugün sınıf mücadelesinin en önemli bir gününün burjuvaziye altın bir tepsi içerisinde sunulması sonucunu yaratıyor. Tarihsel arka planını ta 1800'lerin sınıf hareketinin, Enternasyonaller'in oluşturduğu bir mücadele günü olan “Emekçi Kadınlar Günü”nü bir “kadınlar günü”ne indirgemek, basitçe bir kapsayıcılığı değil, aksine bir içini boşaltmayı, daha da kötüsü çifte sömürü altında ezilen emekçi kadınlara bir ihaneti ifade ediyor.

Bugün birçokları için ayırım noktası erkeklerin katılımına ve “emekçi” sözcüğüne hasredilen iki ayrı 8 Mart gerçeği kısa bir süre sonra nasıl keskin bir ideolojik farklılaşmayı içinde barındırdığını ortaya koyacak. Gören gözler açısından bu ayırım bugün dahi apaçık ortada. Sınıflar üstü bir cinsel algı ile örülen 8 Mart sanrısı nesnel olarak kadın-erkek bütün bir burjuvazinin ekmeğine yağ sürmekten öteye gitmemektedir. Ancak anlaşılabilir birileri ya bu gerçeği kavrayacak bilinçten halihazırda yoksundurlar ya da bir kez daha kitleselleşme adına ilkeler, popülizm adına emekçi kitleler bir yana bırakılmaktadır.

Burjuvazinin bu saldırılarının eninde sonunda boşa düşeceği açıktır. Newroz'u ehliştiremedikleri, 1 Mayıs'ta meydanları boşaltamadıkları gibi, Kızıl 8 Martlar'ı mora bulamayacakları da açıktır. Kısacası işçi sınıfı, emekçiler, devrimciler ve sınıf mücadelesinde samimi güçler bu ideolojik saldırıyı püskürtmeyi başaracaklardır. Ancak bugünden morla-kızılı aynı anda taşıma sevdasında olanların söylediklerini ve yaptıklarını tekrar tekrar gözden geçirmeleri gerekiyor. Zira bu ideolojik saldırının püskürtüleceği kadar açık olan diğer bir gerçek, bugün arada kalanların yarın enkaz altında kalacağıdır!

Makina kırıcılarından insan kıyıcalara...

Yüksel Akkaya

“Uygar” kapitalist dünya, bundan ikiyüz yıl önce de kendisini yerleştirirken, çok acımasız davranmıştı. Bugün de çok acımasız davranıyor. Bundan ikiyüz yıl öncenin mağdurları bu düzene, bu çalışma tarzına, bu yaşam biçimine “makine kırıcıları olarak” bilinen Ludist hareket ile baş kaldırmaya çalıştı. Tarihin en zalim, en şiddetli karşı saldırısı ile “yok edildiler”. O günden bugüne kapitalizm “uygarlık” aşamasında çok yol aldı!..

Kapitalizmin “uygarlık” açısından aldığı yollardan biri işçilerin örgütlenme ve eylem hakkını mevzuata bağlayarak “prangalamak” oldu. Bu bir hak tanımaktan çok bir özgürlüğü yok etmek, bir kısıtlama idi. Ancak, “uygarlık” adına işçilere bir “hak” olarak sunuldu.

Kapitalizm “uygarlık” açısından bir de işçilerin sağlığını düşünen düzenlemeler yaptı, “önlemler” aldı. Bunlar öyle önlemler idi ki, bugün dönüp geriye bakıldığında kanlı savaşlardaki kayıplar ve yıkımlar kadar kayıp ve yıkıma yol açmış olmasını tartışmak kaçınılmazlaştı.

Kapitalist dünyada haksız rekabeti önlemek için kurulmuş olan Uluslararası Çalışma Örgütü (UÇÖ/ILO) çok gecikmiş bir şekilde yakın zamanlarda birer cinayet olan “iş kazalarını” gündeme almaya başladı. Veriler derlemeye ve yayınlamaya başladı. Hoş, bu veriler de grev verileri gibi nadir olarak derlenip yayınlanmaktadır. Bu da sınıfsal bakışın ve duruşun itirafından başka bir şey olmasa gerek!

1990’lı yılların ortasında Dünya’da yılda ortalama 1.2 milyon civarında emekçinin iş “kazası” nedeni ile “öldüğünü” ifşa eden UÇÖ/ILO, izleyen yıllarda bu sayıyı 2 milyona çıkarmak zorunda kaldı. Bu aslında şunun da itirafıdır: son çeyrek yüz yılda iş kazaları nedeni ile sermaye cephesi yaklaşık 50 milyon işçinin ölümünü kabul etmektedir. Bu sayı 20. yüzyılın savaşlarındaki kayıplar ile karşılaştırıldığında çok daha anlamlı olur.

UÇÖ/ILO raporlarına göre, daha vahim olanı ise her yıl iş kazası ve meslek hastalığından etkilenenlerin sayısının ortalama 300 milyon işçi olmasıdır. Bunun anlamı ise “küreselleşme” olarak tarif edilen son çeyrek yüz yılda 7.5 milyar işçinin iş kazası ve meslek hastalığı ile karşı karşıya olmasıdır. Bu sayının ne kadar anlamlı olup olmadığını anlamak için Dünya nüfusu ile karşılaştırmak gerekir!..

Davutpaşa’daki “iş kazası” ve tersanelerdeki “işçi cinayetleri” bir anda Türkiye’de de bir insan kıyııcılığı olduğunu ortaya çıkardı. Öyle ki, sermaye cephesinin itiraf etmek zorunda kaldığı bir durum oluştu. Ancak, sorun derinleştirilemeyerek, günlük gazetelerde kalacak bir haber olarak tarihe not düşüldü. Oysa, sermaye cephesinin sınıf mücadelesinde büyük bir öfke ile karşı çıktığı grevler, greve katılan işçiler ve grevlerde kaybolan işgünleri ile iş kazaları ve meslek hastalıklarındaki kayıp işgünlerini karşılaştırmalı olarak bir başka gerçeği ortaya koyacaktı.

Aşağıdaki iki tablo makina kırıcıları ile insan kıyııcıları arasındaki bir gerçeği çok açık olarak gösteriyor ve uygarlığın ne olduğunun bir kez daha sorulması gerektiğine davet çıkarıyor.

	Aktif Nüfus	Toplam İstihdam	Ölümcül Kaza	Ölümcül olmayan ancak en az 3 işgünü kaybına yol açan kazalar			ILO’ya Bildirilmiş Kazalar	
				Asgari	Azami	Ortalama	Kazalar	Kayıp İşgünü
“Piyasa Ekonomisi Ülkeleri	409 141 496	380 833 643	16 170	8 510 494	16 169 938	12 340 216	14 608	7 631 977
“Eski Sosyalist” Ülkeleri	184 717 127	162 120 341	21 425	11 276 461	21 425 275	16 350 868	8 665	582 287
Hindistan	458 720 000	419 560 000	48 176	25 355 777	48 175 977	36 765 877	211	0
Çin	708 218 102	699 771 000	73 615	38 744 649	73 614 834	56 179 742	17 804	75 773
Asya Ülkeleri ve Adalar	404 487 050	328 673 800	83 048	43 709 538	83 048 122	63 378 830	5 631	252 499
Aşağı Sahra Afrika	260 725 947	10 540 604	54 705	28 792 223	54 705 223	41 748 723	1 675	47 105
Latin Amerika ve Karayipler	193 426 602	11 460 496	29 594	15 575 673	29 593 778	22 584 726	6 998	1 699 107
Orta Doğu	112 906 300	48 635 240	18 986	9 992 504	18 985 757	14 489 130	1 876	191 164
Dünya	2 732 342 624	2 164 739 590	345 719	181 957 318	345 718 904	263 838 111	57 468	10 479 912

Kaynak: P. Hamalainen, J. Takala, K. L. Saarela, Global Estimates of Occupational Accidents, 2006.

Yıl	Grev Sayısı*	Greve Katılan İşçi Sayısı*	İş Kazası ve Meslek Hastalıklarında Ölen İşçi Sayısı	Grevde Kayıp İşgünü*	İş Kazası ve Meslek Hastalıklarında Kayıp İşgünü
1963	8	1.514		19.739	1.183.473
1964	83	6.640		238.261	1.207.689
1965	46	6593		336.836	1.349.118
1966	42	11.414	556	430.104	2.256.791
1967	101	9.499	596	350.037	1.756.005
1968	54	5.289	646	174.905	1.960.636
1969	77	12.601	732	235.134	4.088.127
1970	72	21.158	487	220.189	2.068.150
1971	78	10.916	758	476.116	2.225.823
1972	48	14.879	807	659.362	2.269.400
1973	55	12.286	1.011	671.135	2.504.289
1974	110	25.546	1.117	1.109.401	2.620.139
1975	116	13.708	1.038	668.797	5.098.048
1976	58	7.240	1.113	325.830	2.787.219
1977	59	15.682	1.309	1.397.124	3.204.068
1978	87	9.748	1.178	426.127	3.091.218
1979	126	21.011	1.448	1.147.721	2.687.755
1980	220	84.832	1.320	1.303.253	2.369.182
1981	-	-	1.173	-	2.358.846
1982	-	-	988	-	2.171.569
1983	-	-	1.324	-	2.306.596
1984	4	561	1.097	4.947	2.418.778
1985	21	2.410	1.075	194.296	2.292.573
1986	21	7.926	1.321	234.940	2.397.835
1987	307	29.734	1.149	1.961.940	2.545.278
1988	156	30.057	1.475	1.892.655	2.714.288
1989	171	39.435	1.459	2.911.407	2.623.714
1990	458	166.306	1.565	3.466.550	2.642.615
1991	368	164.968	1.631	3.809.354	2.433.954
1992	98	62.189	1.776	1.153.578	2.575.219
1993	49	6.908	1.516	574.741	2.052.973
1994	36	4.782	1.034	242.589	1.926.104
1995	120	199.867	798	4.838.241	1.763.429
1996	38	5.461	1.286	274.322	1.712.285
1997	37	7.045	1.282	181.913	1.922.644
1998	44	11.482	1.094	282.638	1.958.736
1999	34	3.263	1.165	229.825	1.828.520
2000	52	18.705	731	368.475	1.697.695
2001	35	9.911	1.002	286.015	1.852.502
2002	27	4.618	878	43.885	1.831.252
2003	23	1.535	811	144.772	2.111.432
2004	30	3.557	843	93.161	1.983.410
2005	34	3.529	1.096	176.824	1.797.017
2006	26	2.061	1.601	165.666	1.895.253

Kaynak: ÇSGB, Çalışma Hayatı İstatistikleri 1998, Ankara, 1999; SSK Yıllıkları, Petrol-İş Yıllıkları.

* Tüm sektörlerde (tarım, sanayi ve hizmet). Yıllara göre oransal farklılıklar göstermekle birlikte Türkiye’de grevlerdeki kayıp işgününün büyük bir bölümünü sanayi sektöründe meydana gelen grevler oluşturmaktadır. Örneğin 1984-1994 döneminde grevlerde kaybolan işgününün yaklaşık % 89’u sanayi sektöründe meydana gelmiştir.

İşçi ve emekçi hareketinden...

İlbek'te yeni mevzi!

İlbek Tekstil işçileri 5 Mart günü komitenin aldığı karar doğrultusunda fabrika karşısındaki boş araziye çadır kurarak direnişlerine yeni bir mevzi daha eklemiş oldular.

İlbek Tekstil patronu da boş durmayarak işçileri bölme çabalarını hızlandırdı. Sekreterine talimat vererek işçileri aratan patron İlyas Bektaş, Adapark'ta toplantı çağrısı yaptı. Aynı esnada işçi temsilcilerini ve avukatları da arayarak görüşme talep etti. İşçi temsilcilerine, parasının olmadığını, tazminatları ancak işçiler üretim kapasitesini artırdıkları, ücretlerin düşürülerek esnek ve kurlsız sömürü koşulları altında çalıştıkları koşullarda taksitle verme teklifinde bulundu.

İşçi temsilcileri bu teklifi kabul etmeyerek tazminatların işçilere ödenmesi gerektiğini ifade ederek toplantıdan ayrıldılar. İşçiler, İlyas Bektaş'ın işçileri bölmeye dönük girişimini boşa düşürmek için bir program oluşturdular. Patronun arattığı bütün işçiler tek tek aranarak toplantıya gitmemeleri için uyarıldı. Bazı işçilerin gitme ihtimaline karşı üç ayrı ekip oluşturularak Adapark'ın girişinde nöbet tutmaları için görevlendirildi.

İlbek patronu, Adapark girişinde bekleyen komitenin görevlendirdiği işçilere tetikçilerini göndererek tehdit etti. Bektaş'ın tetikçileri işçilere silah göstererek, "İlyas Bey'den hiç birşey istemeyeceksiniz. Yoksa sizi kurşun yağmuruna tutarız. Toplantıya gelenleri de kendinize çekmeye kalkışmayın" vb. tehditler savurdular.

İlyas Bektaş işçilerin direnişi karşısında sömürgeci asallıklara has her türlü yöntemi kullanmaktan vazgeçmiyor. Bugün işçileri satın alma ve silahla tehdit ettirerek yıldırma politikası izliyor. Ancak bu oyunu da tutmadı. İşçiler İlbek önünde sloganlar atarak ve patrona güvenmediklerini yüksek sesle belirterek mücadelelerini sürdürüyorlar.

Kızıl Bayrak / GOP

BDSP'den İlbek direnişine ziyaret!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu 12 Mart günü İlbek direnişçilerini ziyaret etti. Fabrikanın önüne yürüyüşe geçen BDSP'liler "İlbek işçisi yalnız değildir!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Direne direne kazanacağız!" ve "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarını attılar. İlbek işçileri de slogan ve alkışlarla BDSP'lileri karşıladılar. Direniş çadırı önünde BDSP adına bir konuşma yapıldı, saldırılara karşı ortak mücadeleyi büyütmek gerektiği vurgulandı. Ya omuz omuza mücadele ederek bu saldırıların durdurulacağı ya da patronların dayattığı köleliğe boyun eğileceği belirtildi. İşçilerle sohbet edildikten sonra ziyaret yine sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TEGA işçisinden bakanlık eylemi

TEGA'da yaşanan grev süreci tüm saldırılara ve hukuksuzluğa rağmen bir ayını geride bıraktı. Grevdeki TEGA işçilerinin eylemleri kesintisiz devam ediyor. 10 Mart günü Çalışma Bakanlığı'nda fiili bir eylem gerçekleştiren TEGA işçileri saldırıları protesto etti.

Saat 13:00'te Çalışma Bakanlığı'nın bahçesinde bir araya gelen TEGA işçileri ve BMİS yöneticileri, grev gözcüsü önlüklerini giyerek pankart ve dövizlerle

eylemi başlattılar. Bunun üzerine hareketlenen ÖGB'ler eylemi engellemeye çalıştılar. Bakanlık bahçesinde eylem yapmanın "yasak" olduğu gerekçesi ile müdahale etmeye çalışan ÖGB'ler, sergilenen kararlı duruş karşısında eylemi seyretmekle yetindiler. İşçiler müdahaleyi sloganlarla protesto ettiler.

BMİS Örgütlenme genel sekreteri TEGA'da yaşanan hukuksuzluğu teşhir eden bir açıklama yaptı. Bu sefer ÖGB'ler basın açıklamasını engellemek istedi. İşçiler bunun karşısında oturma eylemi başlattılar. Bir süre sonra sivil ve resmi polisler bakanlığın bahçesinde ve civarında yığınak yapmaya başladı.

TEGA patronunun hukuksuz bir şekilde kaçak işçi çalıştırdığını ve bunun son bulması gerekliliğini içeren dilekçeler bakanlığa verildi. Ardından eylem sloganlarla sona erdi. Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Sincan'dan sınıf devrimcileri

AKDAŞ Döküm Fabrikası'nda işçi kıyımı!

Sincan OSB'nin en büyük fabrikalarından birisi olan AKDAŞ Döküm'de 7 Mart'ta 13 işçinin daha işten atılmasıyla, atılan işçilerin sayısı 18 oldu. Sözde gerekçelerle gerçekleştirilen işten çıkarılmaların gerisinde, işçilerin çalışma koşullarına karşı biraraya gelmeleri yatıyor.

AKDAŞ patronu işçi kıyımıyla, birlikte hareket eden işçileri tasfiye etmeyi hedefliyor. Önümüzdeki günlerde de kıyımın sürecine yönelik söylentilerle, içeride kölelik koşullarında çalışan işçilere gözdağı verilmek isteniyor.

AKDAŞ Döküm Fabrikası'nın kölelik koşulları döne döne işçileri yan yana getirmeye ve bu sorunlar karşısında mücadele etmeye sevk edecektir. İşten atma ve benzeri saldırılar, bu süreci sadece geciktirebilir fakat sona erdiremez.

Sincan'dan sınıf devrimcileri

DİSK/Emekli-Sen meşruluğuna güveniyor!

Emekli-Sen üyeleri 11 Mart'ta gerçekleştirdikleri eylemle bir kez daha sendikalarının "insanca yaşam hakkı kadar meşru" olduğunu duyurdular. Saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde toplanan Emekli-Sen üyeleri "DİSK Emekli-Sen kapatılmaz/Emekli-Sen İstanbul Şubeleri" pankartını açtılar.

Basın açıklamasını okuyan Emekli-Sen Kadıköy Şube Başkanı Mahinur Şahbaz, sendikalarına dönük kapatma saldırısının kira-yol-elektrik-doğalgaz-gıda zamlarından daha acımasız olduğunu söyledi. Basın açıklaması, Emekli-Sen'in kapatılmasına dönük verilen yargı kararlarının iç hukuka ve uluslararası sözleşmelere uymadığının belirtilmesiyle devam etti. Açıklama Başbakan Erdoğan'a yapılan duyuru ile son buldu: "Sendikal mücadeleyi bile hazmedemeyecek kadar gericileşmekten vazgeçin. Bir ülkede demokrasinin olduğunun kanıtıdır isteyen herkesin sendikalarda örgütlü olması. Sendikalaşma özgürlüğü yoksa demokrasi yok demektir. Sendikamıza dokunmayın. Bizim kendimiz, çocuklarımıza, torunlarımıza sözümüz var, mücadelemiz sürecektir. İşçi tulumuyla özgürlük ülkemizde dolaşmaya dek."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gebze'de sessiz grev!

Acarer Döküm Fabrikası'nda 25 Aralık '07'de başlayan grev 80. gününe gelmiş bulunuyor.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası ve Acarer Döküm patronu arasında sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde saat ücretleri ve ikramiye sayısı konusunda yaşanan tıkanma sonucu başlayan grev süreci ilk günlerdeki canlılığını kaybetmiş durumda. Greve ilişkin haberler sol basında yer alırken, Gebze'de unutulmaya yüz tutmuş bir grev görüntüsü oluştu. Ancak bu sessizliğine rağmen Acarer işçileri grev nöbetlerini aksatmadan sürdürüyorlar. 3 vardiya halinde grev nöbeti tutan ikişer işçi, grev çadırında tek tük de olsa uğrayan ziyaretçileri karşılıyorlar.

Toplam 35 kişinin çalıştığı fabrikada BMİS'in 25 üyesi bulunuyor. Grev başlamasından bu yana üretimin yapılmadığı fabrikada şu an tadilat çalışmaları sürüyor.

Sendika ve Acarer patronu arasında yapılan iki görüşmede de anlaşma sağlanamadı. Patron, bir önceki toplu sözleşme döneminde verdiği 4 ikramiye sözünü tutmuyor. Saat ücretleri için istenen 90 Krş zamma yanaşmıyor. 1999 yılında kurulan Acarer Döküm Fabrikası'nda çalışan işçiler sosyal haklar dışta tutulduğunda asgari ücret alıyorlar.

Grev yerinde görüştüğümüz grevci Acarer işçisi Adem Makasçıoğlu, 2000 yılında işe girişinin yapıldığını, son dönemde işe giren ve sendikaya üyelikleri olmayanlarla sendikalı işçiler arasında ücret eşitsizliğinin olduğunu söylüyor. İşçiler greve desteklerin daha da artmasını istediklerini belirterek "mücadeleye devam!" diyorlar.

Acerer

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Rantiyeye değil emekçiye bütçe!”

İstanbul Vergi Dairesi çalışanlarının üye olduğu BES İstanbul 1 Nolu Şube, sağlıksız çalışma koşullarına karşı 11 Mart'ta Cevizlibağ'da bulunan İstanbul Vergi Dairesinin önünde bir eylem gerçekleştirdi. “BES İstanbul 1 Nolu Şube” pankartı ve “Sağlıksız çalışma ortamına hayır!” dövizinin açıldığı eyleme yüzlerce kamu emekçisi katıldı.

Basın açıklamasını BES İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Dursun Doğan'ın yaptığı açıklamada, 2007 Ocak ayında Vatan Ek Hizmet binasının yıkılıp yeniden yapılma kararı alındığını, taşınmadan bir ay önce Vatan Ek Hizmet binasının bakım ve onarımı için trilyonluk ihale yapıldığını, yıkım kararı alınmasına rağmen ihalenin durdurulmadığını ifade etti.

Doğan, çalışma koşullarının insan sağlığına uygun olmadığını, çalışanlarda stres, gözlerde yanma, sulanma ve göz küçülmesi gibi rahatsızlıkların görüldüğünü, havalandırma ve klima sistemlerinin bozuk olması sebebiyle boğazda kuruma, baş ağrısı, astım, tansiyon düzensizliği, uyku hali, burun kanaması ve üst solunum yolları enfeksiyonlarından şikayet edildiğini söyledi. Konuşma “Davutpaşalar ve Tuzlalar yaratılmasına izin vermeyeceğiz” sözleriyle son buldu.

Eylem boyunca “Sağlıksız çalışma ortamına hayır!”, “Önce insan, önce sağlıklı yaşam!” ve “Rantiyeye değil emekçiye bütçe!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Telekom işçisinden Tekel ziyareti

Tekel'de satışın imzalanmasından bu yana işyerini terk etmeme eylemi gerçekleştiren Cevizli Tekel işçilerine Telekom işçileri bir ziyaret gerçekleştirdi. Anadolu yakasında çeşitli Telekom müdürlüklerinde çalışan işçilerin bir bölümü fabrika önünde beklerken, devrimci 8 Mart mitinginden dönenlerle buluşulmasının ardından fabrikaya girildi.

Bir grup Tekel işçisinin karşıladığı ziyaretçiler pankartlarla süslenmiş olan yemekhaneye alınarak sohbet başladı. İlk olarak Telekom işçilerinin temsilcisi bir konuşma

yaptı. Dayanışmanın önemine değinerek uzun zamandır gerçekleşen özelleştirme saldırılarına karşı böylesine uzun vadeli ve kararlı mücadele verilmediğini, bugün verilen mücadelenin önemli bir yerde durduğunu belirtti. Bugüne kadar eylemli dayanışmayla yanlarında olmadıklarını, çünkü sendika bürokratlarının engellerine takıldıklarını, bugün ise sendikadan bağımsız burada olduklarını ifade ederek, bundan sonra dayanışma içinde olacaklarını belirtti. Konuşma “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla karşılandı.

Ardından Tek Gıda İş Sendikası şube sekreteri yaşanan süreçle ilgili açıklama yaparak, iki saatlik iş bırakma eylemi gerçekleşeceğini, diğer eylemlerin ise önümüzdeki günlerde belli olacağını ifade etti. Taleplerinin özelleştirme ihalesinin iptal edilmesi olduğunu hatırlatan şube sekreteri, sınıf dayanışmasına duydukları ihtiyacı dile getirdi. Türk İş ve diğer sendikaların Tekel sürecinde takındıkları tutum ve destek ihtiyacı üzerinden yapılan tartışmanın ardından ziyaret sona erdirildi. Tekrar ve daha güçlü dayanışma için söz birliği yapıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Emek Platformu'nun eylem programı!

SSGSS Yasa Tasarısı'na yönelik adımlar hızlandırılırken, sendikalar da SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı “çalışmama hakkını” kullanma kararı aldılar.

TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, DİSK, KESK Türkiye Kamu-Sen, Memur-Sen, BASK, Türkiye İşçi Emeklileri Derneği, Tüm İşçi Emeklileri Derneği, Tüm Bağ-Kur Emeklileri Derneği, TMMOB, Türkiye Barolar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Veteriner Hekimler Birliği ve TÜRMOB'dan oluşan Emek Platformu Başkanlar Kurulu yaptığı açıklamada şunları söyledi:

“Emek Platformu Başkanlar Kurulu, Yasa Tasarısı'nın çalışanlar emekliler, dul ve yetimleri için ağır hak kayıplarına neden olduğu tespitini yapmış, emeklilik ve sağlık alanında köklü değişiklikler yapan ve kazanılmış hakları geriye götüren tasarıyı sosyal devlet ilkesine aykırı olarak değerlendirmiştir.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu, Hükümetin Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı ile ilgili olarak örgütlerimizin görüş ve önerilerini dikkate almadığı ve tasarının çalışanların koşulları ve ülke gerçekleri ile örtüşmediği sonucuna varmıştır.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu, bu tasarının yasalaşmaması gerektiği kararına vararak tasarıya karşı ortak eylem kararı almıştır.”

Emek Platformu'nun aldığı kararlar şöyle:

- 13 Mart Perşembe günü tüm illerde **kitlesel basın açıklamaları** yapılması,
- 14 Mart Cuma günü saat 10.00-12.00 arasında uyarı amaçlı “**çalışmama hakkının**” kullanılması,
- Bu uyarılara rağmen tasarı TBMM Genel Kurulu'nda bu haliyle görüşülmeye başlanırsa, aynı gün Emek Platformu bileşenlerinin yöneticileri ve temsilcilerinin Ankara'da toplanıp tepkilerini TBMM'ye iletmesi,

Emek Platformu İstanbul bileşenleri, çalışmama hakkının ancak sokağa, eylem alanına çıkmakla karşılık bulacağı bilinciyle, Cuma günü kitlesel bir şekilde alanlarda olma kararı aldılar.

Bu çerçevede Emek Platformu İstanbul bileşenleri;

- 13 Mart Perşembe günü saat 12:30'da

Tünel'den Taksim'e,

- 14 Mart Cuma günü saat 11:00 de Cerrahpaşa

Tıp Fakültesi önünden Saraçhane'ye kadar yürüyerek, basın açıklaması gerçekleştirecekler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yapı-Yol Sen üyeleri Türkiye genelinde iş yavaşlatma ve iş bırakma gerçekleştirdiler...

“Direne direne kazanacağız!”

KESK’e bağlı Yapı-Yol Sen üyeleri 12 Mart’ta Türkiye genelinde örgütlü oldukları iş kollarında iş yavaşlatma ve iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. Özlük haklarının gaspına karşı alana çıkan Yapı-Yol Sen üyelerinin eylemi 14 Mart’ta Türkiye genelinde gerçekleştirilecek iş bırakma eyleminin etkili bir duyurusunu da sağladı. Sendika üyeleri başta İstanbul olmak üzere, Adana, İzmir, Ankara, Konya, Mersin ve Diyarbakır ve birçok ilde eylemler gerçekleştirdiler.

Ana durak FSM: 14 Mart duyurusu yapıldı!

Türkiye çapındaki eylemlerin ana durağı, Yapı-Yol Sen’in her eyleminde olduğu gibi Fatih Sultan Mehmet Köprüsü üzeri oldu. Otoyol ve köprülerin özelleştirmesine karşı iş yavaşlatan çalışanlar İstanbul’daki eylemlerini sabah saatlerinde Kurtköy gişelerinde başlattılar. Eyleme görsel medyanın ilgisi yoğun oldu. Otoyol ve köprülerin dışında Tapu ve Kadastro Müdürlükleri, Bayındırlık ve İskan İl Müdürlükleri ve İller Bankası’nı kapsayan iş yavaşlatma ve iş bırakma eylemlerine katılım yaygındı.

İş yavaşlatma eylemi öğle saatlerinde Mahmutbey gişelerinde devam etti. Eylemin finali ise, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü’nde gerçekleştirilen kitlesel katılımlı basın açıklamasıydı.

14 Mart’ta sokağa, eyleme!

Saat 15.00’te FSM Bakım İşletme Şefliği önünde gerçekleştirilen eylemde, Yapı-Yol Sen’in eylemiyle beraber 14 Mart günü Türkiye genelinde gerçekleştirilecek 2 saatlik iş bırakma eyleminin duyurusu da yapıldı. Eyleme anlamlı bir destek sağlayan Yol-İş 1 No’lu Şube üyesi işçiler ve Yapı-Yol Sen üyeleri hep bir ağızdan “İşçi-memur elele genel greve!”, “Herkes sağlığı güvenli gelecek!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!” sloganlarını attılar. Eyleme TMMOB’a bağlı odalardan Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi de destek verdi.

Yasa tartışılıyor, başbakan hırçınlaşıyor!

Basın açıklamasında konuşan KESK Genel Başkanı İ. Hakkı Tombul, Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı üzerinden süren tartışmalarda sendikaların siyasi rant peşinde olduğunu söyleyen Başbakan’a cevap verdi. Tombul, yasa tartışmaları devam ettiği süre içinde Erdoğan’ın hırçınlaştığını ve ağızını bozduğunu söyledi. KESK Genel Başkanı konuşmasına, asıl yalan söyleyenin başbakan olduğunu söyleyerek devam etti. Yasa tasarısının yasalaşması halinde büyük hak gasplarının geleceğine dikkat çekti. 14 Mart’ta gerçekleştirilecek iş bırakma eylemlerine çağrı yapan Tombul, mücadelenin süreceği mesajını verdi ve Yapı-Yol Sen üyelerini kutladı.

Taleplerimiz karşılanmadı!

Eylemde basın açıklamasını okuyan Yapı-Yol Sen

İstanbul Şube Başkanı Çetin Dinçer geçmiş dönemde benzer taleplerle gerçekleştirdikleri eylemlerin bilgisini verdi ve eylemin taleplerini dile getirdi.

Dinçer açıklamasında Bayındırlık ve Ulaştırma Bakanlıklarına seslenerek şunları söyledi:

“Mevcut 4688 sayılı yasa kamu çalışanların önünde bir engeldir. Roller öncede belirlenmiş bir oyunun figüranı olmayacağız. Tüm sorunların çözümü grev ve toplu sözleşmeyle mümkündür. Anayasanın 90. maddesi ve uluslararası anlaşmalar gereği bu hakkımız vardır. Bayındırlık ve Ulaştırma Bakanlığına bir kez daha sesleniyoruz, YAPI-YOL SEN ile hemen toplu sözleşme masasına oturmahdılar.”

Yapı-Yol Sen Genel Başkanı Haydar Arslan ise, Yapı-Yol Sen üyelerinin taleplerini sıralayarak, talepleri görmezden gelindiği takdirde eylemlerinin devam edeceğini duyurdu.

Adana’da coşkulu eylem!

Adana’da sabah saatlerinde davul-zurna eşliğinde başlayan iş bırakma ve yavaşlatma eyleminde çalışanlar “genel grev-genel direniş!”, “Onurlu memur hesap soruyor!” sloganları eşliğinde halaylar çekmeye başladılar. Ardından gerçekleştirilen basın açıklamasında, “Eşit işe eşit ücret!” şiarıyla bugüne kadar mektup göndermekten oturma eylemlerine, iş yavaşlatmaktan işi tamamen durdurmaya kadar birçok eylem gerçekleştirildiği, ancak İMF’nin her dediği duyulduğu halde emekçilerin sesinin duyulmadığı, emekçiler her ne pahasına olursa olsun seslerini duyuracakları söylendi.

Açıklamada, çalışanların yaşadıkları sıkıntılara değinildikten sonra talepler sıralandı ve mücadelenin süreceği vurgulandı.

Taleplerin sıralanmasının ardından “Kurtuluş yok

tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Tazminat hakkımız söke söke alırız!” “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganlarıyla açıklama bitirildi. KESK’e bağlı sendikaların yöneticilerinin de destek verdiği eylemin ardından otoban gişelerinde iş yavaşlatma eylemi başlatıldı.

İzmir’de basın açıklaması

Saat 12:00 da biraraya gelen Yapı-Yol Sen üyeleri Konak Tapu Kadastro Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamadan sonra araçla Işıkkent otoban gişelerine gidilerek, burada iş yavaşlatan işçilerle birlikte bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

İki ayrı yerdeki açıklamayı da Yapı-Yol Sen Şube Başkanı Medet Selvi okudu. Açıklamada Yapı-Yol Sen kurulduğu günden bu yana “Eşit işe eşit ücret!” eksenli onlarca eylem yaptığı vurgulandı. İMF’nin her isteğini harfiyen uygulayanların emekçileri duymazdan geldiği, ancak emekçilerin sesini artık duymak zorunda oldukları belirtildi. Çalışma zorluklarından bahsedilerek talepler sıralandı. Eylem, mücadele kararlılığının vurgulanmasının ardından son buldu.

Konak’taki açıklamaya BES İzmir Şubesi de kendi pankartı ve kitlesi ile katılarak eylemi destekledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Adana-İzmir

Yapı-Yol Sen üyelerinin talepleri:

- 1- Kurumlar arası ücret adaletsizliğinin giderilmesi, Maliye Bakanlığında bekletilen Ek Ödeme Yasa Taslağı’nın ve TBMM Genel Kurulu’nda bekletilen tapu ve kadastro çalışanlarına döner sermayeden, İller Bankası’nda çalışanlarına kar gelirlerinden pay verilmesini öngören yasa taslağının hemen yasalaşması, hak ettiğimiz insanca yaşanacak ücretin ödenmesi.
- 2- Medeni Kanunun 1007. Maddesinden kaynaklanan sorumluluğun 5 yıllık zaman aşımına tabi olması için yasal düzenleme yapılması. Bu sorumluluğa karşın, çalışanlara “Maddi Sorumluluk Tazminatı ödenmesi, Tapu harçlarından belirlenecek bir kısmın Noterler örneğinde olduğu gibi bir sigorta fonunda toplanması ve oluşabilecek tazminatların bu fondan karşılanması için yasal düzenleme yapılması,
- 3- Otoyol çalışanlarının fiili hizmet zammından yararlandırılması ve otoyol ve köprülerin ücretsiz olması,
- 4- İller Bankası’nın kapatılmaması,
- 5- Mecliste üst komisyona sevk edilen çalışanların kazanılmış tüm haklarını gasp eden 5510 sayılı SSGSS yasa tasarısının derhal geri çekilmesi,
- 6- Sözleşmeli personele kadro verilmesi.

Genç-Sen faaliyetlerinden...

İÜ Edebiyat'ta tanışma toplantısı...

İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nde tanışma toplantısını 11 Mart günü gerçekleştirdik. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı toplantıda birçok konuda tartışma yapıldı, birçok karar alındı.

Tanışma toplantısından önce yaygın olarak toplantının çağrısının yer aldığı el ilanlarımızı ve afişlerimizi kullandık. Bu hafta tekrar "Hergele"de yemekhane girişinin önünde masa açarak toplantı çağrısını ve fakülteler arası geçiş yasağını anlattığımız bildirileri dağıttık. Birçok kişiyle bu yasak hakkında konuştuk.

Bu çalışmaların sonunda ilk toplantımızı gerçekleştirdik. Bir arkadaşımız genel olarak yaşadığımız sorunlara (barınma, sağlık, paralı eğitim, diplomalı işsizlik, öğrencilerin yönetimde söz sahibi olamaması) değindi. Bugün üniversitelerde bilimin üretilmediğinden ve bizlerin mezun olduktan sonra ucuz işgücü olarak kullanılabilecekleri bölümlere yerleştirmeye zorladıklarından bahsetti. Öğrencilerin de birçok alanda sömürdüklerini anlattı. Yaşadığımız bu ortak sorunlara ortak çözümler bulmak için Genç-Sen'in kurulduğu vurgulandı. Genç-Sen'in nasıl bir sendika olduğu, temsilciler meclisi ve MYK'nın işlevleri tanımlandı. Buradaki en önemli vurgu bu mekanizmaların birer karar alma merceği değil sadece temsilci olduklarıydı.

Deneyimlerden örnek verilerek mücadelemizi büyütebileceğimiz söylendi ve dünyadaki sendika örnekleri anlatıldı. Genç-Sen'in bu sendikalarından alabileceği en iyi örneğin kitlelere ulaşmak olduğu vurgulandı. Henüz yeni kurulan Genç-Sen'in kitleleşebilmesi ve kazanımlar elde edebilmesi de bu sonuca bağlandı. Bir arkadaşımız henüz Genç-Sen'in var olmadığına işaret etti. Sendikanın var olabilmemesinin tek şartını pratikte bir şeyler yapabilmek ve sorunlara karşı verilecek mücadeleyi kitlelere mal edebilmek olarak tanımladı.

Bu tartışmalardan sonra İÜ'de yaşadığımız en yakıcı sorun olan fakülteler arası geçişin yasaklanması üzerinden Genç-Sen olarak ne yapılabileceği konuşuldu. Bir eylemsel plan belirlendi. Bir arkadaşımız sendikanın içerisinde oluşturulacak organların (İÜ Şubesi, Şube Yürütme Kurulu vb.) işlevlerini anlattı.

Toplantının sonunda şu kararlar alındı:

- Genç-Sen'i mücadele eden bir sendika olarak öğrencilere anlatmak için yaygın kitle çalışması yapılması.
- Bunun ilk ayağı olarak Fen-Edebiyat Fakültesi'nde fakülteler arası geçiş yasağına karşı bir kampanya örülmesi ve bu kampanyanın kısa zamanda diğer fakültelerle, kampüslerle ortak olarak yapılması.
- Bu kampanya çerçevesinde ilk iki hafta boyunca dilekçe toplanması, afiş ve bildirilerle bu yasağın öğrencilere anlatılması, iki haftanın sonunda bir basın açıklamasıyla dilekçelerin rektörlüğe gönderilmesi.
- Her hafta düzenli toplantılarla haftalık planlama yapılması.

İstanbul Üniversitesi / Ekim Gençliği

Yabancı Diller Bölümü faaliyetleri...

İÜ Yabancı Diller Bölümü'nde 12 Mart günü yapacağımız Genç-Sen tanışma toplantısının çalışmalarını sürdürüyoruz. Bu haftanın başından itibaren toplantı çağrısının yer aldığı afiş ve el

ilanlarını kullanmaya başladı. Birçok öğrenciyi bu toplantıya davet ederken yaşanan sorunlar üzerinden de konuşmuş olduk. Özellikle paralı eğitim üzerinden yürüttüğümüz kampanyamızın bu toplantıda tartışılacağını anlattık.

Yanısıra 14 Mart'ta yapılacak olan 16 Mart eyleminin çalışmalarına başladık. 16 Mart'ı tarihsel olarak anlatan ve eyleme çağrı yapan bildirilerimizi iki gündür kullanıyoruz. Afişlerle de bu çalışmayı sürdüreceğiz. 3. sayısını çıkardığımız Kamp-Üs'ün satışlarına da başladık. Toplu olarak gerçekleştirdiğimiz satışta 16 adet dergi kullandık.

İstanbul Üniversitesi / Ekim Gençliği

Dokuz Eylül'de Genç-Sen toplantısı!

Okulun açılmasıyla birlikte Dokuz Çeşmeler yerleşkesinde "taban inisiyatifi oluşturma" ve "birleşik, kitlesele ve devrimci bir gençlik mücadelesi" hedefli ilk Genç-Sen toplantısını gerçekleştirdik. Toplantıda yemekhane ücretlerinden temizliğe, ısınma sorunundan turnikelere, soruşturmalardan zorla toplanan bağış paralarına kadar birçok sorun ve çözüm önerisini tartıştık. GATS ile birlikte üniversitelerde ne gibi dönüşümlerin yaşandığını ele aldık. Neo-liberal dönüşümlerin bir ayağı olan eğitimin paralılaştırılmasının yerele ilişkin uygulamalarla birlikte işlenmesinde fikir birliğine vardık. Geçmişten günümüze kadar YÖK'ün işleyişi ve YÖK başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın "eğitim paralı olmalıdır" şeklindeki açıklamalarını, önümüzdeki ilk haftanın pratik-politik faaliyeti olarak işleme kararı aldık.

Ayrıca SSGSS ile birlikte sağlığın paralılaştırılması, türban tartışmalarıyla yaratılan yapay kutuplaşma ve yükseltelen şovenizme karşı halkların kardeşliği şiarı da tartışılan başlıklar arasındaydı. Bu konular daha kapsamlı ele alınmak üzere sonraki toplantılara ertelendi. Birleşik, kitlesele ve devrimci bir öğrenci hareketi doğrultusunda çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Dokuz Eylül Üniversitesi / Ekim Gençliği

Eğitim hakkı talebine ÖGB terörü!

Eşit, parasız, anadilde eğitim talebini yükselterek YTÜ öğrencilerini mücadeleye çağıran öğrenciler, gerçekleştirdikleri eylemde bir kez daha ÖGB terörüyle karşı karşıya kaldılar.

7 Mart'ta Tonoç Kantin önünden "Eğitim hakkımız engellenemez/YTÜ Genç-Sen" pankartını açarak yürüyüşe geçen öğrenciler, üniversite turnikeleri önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. Eylemde okunan açıklamada, YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın göreve geldiği günden itibaren üniversitelerin paralı olması gerektiğini söylediği ve bu doğrultuda hareket ettiği belirtildi.

Üniversite öğrencileri üç arkadaşlarının uzaklaştırma saldırısıyla karşı karşıya kalmasını da protesto ettiler. "Baskılar bizi yıldıramaz!", "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak!", "Eşit, parasız, bilimsel anadilde eğitim!", "Eğitim hakkımız engellenemez!" sloganlarıyla devam eden eylemde kampüslerde yaşanan yerel sorunlara karşı çözüm talebi de yer aldı.

Açıklamanın ardından turnikelerden içeriye girmek isteyen öğrencilere kapıda biriken ÖGB'ler kimlik dayatmasında bulundu. Öğrencilerin üzerine yürüyen özel güvenliklerle öğrenciler arasında arbede çıktı. ÖGB'ler "kafana sıkırmı!" tehditi savurdular. ÖGB saldırısını teşhir eden öğrenciler, özel güvenliklerin üniversitelerdeki rolünü duyurmuş oldular. Arbedenin ardından özel güvenlikler kararlı tutumları sonucunda YTÜ'lü öğrencileri içeri aldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Öğrenmenin mesaisi olmaz!

MSGSÜ Genç-Sen olarak, 6 Mart günü ilk merkezi toplantımızı gerçekleştirdik. Merkez kampüs

kantininde yaptığımız toplantının açılışında, bir arkadaşımız okulumuzun geçmiş deneyimlerinden bahsederek örgütlü mücadelenin önemine değindi.

Çalışmanın hangi gündemler ekseninde sürdürüleceği tartışmaları oldukça canlı geçti. Bütün fakültelerden arkadaşlarımız öne çıkan sorunlarını sıralayarak nasıl bir mücadele hattında işlenebileceğini tartıştı. Merkezi kampanyamızın başlangıcı için, her alanda farklı bir öznellikte karşımıza çıkan mekan kullanımı sorununda ortaklaşıldı. Atölye, kütüphane ve arşivlerin kullanımının önündeki zorlukların kaldırılması konusunda ortak eğilim belirlendi. Bu talepleri içeren kampanyamızın başlığını “Memur değil öğrenciyiz! Öğrenmenin mesaisi olmaz!” olarak belirledik. Toplantıya yaklaşık 35 kişi katıldı.

Çalışmamıza bildirilerimizi ve afişlerimizi kullanarak başlayacağız. Belirli aralıklarla devam ettireceğimiz eylemlerin yanısıra dilekçe, imza toplama gibi araçları da kullanacağız.

Ekim Gençliği / MSGSÜ

YTÜ’de Genç-Sen toplantısı

7 Mart günü Davutpaşa ve Beşiktaş kampüsleri olarak birlikte örgütlediğimiz basın açıklamasının ardından, iki kampüsün ilk ortak toplantısını gerçekleştirdik. Basın açıklamasını ön süreci ile birlikte değerlendirerek başladığımız toplantı, döneme dair bir çalışma hattı oluşturma ve şubeleşme tartışmaları ile devam etti. Öncelikle iletişim probleminin giderilmesi için iki hafta da bir ortak toplantı yapılmasına karar verildi. İletişimin sağlanabilmesi için her iki kampüsten birer arkadaş görevlendirildi.

Ardından bu döneme dair neler yapılabileceği, iki kampüsün birlikte nasıl hareket edebileceği ve yerelin özgün sorunlarına nasıl müdahale edilebileceği tartışıldı. Paralı eğitim ve geleceksizlik sorunlarını işleyen bir kampanya süreci kurgulanarak, yerelerde işlenen sorunların bu kampanya dahilinde ele alınması planlandı. Çalışmaların üniversitedeki temel problemleri sorgulayan bir anketle başlamasına, bugüne kadarki çalışmaları ve genel olarak Genç-Sen örgütlenmesini anlatan bir broşür çıkarılmasına karar verildi. Ardından yerel bülten çıkarılabileceği konuşuldu.

Temsilciler meclisi ve şubeleşme gündemi tartışılırken, sendikaya ve genel olarak örgütlenmeye dönük farklılıklar kendini gösterdi. Bir yanda genel kurulda da kendini gösteren “biz kurduk, siz de gelin” anlayışı ile üstten örgüt inşa edenler, diğer yanda bizim de temsilcisi olduğumuz taban inisiyatifinin esas kılındığı örgütlenmeyi savunanlar...

Biz bu tartışmaları yaparken, alanda harcadığımız emek, gösterdiğimiz politik- pratik çaba neticesinde güçleneceğimizi biliyoruz. Karşımıza “bildiri dağıtmanın ne anlamı var” ya da “herkes bildiri dağıtmak istemez, bazıları da masada oturur” diyerek çıkanlar bunu böyle bilmelidir. Aksi davranışlar çalışmanın her aşamasında teşhir ve tecrit edilecektir!

YTÜ Ekim Gençliği

Gençlik hareketinden...

KTÜ’de 8 Mart etkinliğine gözaltı!

10 Mart’ta Ekim Gençliği, Gençlik Federasyonu, ÖEP ve YDG olarak ortak örgütlediğimiz KTÜ Makine Mühendisliği kantini önünde yapılan 8 Mart etkinliğine katılan öğrenciler hakkında Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından soruşturma başlatıldı.

11 Mart sabah kampüste bulunan iki Ekim Gençliği okurunun yolu jandarma tarafından kesilerek kimlik kontrolü yapılmak istendi. Arkadaşlarımız kimliklerini göstermediler. 8 Mart etkinliğine katıldıkları için ifadeleri alınmak üzere Jandarma Komutanlığına çağırıldılar. İfade vermeye gitmeyi reddeden okurlarımız darp edilerek zorla arabaya bindirildi. Jandarma terörüne sloganlarla ve direnerek cevap verildi. Gözaltında ifade vermeyi kabul etmeyen Ekim Gençliği okurları sağlık muayenesine götürüldükten sonra serbest bırakıldı ve mahkemeye sevk edildiler. Sonrasında etkinliğe katılan kişilerin gözaltına alınması sürdü. Aralarında bir YDG’li ve Yürüyüş okurunun bulunduğu iki kişi de ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Gözaltından çıkan arkadaşlarımız 13 Mart günü düzenleyeceğimiz Genç-Sen toplantısının afişlerini yapmaya devam ettiler. Hiçbir baskı ve terör devrimci faaliyetimizi engelleyemez.

Trabzon Ekim Gençliği

İYTE’de zamlara karşı eylem!

Okulumuzda ikinci dönemde yemeklere yapılan %50 zamma karşı bir dilekçe kampanyası başlattık. Bu kapsamda boykot faaliyeti örgütledik ve dilekçe topladık.

4 Mart günü merkezi kafeteryada yaptığımız eylemde taleplerimizi içeren dövizlerimizi giriş kapılarına astık. Giriş kapılarında zamları teşhir ettik. Arkadaşlarımız yemekhane içerisinde dolaşarak boykota destek çağrısı yaptılar. Daha sonra yemek zamlarını gürültü yaparak protesto ettik. Giderek kalabalıklaşan eylemimizin coşkusu anlamlıydı. “Müşteri değil öğrenciyiz!”, “Yemekhane zamları geri çekilsin!”, “Paralı eğitime hayır!” sloganları gür bir şekilde atıldı. Eğitim Sen’in de destek verdiği eyleme 90 kişi katıldı.

6 Mart günü yemekhane kapılarında bekleyerek, öğrencilerden zamlara karşı duyarlı olmalarını ve yemek yememelerini istedik. Aynı gün yemekhane içerisinde eylem gerçekleştirdik. Yemek zamlarının geri çekilmesini talep eden 334 dilekçe yönetime verildi.

İYTE / Ekim Gençliği

İYTE’de dilekçeler sonuçlandı

Geçen dönem okulumuzda paralı eğitime karşı bir dilekçe kampanyası başlatmıştık. İYTE’de her yıl dönem başında kayıt ve kimlik parası adı altında 80 YTL, öğrenci belgesi için 2 YTL ve transkript için 10 YTL para toplanıyor. Karşılığı verilen makbuzda, “alınan para yükseköğretim diğer gelirleri adına tahsis edilmiştir” deniliyor.

Geçen dönem, öğrenci belgesi ve transkript alırken hiçbir para talep edilmemesini isteyen 235 dilekçeyi rektörlüğe vermiştik. Normal koşullarda dilekçelerin 15 gün içerisinde cevaplanması gerekiyordu ama yönetim yaklaşık 2 ay sonra cevap verdi. iyte.net forumunda yapılan açıklamada şunlar söylendi:

“İYTE Öğrenci Konseyi’nin uzun süreden beri sürdürdüğü çalışmalar sonucu Enstitümüz Yönetim Kurulu’nun 7 Mart 2008 Cuma tarihli kararıyla, %50 indirim yapılarak transkript ücreti 5 YTL’ye düşürülmüştür.”

Bizler çok iyi biliyoruz ki, “Öğrenci Konseyi” bizi temsil etmiyor. Öğrenci Konseyi devrimci ve demokrat öğrencilere karşı kurulmuştur, rektörlüğün kuklasıdır. Çeşitli adlar altında her yıl toplanan paraların alınmamasını isteyen çalışmayı İYTE öğrencileri olarak yaptık. Öğrenci Konseyi bu konuda hiçbir çalışma yapmamıştır. Hiç kimse bizim çalışmamız üzerinden meşruluğunu sağlayamaz. Bu olayın teşhirini en yaygın bir biçimde yapacağız.

İYTE / Ekim Gençliği

Liselilerin Sesi satışı...

Sefaköy İLGP olarak, bir meslek lisesi çıkışında **Liselilerin Sesi**’nin 21. sayısının satışını gerçekleştirdik. Daha önce meslek liselerine yönelik çıkardığımız bir bildiriye bu lisede dağıtmıştık. Bu dağıtımın olumlu etkisini dergi satışımız sırasında gördük.

Satışımızı ajitasyon konuşmaları ile güçlendirdik. 20’ye yakın dergi kullandık. Satış anında tanıştığımız birkaç öğrenci ile sohbet etmek olanağı bulduk. Meslek liseli öğrencilerin sorunları üzerine konuşurken, arkadaşlar geçen hafta dağıttığımız bildirilerden bahsettiler. Lise 1 öğrencisi bir arkadaş, staj ücretinin asgari ücretin üçtebiri olduğunu bizim bildirilerimizden öğrendiğini, sorunun önemini farkettiğini söyledi.

Çalışmamızı güçlendirmede dergimizi etkili bir araç olarak kullanıyoruz. Satış vesilesiyle hem alana politikalarımızı taşımak hem de yeni insanlarla tanışmak mümkün hale geliyor. Sefaköy İLGP olarak okul önlerinde dergi satışlarımıza devam edeceğiz.

Sefaköy İLGP

Emperyalist zorbalar ile gerici güçlerin riyakarlığı...

İsrail'e destek, Filistin'e kınama!

Aylardır abluka altında tutulan Gazze'ye hava bombardımanı destekli işgal gerçekleştiren İsrail savaş makinesi, yarıdan fazlası kadın ve çocuklardan oluşan 130'u aşkın Filistinliyi katletti. Savaş uçakları, tanklar, buldozerler eşliğinde saldırıyı düzenleyen işgalci ordu, yüzlerce Filistinliyi de yaraladı. Dünyanın gözleri önünde havadan atılan füzeler, tanklar ve buldozerlerle yüzlerce evi yıkan işgalci siyonistler, Gazze'yi harabeye çevirdiler.

İsrail ordusu katliamdan sonra çekilse de hava bombardımanı devam ediyor. Dahası siyonist şefler, yeni işgallerin gündemlerinde olduğunu açıkça söylüyorlar.

Merkezleri İngiltere'de bulunan Uluslararası Af Örgütü, Çocukları Koruyalım, Oxfam, CARE gibi örgütlerin de aralarında bulunduğu 8 örgüt, İsrail saldırısını "41 yılın felaketi" olarak niteledi. Vahşi ablukadan dolayı hem ilaç hem temel gıda maddeleri sıkıntısının had safhaya ulaştığı günlerde siyonist ordunun gerçekleştirdiği saldırı, 8 örgütün ortak hazırladığı rapora göre, 1967'de başlayan İsrail işgalden bu yana Gazze'ye yapılan sayısız saldırının en şiddetlisi oldu.

Nazi zihniyetinin 21. yüzyıldaki en sadık temsilcisi olan siyonist rejim karşısında genelde titrek olan batılı örgütlerin bile, "41 yılın felaketi" olarak nitelendirdiği saldırıyı olumlayan batılı emperyalistler, İsrail'i göstermelik bir kınamadan bile esirgediler. ABD siyonist katliamı pervasızca desteklerken, tüm emperyalist güç odakları, özelde Filistin halkının, genelde Ortadoğu halklarının felaketi anlamına gelen İsrail'in kuruluş yıldönümünü kutlamakla meşgullerdi. Bu günlerde yapılan bu kutlama, aslında İsrail'in Gazze'de yaptıklarından dolayı tebrik edilmesinden başka bir anlam taşıyor.

Katliamın hemen ertesinde bölgeye gelen ABD dışişleri bakanı Condoleezza Rice'ın ise herhangi bir siyonist caniden farkı olmadığını dünya bir kez daha görmüş oldu. Savaş çetesinin etkin ismi Rice'a göre, "İsrail savaş makinesinin yıkım ve katliamlarının tek sorumlusu Hamas'tır!" "Roket fırlatanlar barış istemiyorlar. İstikrarsızlık peşindeler. Hamas'ın yaptığı bu" şeklinde konuşan Amerikalı bakana göre, bebek katili siyonistler barış istiyor ama Filistinliler buna engel oluyor.

İsrail'in katliamlarını kınamaktan imtina eden "uygar batı"nın efendileri, Kudüs'te Filistinli bir gencin "din okulu"na düzenlediği baskında 8 kişiyi öldürüp 9 kişiyi yaralaması üzerine hop oturup hop kalktılar. Anında BM Güvenlik Konseyi'ni toplantıya çağıran küresel haydut takımı, Filistin halkının kınanmasını talep eden bir karar tasarısı hazırlayıp ortalığa sürdü. Ancak Güvenlik Konseyi'nin daimi olmayan üyelerinin Filistin'le birlikte İsrail'in de kınanmasını talep etmeleriyle "uygar batılı"ların girişimleri boşa düştü. "Demokrasi ihraç eden" emperyalist güçler, bebeklerin de dahil olduğu 130'u aşkın Filistinliyi katleden İsrail'in kınanmasını "demokrasiye aykırı" bulurken, Filistinli gencin eyleminin kınanması gerektiğini düşünüyor! Eylemle ilgili açıklama yapan haydutbaşı Bush ise, İsrail'in yanında oldukları nakaratını yenileyerek, Filistin halkının azgın cellâdı olduğunu bir kez daha teyit etti.

Bu arada İsrail ordusunun Filistinli bebekleri katletmesini alkışlayan ırkçı Yahudiler, Kudüs'teki saldırıyı protesto ederken, "Araplara ölüm!" sloganını öne çıkararak "soykırımcı" zihniyete kitlesel destek

verdiler.

Oysa Filistinli genç bebek ve çocukları hedef almadı. Sözkonusu okulun "din eğitim" verdiği bilgisi de eksiktir. Zira bu okul, ırkçı-siyonist ideolojiyle zehirlenmiş askerler yetiştiriyor. Yani saldırıya uğrayan "öğrenciler" sadece dini değil, aynı zamanda Filistinli bebekleri katledecek bir "eğitim" alıyorlar. Kısacası, Hamas'ın üstlendiği eylemi gerçekleştiren Filistinli genç, siyonist bir askeri okulu hedef almıştır.

Emperyalistler ile gerici rejimlerin, soykırım tehdidi eşliğinde gerçekleşen İsrail ordusunun katliamı ile Filistinli gencin eylemini aynı kefeye koymaları kaba riyakarlığın da ötesindedir. Artık tüm dünya biliyor ki, özelde ABD'nin genelde emperyalistlerin tam desteyi olmasaydı, ırkçı-siyonist rejimin bu kadar pervasız olması bir yana, ayakta kalıp kalmayacağı bile tartışmalı olurdu. Dolayısıyla emperyalist güçler de, Nazilerin zihniyetini temsil eden siyonistlerin Filistin halkına karşı işledikleri ağır suçların sorumlusudurlar.

Tüm bu yaşananlara rağmen Filistin Yönetimi lideri Mahmut Abbas ve ekibinin halen emperyalistlerden medet ummaları akıl alır şey değil. Zira bu tür beklentilerin yeni hüsrarlardan başka bir işe yaramayacağı defalarca kez kanıtlanmıştır. Emperyalist güçlerin iğreti bir çözüm için bile ırkçı-siyonist rejime baskı yapmalarının tek yolu var: Filistin halkının enternasyonal dayanışma ile güçlendirilmiş meşru direnişidir!

El Kaide Gazze'ye sızdı iddiası...

Hedef Filistin direnişini tasfiye etmek!

ABD silahlarıyla donatılan, Pakistan istihbaratı ISI-CIA işbirliği ile Afganistan'da eğitilen El Kaide şefi Usame Bin Ladin, hala da "eski" efendilerinin işine yarıyor. 11 Eylül saldırılarından sonra bu tetikçilere farklı işlevler yükleyen emperyalist-siyonist güçler, bir ülkeyi ya da örgütü hedef almaya karar verdiklerinde, öncelikle El Kaide ile bağlantılarını keşfediyorlar. Tıpkı Irak işgali öncesinde olduğu gibi...

Görünen o ki, sıra İsrail'in vahşi kuşatma ve saldırısına rağmen siyonist işgale karşı militanca direnen Gazze Şeridi'ne gelmiş. İşin vahim tarafı, "El Kaide Gazze'ye sızdı" iddiasının bizzat Filistin Yönetimi lideri Mahmut Abbas tarafından ortaya atılmasıdır. Abbas, bu utanç verici tutumuyla emperyalist-siyonist güçlerin değirmenine su taşıyor.

Gazze Şeridi'ne El Kaide'nin sızdığı iddialarını kesin dille yalanlayan Hamas liderlerinden Fevzi Barhum, "Bunları, Gazze'deki eski güvenlik güçlerinden aldıkları uydurma bilgilerle Filistin lideri Mahmud Abbas ve Enformasyon Bakanı Riyad Maliki uyduruyor" dedi. "El Kaide'nin bugüne kadar Gazze'de kendilerine özgü herhangi bir operasyon düzenlediğini açıklamadığına" da dikkat çeken Barhum, söylentilerin iftira olduğunu belirtti.

Mahmud Abbas'ı "Amerikan ve İsrail projeleri çerçevesinde Hamas'ı parçalama programı yürütmekle" suçlayan Barhum, "İsrail durmadan İran ve Suriye'nin Hamas'a yardım ettiği, silah sağladığı iddialarını ortaya atıyor. ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice ile İsrail Dışişleri bakanı Tzipi Livni'nin görüşmesinde de 'Mısır yoluyla Gazze Şeridi'ne silah sokuluyor' denildi. Ne İran, ne de Suriye Hamas'a yardım ediyor. Irak'ta, Afganistan'da, Sudan'da yaptıkları gibi, Suriye ve İran'a yönelik bir harekât yapacaklar. Onun için bu iddiaları çıkarıyorlar" diye konuştu.

Filistinliler'in baskılara ve kuşatmaya rağmen teslim olmayacağını ifade eden Barhum, "Bizden ne bekliyorlar, beyaz bayrağı alıp ortaya çıkmamızı mı? Asla... Biz bayrağı böyle teslim etmeyiz. Direnişe devam edeceğiz" dedi. Arap ülkelerine İsrail'le ilişkilerini kesmeleri çağrısında bulunan Barhum, bazı Arap devletlerini halklarına rağmen siyonistlerle suç ortaklığı yapmakla suçladı.

Hamas isimlerini anmasa da, ABD'nin yanısıra İsrail'le de yakın ilişkiler içinde bulunan devletlerin başını Mısır, Ürdün, Suudi Arabistan çekmektedir. Çeşitli dönemlerde bu devletlerle işbirliği yapan Hamas, Müslümanlık ya da Arap milliyetçiliği kisvesi altına sığınan bu Amerikancılardan kimi zaman medet umabilmektedir.

Oysa biliniyor ki, hiçbir gerici devlet, özgürlüğü uğruna direnen bir halka destek vermez. Filistin halkının özgürlük mücadelesinin gerçek dostları, dünyanın komünistleri, devrimcileri, ilerici güçleri ve ezilen halklarıdır.

İspanya'da genel seçimler...**Zafer ikinci kez Sosyalist İşçi Partisi'nin!**

Son günlerde Avrupa'da yapılan seçimlerde sol partilerin başarısı dikkat çekiyor. Güney Kıbrıs'ta komünist AKEL partisi lideri Hristofyas devlet başkanlığına seçilirken, Fransa'da yerel yönetimler için yapılan seçimlerde faşizan zihniyetli cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin sağcı partisi hezimete uğrarken, sosyalist partisi beklenenin üstünde başarı sağladı. İspanya'da ise, Sosyalist İşçi Partisi (PSOE) ikinci kez seçimlerden zaferle çıktı.

PSOE'nin başarısında, Katalonya'daki 47 milletvekilliğinden 25'ini alması ve Bask bölgesinde milliyetçi Bask partilerini geride bırakarak birinci parti düzeyine yükselmesinin önemli bir rol oynadığı bildiriliyor. Sosyalist parti, Bask bölgesindeki başarıyı, ETA'nın seçimlerin boykot edilmesi yönünde çağrısına rağmen sağlayabildi. Seçimlere katılım oranı %75 düzeyinde gerçekleşirken, Bask bölgesinde %65 düzeyinde gerçekleşmesi, boykot çağrısının pek rağbet görmediğini gösteriyor. ETA ile ilişkisi olduğu öne sürülen Bask Ulusal Hareketi (ANV) ile Bask Komünist Partisi'nin (PCTV) seçimlere katılmasının yasaklanmış olmasına rağmen gerçekleşen katılım, bu anti-demokratik uygulamanın da çok tepki toplamadığına işaret ediyor.

Sonuçların açıklanmasından sonra partisinin başkent Madrid'deki genel merkezinde halka hitap eden başbakan Jose Luis Rodriguez Zapatero, İspanyollar'ın net bir şekilde tercihini ortaya koyduğunu, gerilimden uzak yeni bir dönemi başlatmaya karar verdiklerini söyledi.

Seçimlerin galibi olan Zapatero liderliğindeki Sosyalist İşçi Partisi, 4 yıl sürecek ikinci hükümetini kurmaya hazırlanıyor. Oyların yüzde 43'ünü alan sosyalist parti, 350 üyeli İspanya Parlamentosu'nda 169 sandalye kazandı. Milletvekili sayısını arttıran PSOE, yine de hükümeti kurmak için yedi milletvekilinin desteğine ihtiyaç duyuyor.

İlk hükümetini Katalan milliyetçisi Katalonya Cumhuriyetçi Solu (ERC) ile Birleşik Sol (IU) partilerinin dışarıdan verdiği destekle kuran Zapatero'nun, adı geçen partilerin güç kaybetmesinden dolayı, bu kez Katalonya'da faaliyet gösteren Yönelim ve Birlik Koalisyonu (CIU) ya da Bask bölgesindeki Bask Milliyetçi Partisi'nden (PNV) destek alması bekleniyor. Ancak her iki parti de dışarıdan destek vermediği için, ikinci dönemde Zapatero'nun küçük koalisyon ortağı olacak.

BASK bölgesinin bağımsızlığı için mücadele eden ETA örgütüne karşı kirli savaş yöntemlerinin kullanılmasında suç ortaklığı yaptığı 1990'lı yıllarda ortaya çıktığında güç kaybeden PSOE, dört yıl önce yapılan seçimlerde Irak işgaline karşı çıkarak, kazanması durumunda, Amerikancı Aznar hükümetinin Irak'a gönderdiği askerleri geri çekeceğini vaat etti. Seçimlerden birkaç gün önce Madrid metrosunda patlayan bombalarla 200'e yakın emekçinin ölmesi, Irak işgalinin suç ortaklarından Aznar'ın iyice teşhir olmasını pekiştirdi.

Zapatero başkanlığında hükümeti kuran PSOE, verdiği sözleri tutarak Irak işgaline katılan İspanyol askerlerini geri çekti. Ancak Zapatero hükümeti döneminde hem enflasyon yükseldi hem işsizlik arttı. Özellikle inşaat sektöründe yaşanan krizden dolayı son 9 ayda 300 bin işçinin işsiz kaldığını hükümet de kabul ediyor. Ancak Zapatero hükümeti, ekonomide yaşanan sorunların ABD'de süren krizin bir yansıması olduğunu, kendi politikalarından kaynaklanmadığını öne sürüyor.

PSOE'den yana tercih yapan İspanyol emekçiler, Bush liderliğindeki neo-faşist çetenin sürdürdüğü emperyalist saldırganlık ve savaş politikasıyla suç ortaklığı yapan sağcı partiyi istemediğini bir kez daha gösterdiler. Bunun yanı sıra Zapatero Katalonya, Endülüs, Bask gibi özerk bölgelerden aldığı oyları da arttırdı. Sosyalist partiye destekte gözlenen bu artışta, özerk bölgelerin yetkilerini genişleten yasanın ikinci dönemde kabul edilmesi beklentisinin rol oynadığı bildiriliyor.

Gözlemciler, ikinci dönemine güven tazeleyerek adım atmaya hazırlanan Zapatero'nun hem özerk bölgelerle ilgili yasanın onaylanması hem ekonomik durgunluğa müdahale etmesi yönündeki beklentilerin karşılık bulabileceğini dile getiriyor. Bu beklentinin gerçekçi olup olmadığını ilerleyen süreç gösterecek.

Birleşmiş Milletler taşeronluğa devam ediyor...**Emperyalist haydutlardan İran'a üçüncü yaptırım paketi!**

İran'a karşı yeni yaptırımlar içeren üçüncü karar tasarısını ABD emperyalizminin isteklerine uygun şekilde hazırlayan İngiltere-Fransa ikilisi, kirli planın kabulü için oylamayı bir süre ertelemişlerdi. Geçen hafta tasarının onaylanmasıyla, ABD ile birlikte iki emperyalist devlet emellerine ulaşmış oldular.

Daha önce gündeme getirilen iki yaptırım paketi, Güvenlik Konseyi'nin 15 üyesinin tamamının desteğini almıştı. Yaptırım paketlerinden hoşlanmadığı gözlenen Rusya-Çin ikilisi ise belli ki, ABD ile yaptıkları kirli pazarlıklar neticesinde tasarıları veto etmekten geri durmuşlardı. Gerçi önceki paketlerin İran'ı çok zorladığı söylenemez. Ancak üçüncü paketin de onaylanması, emperyalist güç odaklarının çıkarları çatışsa da, halklara karşı saldırganlık söz konusu olduğunda anlaşma zemini bulabildiklerini gösterdi.

Her yaptırım paketinin öncekinden daha ağır olması, dahası emperyalist güç odaklarının bu paketlerin uygulanması konusunda zoraki de olsa uyumlu hareket etmeleri, yakın gelecekte İran'ı daha da sıkıştıracak adımların atılması olasılığını güçlendiriyor. Yeni yaptırımlarda bazı İranlı şirket ve yöneticilere seyahat yasağı ve mali kısıtlamalar getirilirken, diğer devletlerden de İran'la ticaret yapan şirketlere ihracat kredisi ya da başka olanaklar sunmamaları isteniyor.

Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesi olan ABD, İngiltere, Fransa, Çin ve Rusya'nın yanı sıra Almanya tarafından da desteklenen karar tasarısıyla ilgili geçici üyelerin çekinceleri vardı. Libya, Güney Afrika, Endonezya, Vietnam dörtlüsünden oluşan bu ülkeler, Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'ndan (UAEK) gelen son raporların, ülkenin örgütle iş birliği yaptığını gösterdiğine dikkat çekiyor, böyle bir dönemde İran'ı cezalandırmanın yanlış mesaj göndereceğini savunuyordu. Buna rağmen oylamada, çekimser kalan Endonezya dışındaki diğer 14 üye kabul yönünde oy kullandı. Belli ki, çekinceleri olan devletler ya tehdit ya da rüşvetle dize getirilmiştir.

Nükleer programının barışçıl amaçlı olduğunu söyleyen İran yönetimi ise yaptırımlara rağmen bu programı geliştirmenin

hakları olduğunu savunuyor. Üçüncü yaptırım paketiyle ilgili konuşan İran'ın nükleer programının yetkililerinden Muhammed Seydi, yeni yaptırımların yasadışı olacağını dile getirerek, İran'ın yoluna devam edeceği mesajını verdi.

Kendileri birer nükleer silah deposu olan emperyalist güç odaklarının, "nükleer silah geliştirebilir" gerekçesiyle İran'a yaptırım paketleriyle saldırmaları çifte standartta sınır tanımadıklarının kanıtıdır. Dahası emperyalist güçler, Ortadoğu'nun göbeğinde 40 yıldır nükleer silah depolayan siyonist İsrail'in, bölge halklarının geleceğini tehdit eden bu vahim uğraşlarına da destek vererek ikiyüzlülüğü olağan politika haline getirmişlerdir.

Hem Ortadoğu'nun hem dünyanın nükleer silahlardan arındırılması uğruna mücadele kuşkusuz ki özel bir önem taşımaktadır. Ortadoğu söz konusu olduğunda, bu yönde atılacak ilk adım İsrail, Pakistan ve Türkiye'deki nükleer silah ve atom bombalarının temizlenmesini talep etmek olmalıdır. Bunun yanı sıra yine nükleer başlıklı füzelerle donanmış olan ABD ordusunun bölge ülkelerindeki askeri üsleriyle savaş filolarının bölgede sökülüp atılması da öncelikli talep olmalıdır. Bu yönde somut adımlar atılmadığı sürece, yalnız İran'ın değil diğer gerici rejimlerin de nükleer silah peşinde koşmaları engellenemez. Nitekim Türkiye, Mısır, Suudi Arabistan gibi Amerikancı rejimlerin bu yöndeki girişimlerinin devam ettiği bilinmektedir.

Gelinen aşmada nükleer silah karşıtı mücadelenin hayati bir önem taşıdığı tartışmasızdır. Ancak somut kazanımların yaratılabilmesi, yani dünyanın nükleer silahlardan arındırılması için uygun zeminin hazırlanabilmesi için, bu mücadelenin emperyalist-kapitalist düzeni cepheden hedef alan bir programla yürütülmesi gerekmektedir. Zira, bir şiddet ve yıkım düzeni olan kapitalizmi tarihin çöplüğüne gömmeyi amaçlayan bir mücadele olmadığı sürece nükleer silahtan arınmış bir dünya özlemi düş olmanın ötesine geçemeyecektir.

Bush işkenceyi yasaklayan yasa tasarısını veto etti!

İşkenceden arınmış bir dünya için sosyalizm!

Emperyalist-kapitalist düzen zor ve şiddetle dayanarak hüküm sürüyor. Tek tek kapitalist işletmelerde olsun, devletler arası ilişkilerde olsun ya da dünya jandarmalığı yapan emperyalist güç odaklarının ezilen halkları hedef alan politikalarında olsun... Şiddet tüm bu alanlardaki işleyişin temelini oluşturur.

Kuşkusuz şiddetin hem kaba hem inceltilmiş sayısız biçimi vardır. Bu şiddet, insanlar arasındaki eşitsizlikten, yani toplumların sınıflara ayrılmış olmasından doğan çelişkilerin dolaysız sonuçlarıdır. Tem teşekküllü bir zor aygıtı olan devleti emekçilere hükmetmenin bir aracı olarak kullanan kapitalistler, bu düzendeki yaygın şiddetin esas sorumlusudur. Ve emperyalist-kapitalist sistemin en iğrenç şiddet biçimlerinden biri işkencedir.

Bir sınıfın diğer sınıf üzerindeki, başka bir ifadeyle kapitalistlerin işçi ve emekçiler üzerindeki tahakküm aracı olan her devletin profesyonel işkencecileri vardır. Bunların yaygınlığı ya da etkinliği sınıflar mücadelesinin seyrine göre değişebilir ancak hiçbir kapitalist devlet bundan vazgeçemez.

Dünya jandarmalığını sürdüren emperyalist Amerikan rejimi, şiddeti küreselleştirirken, bunun ayrılmaz bir parçası olan işkenceyi de küreselleştirdi. Irak'ın başkenti Bağdat'taki Ebu Gureyb zindanının işkence merkezine dönüştürülmesi, Guantanamo Üssü'nde hiçbir kural ya da yasanın geçmediği işkence merkezinin açılması, dünyanın farklı ülkelerinde gizli işkence merkezlerinin açılması, bu merkezler arasında esir taşıyan işkencecilere tahsis edilmiş uçak filoları... Bu iğrenç organizasyonlar "milenyum çağı"nda işkencenin nasıl küreselleştirildiğini anlatıyor. "Demokrasi ve özgürlük ihraç edenler", ölüm, yıkım ve köleleştirmenin yanısıra bir de işkenceyi ihraç ediyorlar.

Bu konuda kirli bir sicili olan ABD'nin işkenceci niteliği Irak işgalinden sonra tüm dünyanın malumu oldu. Bu ise ABD'de bazı çevrelerin sorguda işkencenin yasaklanmasını talep etmelerine yol açtı. Elbette bir şeyi yasaklamak o kötülüğün ortadan kalkacağı anlamına gelmez. Örneğin işkencecileriyle ünlü Türk sermaye devletinin yasalarına göre işkence yasaktır, hatta işkence yapanlar cezalandırılır!

Ama biliyoruz ki, en azılı işkenceciler her zaman devletin tepesine kadar tırmanmaktadır.

ABD'de işkencenin yasaklanmasını talep edenler bu iğrenç şiddet biçiminin yaygın bir uygulama olduğunu kabul ederken, yasağa karşı çıkanlar ise, işkencenin varlığını kabul etmekle kalmıyor, kolluk kuvvetlerinin işkenceli sorgulardan kâğıt üzerinde de olsa mahrum bırakılamayacağını savunuyor. Hatta sorguda başarı elde edebilmek için işkencenin şart olduğunu savunuyor.

İşkenceyi açıktan savunanlar arasında neo-faşist çetenin başı George Bush öne çıkıyor. CIA'nin işkenceyle sorgulama yöntemlerini yasaklayan yasa tasarısını veto eden ABD başkanı, sorgulama yöntemlerini teröre karşı savaşta en önemli araç olarak niteledi. Tasarı kabul edilseydi, 19 işkence tekniğinin uygulanması hiç değilse kâğıt üzerinde yasaklanmış olacaktı. Ancak tasarıyı veto eden Bush, işkencecilerin moralini bozacak bu girişimi engellemiş oldu.

İşkenceci katilleri koruyan devlet yöneticileri, sapkın olduklarından dolayı değil, hizmet ettikleri sınıfın, yani burjuvazinin çıkarlarını korumanın her tür iğrençliği zorunlu kıldığını bildikleri için bunu yapıyorlar. Zira sömürü ve köleliğe dayalı özel mülkiyet düzeni bir azınlığa, esas adıyla söylersek asalak kapitalistlere üretim araçlarına sahip olma olanağı sağlar. Politika ise yoğunlaşmış ekonomiden başka bir şey olmadığı için bu azınlık, toplumu yönetme tekeli de elinde bulundurur. İşte sınıflı toplumlar tarihi boyunca tüm toplumların çoğunluğunu oluşturan emekçileri köleliğe razı edebilmek için zor aygıtı olarak devlet belirleyici bir rol oynamıştır. Bu ise sömürücü sınıfların işlerini gören devletlerin, en ilkelinden en modernine kadar neden işkenceci olduklarını da açıklar.

Egemen sınıflar ile devlet, devlet ile şiddet ilişkisi bize, hem işkence hem diğer iğrenç şiddet biçimlerinden kurtulmanın yolunu gösterir. İşkenceye karşı mücadele, ezen ile ezilenin olduğu her yerde güncelliğini korur. Bununla birlikte dünyayı işkenceden arındırmak için bu iğrençliği zorunlu kılan düzenle, demek oluyor ki, kapitalizmle hesaplaşmak da şarttır. Kapitalizmin tek alternatifi ise sosyalizmdir!

Milyarderler listesinde 35 Türk kapitalisti!

"Bağımsız servet sahibi kimseler... bu üstün ayrıcalıklarını, kendi yeteneklerinin üstün oluşuna değil, hemen tamamen ... başkalarının çalışmalarına borçludurlar. Zenginleri, toplumun emeğiyle geçinen kısmından ayıran şey, ne toprak sahibi olmalarıdır, ne de para; bu ayrılık, yalnızca emek üzerindeki kumanda güçlerinden ileri gelir." (Kapital Cilt I-Marx)

Marx'ın dediği gibi servet birikimi "işçinin ödenmemiş emeği" ile yaratılır. Yani zenginin serveti işçi sınıfından gaspedilmiştir. Öyleyse artan servet, artan yoksulluğu ve sefaleti de beraberinde getirecektir. Dünyaya hakim sistem kapitalizmin bir dizi karmaşık iktisadi olgusuna karşın bu karşıtlık birbirini üretmek zorundadır ve odağındaki tek somut şey emektir. *"Bir kutupta servet birikimi, diğer kutupta, yani kendi emeğinin ürününü sermaye şeklinde üreten sınıfın tarafında, sefaletin, yorgunluk ve bezginliğin, köleliğin, cahilliğin, zalimliğin, aklı yozlaşmanın birikimi aynı anda olur." (Marx)*

Dünyanın en karışık coğrafyasında Türkiye burjuvazisi de bir o yana bir bu yana meylederek yolunu yürüyor. Gittikçe semiren bu asalak sınıf ciddi bir servet biriktirmeyi başarıyor. Öyle ki, dolar milyarderlerinin sayısı her geçen yıl katlanıyor.

İş ve finans dünyasının tanınmış dergisi *Forbes*'e göre, 2007 yılına dolar milyarderleri olarak giren 1125 kişi arasında 35 Türk kapitalisti yer alıyor. Üstelik Türk milyarderlerinin sayısı, bir yıl içinde, 25'den 35'e çıkmış durumda. Listede Sabancı, Zorlu, Doğan gibi sermayenin kodaman ailelerinden birden fazla kişi yer alıyor. Dergide, listede zengin Türk ailelerinin giderek daha fazla oranda aile bireylerini listeye dahil ederek bu konuda başarılı olduklarını söylüyor. Listeye giren 13 yeni milyarderin isimleri ise şöyle: Ali İbrahim Ağaoğlu, Ahmet Çalık, Hanzade Doğan Boyner, Begümhan Doğan Faralyalı, Vuslat Doğan Sabancı, Sema Isıl Doğan, Arzuhan Doğan Yalçındağ, Faruk Eczacıbaşı, Mübariz Gürbanoğlu, Erman Ilıcak, Ahsen Özokur, Serra Sabancı ve Deniz Şahenk.

Forbes'un listesine göre kapitalist barbarlığın jandarması ABD, 469 milyarderle 1125 kişilik listede 1. sırada bulunuyor. ABD'yi ise bu yıl Almanya'yı geçerek 87 milyarderle 2. sıraya yerleşen Rusya izliyor. Bölgesel dağılıma göre en çok milyarder ABD'de yaşarken, listedeki 298 milyarder Avrupa'da, 211'i Asya-Pasifik bölgesinde, 84'ü Ortadoğu ve Afrika bölgesinde (Türkiye bu bölge içinde), 63'ü de (ABD hariç) Kuzey ve Güney Amerika'da...

Forbes'un yayınladığı listeye yakından baktığımızda, geleneksel sanayi burjuvalarının yerini hızla gayrimenkul, borsa vb. spekülatif alanlara yatırım yapan burjuvaların almış olduğunu görüyoruz.

Kapitalizm için övünülecek bu tablonun arkasında ise işçi sınıfının sefaleti bulunuyor. Bugün dünyada 1.5 milyar aşkın insan açlığın pençesinde ve her yıl 1 milyondan fazla insan açlıktan ölüyor. Ölümün en çok çocukları vuruyor. Her altı çocuktan biri, anne iyi beslenememiş olduğundan yeterince gelişmemiş olarak doğuyor. Beş yaşın altında her üç çocukta biri, beslenememe nedeniyle gelişemiyor. İşte kapitalizmin artan zenginliğinin arkasındaki bazı gerçekler...

Türkiye'ye gelince... İşçi ve emekçilerin örgütsüzlüğünden güç alarak pervasızlaşan burjuvazi, açlık sınırının altında yaşamaya mecbur bırakılmış milyonların elinde avucunda ne varsa almaya devam ediyor. Kıdem tazminatının gaspı SSGSS derken, bir yandan sefalete mahkum edilen kitleler, bir yanda zenginliği elinde toplayan bir avuç asalak arasındaki uçurum gitgide açılıyor.

Marx'ın ortaya koyduğu sorunun çözümünü ise Engels şöyle özetliyor: *"Ne mutlu o yoksullara ki öteki dünya onlarındır, er ya da geç bu dünya da onların olacaktır."*

S. Kurtulus

MİB-DER: Sınıf mücadelesinde yeni bir mevzi!

“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”

İşçi ve emekçilerin bir avuç soyguncunun kazancı için daha fazla sömürüye maruz kaldığı bu kölelik düzeninde Manisalı işçi ve emekçiler de diğer sınıf kardeşleriyle aynı sorunları yaşıyorlar.

Onbinlerce işçinin örgütsüz olduğu Manisa Organize Sanayi’de, kölelik yasaları patronlar tarafından tüm pervazsızlığıyla uygulanıyor. Zorunlu mesailer, düşük ücretler, taşeronlaştırmanın yarattığı sorunlar, iş güvencesinin yokluğu, örgütsüzlük, işçilerin bilinçsizliği... Tüm bunlar Manisa Organize Sanayi Bölgesi’nde çalışan onbinlerce işçinin etrafında patronlar tarafından örülmüş kalın bir duvar. Bu duvarın içine hapsedilmiş olan işçiler karanlığa mahkum edilirken, bu karanlık tabloda örgütlü olan tek sendikanın Türk Metal olması da Manisalı işçilerin etrafının nasıl bir örümcek ağıyla çevrili olduğunu gösteriyor.

Yanısıra, adını Kenan Evren gibi bir işçi düşmanı darbeciden alan Manisa Oraganize’nin yanında bulunan küçük sanayi sitesinde de binlerce işçi sigortasız ve kölelik koşullarında çalıştırılıyor. Bu kölelik düzenini işçiler için bir kader olduğuna inandırmaya çalışan kapitalistler, köle gibi çalıştırdıkları işçilerin gerçekleri görmemesi için ellerinden geleni yapıyor, işçiler bu “kötü kader”e mahkum ediliyor. Fakat sermayenin kölelik düzeninin işçilerin kaderi olmadığını bilen bir grup bilinçli, devrimci işçi ve emekçi olarak bizler Manisa’da karanlıktan aydınlığa doğru açılan bir pencere olması için Manisa İşçi Birliği Derneği’ni kurduk. Çeşitli sektörlerde çalışan işçi ve emekçilerle yaptığımız toplantılarda olgunlaşmaya başlayan bu fikir artık bugün ete-kemiğe bürünmüş olarak hayata geçmiş durumda.

Sınıf mücadelesi deneyiminin olmadığı, işçilerin mücadele sonucu kazanmış olduğu mevziler bulunmadığı ve siyasal olarak da oldukça geri oldukları Manisa’da böyle bir derneği açarken karşılaşabileceğimiz zorlukların, sıkıntıların daha başından bilincindeydik. Fakat bizler, emeğimizle kasalarını dolduran asalakların çıkarını koruyan bu düzene razı olmak yerine, geleceğimiz için Manisa’dan başlayarak kölelik zincirlerini kırmayı amaçladık.

MOSB’de onlarca büyük fabrika, yüzlerce yan sanayi ve fason işler yapan küçük atölyelerde çalışan onbinlerce işçi bugün henüz sessiz. Fakat metal işkolunun ağırlıkta olduğu Manisa’da içten içe de bir mayalanma sözkonusu. Zira emek ve sermaye en kaba biçimiyle karşı karşıya. Bir tarafta işçilerin alınterinden beslenen küçük bir azınlık, diğer tarafta üreterek yaşamaya çalışan onbinlerce insandan oluşan dev bir işçi ordusu...

Patronlar sınıfı bugün ezenler ve ezilenler arasında

Çiğli’de kurultay hazırlık çalışmaları sürüyor...

3. Çiğli İşçi Kurultayı hazırlık çalışmaları devam ediyor. Kurultay hazırlık komitesi çalışanları amacına uygun bir kurultay gerçekleştirmek için çeşitli tartışmalar yürütüyor. Son toplantıda bir çalışma takvimi oluşturdu. SSGSS Yasa Tasarısı’na ve “istihdam paketi”nin sonuçlarına karşı “*Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!*” şiarıyla kampanya başlatıldı.

Bu kampanya çerçevesinde şu öneriler temelinde çalışma yürütülmesine karar verildi:

Çiğli İşçi Bülteni’nin etkin kullanılması, ayda iki bültenle Çiğli Organize Sanayi Bölgesi işçilerine seslenilmesi; konuyla ilgili söyleşiler, ev ve kahve toplantıları düzenlenmesi; imza kampanyası başlatılması; bir ay sürecek çalışmalar sonrasında yapılacak bir eylemle kampanyanın bitirilmesi.

Toplantıda, kampanyayı etkin bir şekilde duyurabilmek için Çiğli Organize’de gidilecek fabrikalar ve işçi semtleri belirlendi. Bir ay süreyle yoğun bir çalışma yürütme kararı alan komitemiz, buradan aldığı güçle 1 Mayıs’a ve sonrasında 3. Çiğli İşçi Kurultayı’na tüm gücüyle hazırlanacak.

Kurultay Hazırlık Komitesi çalışanları

sürmekte olan sınıf kavgasını çeşitli yollarla gölgelemeyi başarmış olabilirler. Ama artık Manisa’da işçilerin de hep birlikte haklarını savunabilecekleri bir derneği var. Artık işçiler Manisa’da da savunmasız kalmayacak. Manisa’da bilinçli işçilerin elbirliğiyle kurdukları Manisa İşçi Birliği Derneği de, bu kölelik düzenini yerine insanca yaşanılabilir bir dünyanın, yani bir insanın başka bir insan tarafından sömürülmediği, ezilmediği bir geleceğin kavgasını vermek için kuruldu. Biz biliyoruz ki, “*büyük günler, haklı günler ellerimizdedir/ gündüzlerinde sömürülmediğimiz, gecelerinde aç yatmayacağımız*”! O güzel günlerin yaratılma mücadelesidir verdiğimiz.

Manisa İşçi Birliği Derneği çalışanları olarak, emeğini satarak açlık ve yoksulluk içinde yaşamak zorunda bırakılan milyonlarca işçi ve emekçiye, işçi ve emekçilerin kurtuluşu uğruna verilen kavgada artık Manisa’da da bir mevzinin olduğunu müjdeliyor, “*bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine*” yaşayacağımız günlerin daha da yaklaştığına olan inancımızı bir kez daha ifade etmek istiyoruz.

16 Mart tarihinde yapacağımız açılış etkinliğimize de bu bilinçle hazırlanıyoruz. Sabahları servis güzergahlarında dağıttığımız binlerce bildiriyle işçilere bu müjdeli haberi ulaştırıyor, haklarımız için omuz omuza mücadele etmeye çağırıyoruz. Çeşitli noktalara, işçilerin geçiş güzergahlarına, emekçi mahallelerine astığımız afişlerle işçileri açılış etkinliğimize davet ediyoruz.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

Manisa İşçi Birliği Derneği çalışanları

KİP: “Bahar dönemini örgütlemeye, mücadeleye!”

Önümüzdeki bahar sürecini kazanmak, bu süreci yoğun bir tempoyla örgütlemek amacıyla Küçükçekmece İşçi Platformu olarak bir toplantı gerçekleştirdik.

Toplantının açılışı bir yoldaşımızın, son dönemde işçi sınıfının karşılaştığı iktisadi-sosyal saldırılar ve bu saldırılara karşı ortaya çıkan Telekom, THY, Tekel, tersane işçilerinin tepkilerinin değerlendirmesiyle başladı. Bölgemizde yaşanan örgütlenme deneyimlerine özel bir vurgu yapıldı. Kürt halkına dönük uygulanan imha operasyonlarına değinilerek, bölgede yaşanan kirli savaşa karşı Kürt halkıyla dayanışmanın yükseltilmesi gerektiği ifade edildi.

Tüm bu saldırılara karşı yürütülecek mücadelede sorumluluğunun biz sınıf devrimcilerinin omuzlarında olduğu vurgulandı. Saldırıları karşı çıkabilecek olası hareketliliklere ve tepkilere öncülük edebilmenin koşulu olan bir yoğunlaşmaya girmenin ve bahar dönemiyle birlikte bu sürecin güncel gündemlerine çok yönlü araçlarla müdahale ederek yüklenmenin, fabrikalara, sanayi havzalarına, tek tek işletmelere gitmenin gerekliliği vurgulandı.

Bir arkadaşımız söz alarak, kadın emeğine dönük saldırıların, şiddetin, eşitsizliğin arttığı, işçi ve emekçilere dönük hak gasplarının yoğunlaştığı bir süreçte bahar sürecinin daha büyük bir çaba ve enerjiyle örgütlenmesi gerektiğini dile getirdi.

Ardından söz alan arkadaşlarımız, işçi ve emekçilere etkin politika ve araçlarla seslenmenin önemine değinerek, izlenimlerini anlattılar. Sınıf içerisindeki hoşnutsuzluk ve öfkeyi dile getirerek, işçi ve emekçilerin alternatifsiz olmadığını, sosyalizmin propaganda edilmesi gerektiğini vurguladılar.

Birçok işçi arkadaşımızın düşüncelerini ifade ettiği toplantının ilk oturumu, bölgedeki sınıf çalışmasının sorunları ve bu sorunlarla mücadele yöntemleri tartışılarak sonlandırıldı.

Aranın ardından bölgemizde bir işçi kurultayı örgütleme ihtiyacı, nesnel ve öznel dinamikleri tartışıldı. Birçok işçi önerilerini ve düşüncelerini belirttiler. Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu’ndan bir arkadaşımız, emekçi kadın kurultayı sürecinden edindiği deneyimlerle beraber işçi ve ev toplantılarının önemini vurguladı. İşyeri komitelerini örgütleme çağrısı yaptı.

Yaklaşık 4 saat süren canlı tartışmaların ardından; 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün, 21 Mart Kürt halkının özgürlük mücadelesinin sembolleştiği Newroz’un ve işçi sınıfının birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs’ın daha güçlü bir tarzda örgütlenmesi iradesiyle mücadele çağrısı yapıldı. Bu sürecin ardından yürünecek bir kurultayın daha anlamlı, daha etkin ve daha güçlü örgütlenebileceği sonucuna varıldı.

Bugün Küçükçekmece İşçi Platformu olarak, önümüzdeki süreçte, sınıfla bağlarımızı geliştirmek, sınıfa dönük politikalarımızı güçlendirerek yol yürümek ve sanayi havzalarından tek tek fabrikalara doğru derinleşmek, aynı zamanda sınıf bilinciyle donanarak etkin, yaygın, çok yönlü bir faaliyet yürütmek iddiasını ortaya koymuş bulunuyoruz.

Küçükçekmece İşçi Platformu

Mücadele Postası

İstanbul'da SSGSS'ye karşı aydınlatma!

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı İstanbul'un çeşitli bölgelerinde aydınlatma

faaliyetlerine hız veriyor. Platform, 6 Mart'ta Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirdiği basın açıklaması ile İstanbul'un çeşitli yerlerinde açacağı imza standlarının startını verdi. **“Sağlığımızı-emeğimizi-geleceğimizi ‘İMF vekillerine’ yedirmeyeceğiz!”** pankartının açıldığı basın açıklamasında, meclisten geçirilmeyi bekleyen tasarının yaratacağı yıkıma dikkat çekildi. Hükümetin yanısıra emekçi sınıfların kıdem tazminatı hakkını gaspetmeye çalıştığı söylendi.

Mart ayının son haftasına kadar devam edecek imza kampanyasında stand noktaları şunlar:

Ümraniye İlçesi İnkılap Mah. Alemdağ Caddesi Eski Kaymakamlık Önü, Esenşehir Mah. A ve İmes E kapısı önü; Pendik İlçesi Batı Mah. Ankara Caddesi üzerinde bulunan Denizbank ile Eski Balıkçılar Çarşısının bulunduğu alan; Üsküdar İlçesi Mihrimah Sultan Tıp Merkezi önü; Maltepe İlçesi Atatürk Cad. Hayal Çay Bahçesi önü; Kadıköy İlçesi Haydarpaşa İskelesi önü; Kartal İlçesi Kartal Meydan Atatürk Büstü yanı; Tuzla İlçesi Tuzla İçmeler Tren İstasyonu önü;

Bahçelievler İlçesi Haznedar Meydanı; Avcılar İlçesi Hacı Ahmet Tükenmez Camii ile Endüstri Meslek Lisesi arasındaki yaya yolu; Beşiktaş İlçesi Atatürk Cumhuriyet ve Demokrasi Anıtı Meydanı; Gaziosmanpaşa İlçesi Belediye Meydanı; Beyoğlu İlçesi TÜYAP Park.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bayraklı'da SSGSS çalışması!

Sınıf devrimcileri olarak sağlık ve gelecek hakkını gaspeden sosyal yıkım yasasına karşı faaliyetimizi bu kez Bayraklı'ya taşıdık. 9 Mart günü Bayraklı'nın emekçi semtlerinde ve semt pazarında SSGSS yasa tasarısına karşı BDSP imzalı **“Sağlık ve gelecek hakkımız için birleşelim, mücadeleyi yükseltelim!”** şiarlı bildirilerimizi dağıttık. Yasanın meclisin gündeminde olduğu şu günlerde, emekçileri yasanın kapsamı konusunda bilgilendirmeye ve bu doğrultuda mücadele etmeye çağırdık. Aldığımız tepkiler genelde olumluydu.

BDSP / İzmir

RMK'da çalışan TİB-DER üyeleri atıldı!

4 Mart günü, “TİB-DER üyesi işçiler” imzalı “Ağır ve Tehlikeli İşler Yönetmeliği'ne göre uygulanması gereken 7.5 saatlik çalışma saatleri için 5 Mart günü direnişe!” çağrısı yapan bildiri dağıtımı yapılmıştı.

Bildiri dağıtımından sonra RMK yönetimi acilen bir toplantı yaptı. Toplantı öncesinde, Ulaş Makine'de çalışan TİB-DER Yönetim Kurulu üyesi Cahit Atalay ve TİB-DER üyeleriyle bir görüşme yapan Ulaş Makine patronu Metin Güneş, eylemden vazgeçmelerini, aksi takdirde işten atacağını belirtmişti. Bunun karşısında “taleplerimiz kabul edilmezse ertesi gün kapıda olacağız” cevabını almıştı.

Yaşananlar karşısında şaşkına dönen Ulaş Makine patronu, taşeronlar olarak bir toplantı yapacaklarını, haber beklememizi söyledi. Taşeronların yaptığı toplantı sonucunda çalışma saatlerinin 7.5 saate indirildiği açıklandı. Akşam işçilerle bir toplantı yapan Ulaş Makine patronu çalışma saatlerini düşürdüğünü ilan etti.

Olayın sıcaklığı ile emeline ulaşamayan Metin Güneş, 7 Mart'ta, aralarında Cahit Atalay'ın da bulunduğu iki TİB-DER üyesi işçinin çıkışını verdi. Verdiği çıkışı personel fazlalığı olarak gerekçelendirmeye çalışan Güneş, TİB-DER üyesi işçilerin karşısına dahi çıkmadı.

İki TİB-DER üyesi işçiyi işten atarak sorunu çözeceğini zanneden RMK yönetimine gereken yanıt RMK'da bulunan diğer TİB-DER üyeleri tarafından verilecektir.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

UPS Kargo taşeronu ER-KA'da işten atma saldırısı

ER-KA şirketi UPS Kargo bünyesinde faaliyet yürüten taşeron bir firma. Firmanın Adana bölgesinde 50 işçi çalışıyor. Günlük ortalama 12 saat çalışan işçilerin mesai ücretleri ödenmiyor, çok ağır koşullar altında çalışan işçiler sürekli ücret gasplarıyla karşılaşılıyor.

Bir süre önce ER-KA firmasının bölge müdürü fabrikaya gelerek, firmanın yaşadığı maddi sıkıntılardan kaynaklı ücretlerin 2 ay 10 gün gecikmeli yatırılacağını bildirmiş, ancak bu durumun geçici olduğu söylemişti. İşçilerin itirazı üzerine tehditler savurmuştu. Sonraki iki ay boyunca ücretler ayın 20'sinde yatırıldı.

2 ay sonra bölge müdürü tekrar gelerek, maaşların bundan sonra ayın 20'sinde yatırılması gerektiğini, fakat bunun dayatma olmadığını, işçiler istemezse bunun gerçekleşmeyeceğini anlattı. Toplantıda yapılan oylamada işçilerin tamamının bu isteği reddetmesi üzerine bölge müdürü gerçek yüzünü göstererek tehditler savurup toplantıyı bitirdi. Aynı gece sorumlu şef işçileri teker teker yanına çağırarak, elindeki kâğıda isimler yazmaya başladı. Bir işçinin şefin yanına giderek “ne yaptığını” sorması üzerine şef, bazı işçilerin maaşın ayın 20 sinde yatırılmasını kabul ettiğini söyledi. İşçinin, “madem işçilere tek tek soracaktınız toplantıyı neden yaptınız, siz bizim kararımızı hiçe sayıyorsunuz” demesiyle şefin oyunu boşa düşürülmüş oldu. Durumun bütün taşeron işçilerine teşhir edilmesinin ardından şef elindeki kâğıdı cebine koydu, artık isim listesi almayacağını herkesin ayın 10'unda maaş alacağını söyleyerek gitti.

Ertesi gün ER-KA firması Adana sorumlusu Mehmet Kulak, öğlen işbaşı yapmak üzere olan bir işçiyi yanına çağırarak işine son verildiğini söyledi. “İşin az işçinin çok olduğu ve tasarrufa gidileceği” gerekçesiyle işine son verilen işçi diğer işçilere durumu anlattı. Bunun üzerine Adana sorumlusu işçileri toplayarak 10 kişinin işten çıkarılacağını söyledi. İşçiler tepkilerini dile getirdiler. İşlerin çok fazla olduğunu, işçi alınması gerekirken işçi çıkarmanın anlamsız olduğunu söylediler. Yaklaşık

10 işçi bu duruma tepki gösterdi, diğer işçiler kararsız kaldılar. İşten atılan işçinin duruma itiraz etmesi üzerine Mehmet Kulak güvenliği çağırarak bu işçinin dışarı atılmasını emretti. Bu sırada diğer işçilere yönelen arkadaşımız patronların asıl niyetini anlattı, bu saldırının bütün işçilere yapıldığını ve saldırı karşısında tek vücut olmak gerektiğini söyledi. Bu konuşmanın ardından taşeron bünyesindeki işçilerin tamamı ayağa kalkarak güvenliğe doğru yürüdü. Güvenlik yarı yoldan geri döndü. Durumu gören Mehmet Kulak “arkadaşlar özür diliyorum, bir yanlış anlama olmuş, hiç kimseyi işten çıkarmıyorum, işinize devam edin” dedi. Ardından bütün işçiler işlerinin başına döndüler.

Yaklaşık 4-5 saat sonra ER-KA taşeron firması patronu Erhan Kahraman fabrikaya geldi. İşçileri yemekhaneye toplayarak bir toplantı yaptı. İşçilerinin tamamı alınmamıştı yemekhaneye. Yaklaşık 15 işçi alındı, bunlar öğlen yapılan iş bırakma eyleminin öncüleriydi. Yapılan konuşmalar ve ayak oyunları patronun gerçek yüzünü açığa çıkarttı. Ayak oyunları tutmayan patron 2 işçinin kesinlikle işten atılacağını söyledi. İşçiler karşı çıkarak bu durumu kabul etmeyeceklerini söylediler. Aynı gece 12 işçi işten çıkarıldı. İstifa dilekçelerini imzalamayı reddeden işçiler toplu olarak işten ayrıldı.

10 Mart gecesi işten çıkan işçiler 12 Mart günü Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne giderek gerekçesiz işten atma nedeniyle toplu şikayet dilekçesi verdiler. Aynı gün patronun işçilerin listesini güvenliğe verdiğini öğrendik. İşçilerin işe alınmamasını söyleyen patron aynı zamanda işçilerin işe gelmemelerini gerekçe göstererek işten çıkarmayı planlamıştı. Ancak ikinci gün verilen dilekçe bu saldırıyı resmi kayıtlar üzerinden boşa çıkartmış olacak.

İşten atılan işçiler 13 Mart günü toplu olarak işyerine gidecekler, haksız işten atma saldırısına karşı işçilerin toplu olarak geri işe alınmasını talep edecekler. Bu talepleri yanıtsız kalması durumunda direnişe başlayacaklar.

Adana Sanayi İşçileri Derneği

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **30.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

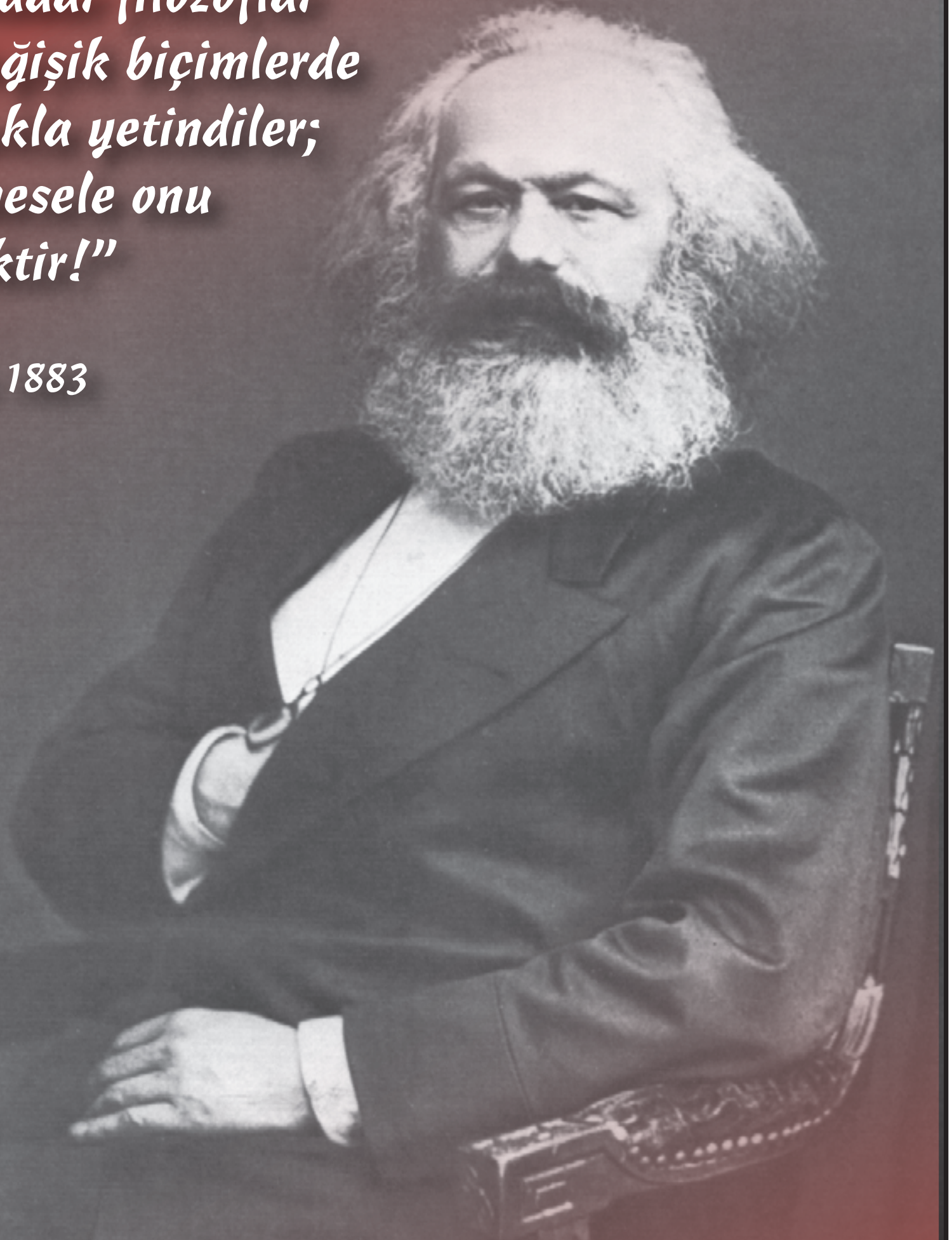
Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

*“Şimdiye kadar filozoflar
dünyayı değişik biçimlerde
yorumlamakla yetindiler;
oysa asıl mesele onu
değiştirmektir!”*

Karl Marks

1818- 14 Mart 1883

**“Adı yüzyıllar boyunca
yaşayacak, yapıtı da!”**